

Onimi

în

dogoarea
flăcărilor

EDITURA BANATICA
<https://biblioteca-digitala.ro>

V. M. ZABERCA ● M. COROIAN ● C. BRĂTESCU

INIMI ÎN DOGOAREA FLĂCĂRILOR

Consilier editorial: **Petru Călin**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale

ZABERCA, VASILE MIRCEA

Inimi în dogoarea flăcărilor: pompierii caraș-severineni: repere istorice / Vasile Mircea Zaberca, Matei Coroian, Constantin Brătescu; coord. Vasile Mircea Zaberca. – Reșița: Editura Banatica, 1998

126 p. : 24 il. ; 20,5 cm

ISBN 973-98446-0-X

I. Coroianu, Matei

II. Brătescu, Constantin

614.84(498-35 Caraș-Severin)(091)

Prof. univ. dr. **VASILE MIRCEA ZABERCA**

coordonator

Mr. **MATEI COROIAN**

prof. **CONSTANTIN BRĂTESCU**

INIMI ÎN DOGOAREA FLĂCĂRILOR

Pompierii caraș-severineni. Repere istorice

EDITURA BANATICA

Reșița, 1998

Coperta: Stelian Moldovan

CUVÂNT ÎNAINTE

Furat de Prometeu de la zei pentru a fi pus în slujba oamenilor, focul s-a dovedit a fi, din nefericire, nu numai un indispensabil ajutor al acestora, ci și un devastator inamic al tuturor celor ce, folosindu-l fără discernământ, i-au ignorat considerabilul său potențial distructiv.

Iată de ce, încă din cele mai vechi timpuri, societatea umană s-a preocupat de a-și asigura o protecție cât mai eficientă împotriva acestui redutabil inamic care este incendiul.

Firească, pe frontul fierbinte al combaterii flăcărilor devastatoare s-au aflat și se află necondiționat, zi și noapte la datorie, în slujba concetățenilor lor, și bravii pompieri de pe plaiurile străvechii vetre de cultură și civilizație românească a județului Caraș-Severin.

Sublimei neodihne a neînfricaților bărbați, a căror nobilă profesiune este sinonimul curajului, bărbăției, dârzeniei și, nu odată, chiar a sacrificiului de sine, le-a fost dedicat acest inspirat remember.

Autorii binevenitului volum omagial au avut ca principale puncte de reper ale documentului periplus în istoria cărășeană a luptătorilor cu vâlvătăile, ultimele trei decenii ale veacului trecut, când s-au constituit primele servicii publice, bine structurate, de pompieri voluntari: Oravița (1870), Caransebeș (1873), Reșița (1879), Steierdorf-Anina (1881), Bozovici (1884), Mehadia (1889), Băile Herculane și Dognecea (1891), Berzovia (1895) ș.a.

Cu aceeași sinceră admirație și căldură este evocată și activitatea pompierilor militari cărășeni – de la înființarea primei secții la Caransebeș (1 aprilie 1937), în prezent având subunități și la Reșița, Oravița, Moldova Nouă și Bozovici, și culminând cu decernarea, la 1 martie 1997, prin Ordin al Președintelui României a Drapelului de Luptă Grupului de pompieri „General Nicolae Cena” al județului

Caraș-Severin.

Folosesc acest prilej pentru a adresa pompierilor militari căărășeni, precum și camarazilor lor civili, felicitări pentru activitatea rodnică depusă pentru prevenirea și stingerea incendiilor, împreună cu urarea de a acționa și pe mai departe cu aceeași dăruire și profesionalism spre a-și onora, așa cum se cuvine, frumoasa lor carte de vizită.

COMANDANTUL CORPULUI POMPIERILOR MILITARI

**General de divizie,
ing. IONEL CRĂCIUN**

I. POMPIERII VOLUNTARI DIN CARAȘ-SEVERIN. REPERE ISTORICE.

De-a lungul timpului focul a adus societății omenești multe și diverse faloase constituind unul dintre elementele primordiale care a facilitat și impulsionat progresul general. Dar, pe de altă parte, în multe împrejurări, acest aliat extrem de prețios al omului s-a metamorfozat, pricinile fiind diverse, într-un aprig dușman, care a nimicit realmente bunuri spirituale și materiale de o valoare incomensurabilă și, care, a distrus nenumărate vieți omenești. Acest aspect este probat și prin mărturiile referitoare la regiunea noastră, ele ilustrând că și aici focul a fost, uneori, necruțător. Fără a intra în multe amănunte, deoarece ne-am îndepărta de scopul propus în rândurile de față, menționăm că numai la Reșița, în decembrie 1848, cu ocazia înfruntărilor militare dintre trupele imperiale habsburgice și revoluționari, au căzut pradă flăcărilor circa 140 de case, biserica romano-catolică și câteva clădiri aparținătoare uzinelor din localitate¹. În mai multe rânduri flăcările au mistuit, așa cum mărturisesc documentele, instalații și clădiri ale exploatărilor miniere din împrejurimi ori chiar gospodării ale oamenilor.

În anii 1861, 1874, 1911, 1918, Anina trăiește veritabile catastrofe miniere, însoțite de explozii și incendii devastatoare, soldate cu sute de morți și răniți. Alte asemenea tragedii sunt consemnate pe parcursul a câtorva decenii la minele din Doman, Secu, Dognecea și Mehadia. De pildă, la 16 decembrie 1908, câteva echipe de muncitori, compuse din 208 persoane, au coborât în minele din Doman la o adâncime de 511 metri. După circa o oră de lucru s-a produs o explozie extrem de puternică, care a cutremurat întreaga regiune, cauza acesteia fiind aprinderea gazelor de mină. Echipele specializate din Doman și Secu au intervenit urgent pentru stingerea incendiului, salvând, totodată, o mare parte dintre cei aflați în subteran, dar s-au înregistrat, totuși, zeci de morți și răniți².

Față de această realitate și în mod absolut firesc, înaintașii noștri au căutat să contracareze efectele dăunătoare ale focului, iar lupta cu vâlvățiile pustiitoare a fost o constantă a existenței cotidiene. Pentru aceasta oamenii au apelat la diverse căi, mijloace, metode și chiar s-au organizat în formațiuni destinate expres acestui țel. Documentele consemnează existența unor asemenea formațiuni de pompieri voluntari în Banat, încă din prima jumătate a secolului al XIX-lea. Astfel, la Arad, cea dintâi formație de pompieri voluntari a luat ființă în anul 1835, la conducerea ei aflându-se pălărierul Iosif Ritt. Ea s-a dezvoltat destul de rapid din moment ce în 1864 avea 223 membri, grupați în șapte plutoane (mânuitori de pompă, cățărați, salvare, demolare, spargere, pază și transportare a apei)³. În anii următori asemenea formațiuni de pompieri voluntari s-au constituit în diverse localități bănățene, afirmația fiind valabilă cu precădere pentru ultimele decenii ale secolului al XIX-lea. Astfel, în august 1869 au fost constituite formații de pompieri voluntari la Timișoara, în cartierele Iosefin, Elisabetin și Fabric, iar în 1893 cea de la Mehala⁴. Alte asemenea formații au fost înființate la Oravița (1870), Caransebeș (1873), Deta (1875), Reșița și Recaș (1879), Ciacova (1881), Buziaș (1882), Steierdorf (1881), Bozovici (1884), Băile Herculane (1891), Dognecea (1896), Caransebeșul Nou (1896) și exemplele ar putea continua⁵.

În cele ce urmează ne vom îndrepta atenția spre sudul Banatului, mai exact spre zona în care astăzi se întinde județul Caraș-Severin.

Începuturile organizării pompierilor voluntari sunt consemnate documentar pentru acest județ al țării în anul 1870, dar existența în această zonă a unor puternice centre industriale, metalurgice și miniere, precum Reșița, Anina, Bocșa, Oțelu Roșu (fost Ferdinand), Moldova, Dognecea, apoi a Caransebeșului unde își avea reședința Regimentul de graniță româno-bănățean nr. 13, ne îngăduie să susținem că formațiuni capabile să lupte cu focul au ființat încă înainte de anul anterior pomenit. Pentru aceasta pledează și anumite investigații de arhive, conform cărora se pare că pe teritoriul Graniței militare bănățene s-ar fi utilizat, înainte de 1813, anumite „mașini pentru stingerea incendiilor“, cum ar fi pompele contra focului și stingătoarele de foc⁶.

Dintr-un registru ce cuprinde asociațiile profesionale din fostul județ Caraș, reiese că cea mai veche reuniune de pompieri voluntari a fost cea din Oravița, înființarea acesteia petrecându-se la 1 iulie 1870. Faptul nu surprinde, dimpotrivă, dacă avem în vedere însemnătatea economică pe care o avea Oravița în secolul trecut: aici ființa sediul Direcției montanistice bănățene, mai apoi reședința Direcțiunii Banat a StEG (K.U.K. privilegierte österreichische Staats Eisenbahn Gesellschaft, adică Societatea privilegiată imperială și regală a căilor ferate de stat), care exploata și valorifica marile resurse metalifere (cupru, fier) și carbonifere din regiune, și le prelucra, ulterior, la Reșița, Anina și Bocșa.

Un eveniment similar cu cel de la Oravița se produce peste trei ani, în 1873, la Caransebeș, aici constituindu-se o reuniune de pompieri voluntari, aceasta fiind și ea printre cele mai timpurii din Banat. Probabil inițiativa a aparținut primăriei orașului, devenit din acel an nu numai municipiu, dar și reședință a comitatului Severin⁷. În acele împrejurări au fost constituite și instituțiile corespunzătoare noii organizări: tribunalul civil, judecătoria, poliția municipală, spitalul municipal, telegraful, Oficiul de dare etc. Evident că municipiul avea nevoie și de o formație specializată în lupta contra incendiilor.

La 12 decembrie 1873 primăria orașului Caransebeș solicita Ministerului de Interne din Budapesta să aprobe statutele **Reuniunii pompierilor voluntari din Caransebeș**, întrucât avusese deja loc adunarea de constituire a reuniunii, inclusiv alegerea organelor de conducere⁸. În adresa sa de răspuns, Ministrul de Interne cerea o nouă redactare a statutelor, în care să fie precizate atribuțiile membrilor și relațiile cu autoritățile locale. Din această adresă, datată 18 decembrie 1873, reiese că reuniunea în cauză avea două secții (de pompieri și de salvare, cea din urmă cu atribuții asemănătoare Crucii Roșii) și că membri ei se supuneau dispozițiilor căpitanului de poliție, doar în caz de incendiu, fără a depinde de acesta din punct de vedere al tehnicii de stingere a incendiilor; de asemenea, rezultă că procurarea coifurilor protectoare, din piele, trebuia să se facă de la o firmă specializată, menționată chiar în statut⁹.

La 5 aprilie 1874 în Caransebeș s-a produs un incendiu care a distrus șase locuințe, alte trei fiind afectate serios. Drept urmare, adunarea generală orășenească adoptă diverse măsuri administrative, între care elaborarea unui prim regulament pentru activitatea corpului de pompieri, care, între altele, prevedea următoarele: înființarea a șapte comitete zonale și a unui special pentru dirijarea utilizării cailor și căruțelor necesare transportului instrumentelor de stingere a focului; fiecare comitet trebuia să aibă în compunerea sa 3-5 membri; câte o treime din populația fiecărei zone – aptă de a participa la stingerea incendiilor – urma să pună la dispoziție butoaiile pentru apă, să utilizeze cârligele, respectiv topoarele și scările; membrii comitetului trebuiau să poarte drept semn distinctiv o panglică albă; obligația tuturor cetățenilor de a se supune în caz de incendiu dispozițiilor date de membrii comitetului din zona de acțiune; obligația organelor de poliție de a sprijini populația în caz de incendiu.

Regulamentul la care ne referim, primul de acest fel – așa cum s-a precizat deja, a fost votat la 7 aprilie 1874¹⁰. În anii următori activitatea reuniunii va urma un traiect ascendent. La 22 mai 1878, an care este trecut și pe sigiliul reuniunii, adunarea generală decide constituirea unei comisii, din care făcea parte și Alexandru Dragalina, tatăl generalului erou Ioan Dragalina. Comisia trebuia să se ocupe de statute, de alegerea

funcționarilor și de relațiile cu prezidiul magistratural¹¹. În aceeași decizie, din 22 mai 1878, se precizează că în anul anterior s-au procurat două pompe („una pușcă de apă mare și una mică”), pentru aceasta alocându-se suma de 1000 florini vechi austrieci, iar pentru susținerea reuniunii de pompieri s-au rezervat 400 de florini¹². Sumele în cauză au fost alocate datorită obligației pe care o avea reprezentanța orășenească de a prevedea și bugetele anuale pentru susținerea activității reuniunii de pompieri. Încă de la începuturile existenței acesteia s-a avut în vedere instruirea membrilor activi, adică a pompierilor, pregătirea făcându-se pe un teren pentru exerciții, pe care a fost construit un turn („turn de deprindere respective esercitare”). Terenul a fost atribuit pompierilor printr-o hotărâre a adunării generale orășenești din 4 noiembrie 1878¹³.

Cu ocazia votării bugetului pe anul 1881 adunarea generală a orașului Caransebeș decide că este necesar să existe o mai bună conlucrare între comandantul pompierilor și căpitanul de poliție în ceea ce privește mobilizarea populației la stingerea incendiilor. Conform deciziei, în eventualitatea iscării unui foc era obligatoriu ca „de la toată casa să iese la fața locului un individ cu recusit și a da mâna de ajutoriu la localizarea focului”¹⁴.

Dintr-un apel – datat 13/25 mai 1890 – către locuitorii orașului Caransebeș, semnat de Iosif Farago, vicecomandant al pompierilor, aflăm că reuniunea număra la acea dată 40 de membri activi fiind, totodată, posesoarea unor instrumente de stins focul, în valoare de 6000 fl, pe care trebuiau să le mănuiască, în caz de necesitate, circa 300 de oameni. Se solicita intelectualilor să îndrume populația Caransebeșului, în special proprietarii de case să participe la activitatea reuniunii. Se precizează, totodată, că cei săraci erau scutiți de purtarea uniformelor, reuniunea punând la dispoziția acestora coiful și instrumentele de stingere a incendiilor¹⁵.

De la reuniunea la care ne referim se păstrează **Statutele Asociației pompierilor voluntari și ai salvării din Caransebeș**, din 30 septembrie 1917, care ne furnizează multe date interesante. Statutele scot în evidență scopul nobil al asociației, ne prezintă organele de conducere, atribuțiile membrilor, funcționarilor și comandantului. Extrem de sugestive sunt atribuțiile comandantului, ele îngăduindu-ne să înțelegem întreaga activitate desfășurată de pompierii voluntari. Deci, din parcurgerea prevederilor articolului 35 al pomenitelor **Statute**, reiese că principalul conducător al activității faptice era comandantul, întrucât el trebuie să se prezinte „fără întârziere la locul sinistrului,... să adopte măsurile necesare, să conducă lucrările de stingere și salvare și după un eventual incendiu a face imediat raport autorităților...” În continuare se precizează că „...ordinele date de dânsul trebuiesc îndeplinite necondiționat de membrii activi... are dreptul de chemare la ordin a membrilor nesupuși. El ordonă felul

atacului sau a apărării, cum să se folosească pompele și alte aparate precum și aceea cum să procedeze susținătorii ordinei. Comandă exercițiile membrilor, convoacă ședința comandamentului, fixează serviciul membrilor activi, împarte ofițerii, subofițerii și membrii în plutoane corespunzătoare,... supraveghează ținerea cu strictețe a statutelor, regulamentului de serviciu și a tuturor hotărârilor¹⁶. Tot comandantului îi revenea obligația de a veghea la procurarea materialelor și aparatelor destinate stingerii focului, inclusiv menținerea lor în stare bună, în acest sens el trebuind să avanseze propuneri comitetului de conducere al Asociației pompierilor voluntari și ai salvării din Caransebeș¹⁷.

În anii care au urmat pompierii din Caransebeș au ilustrat pe deplin oportunitatea existenței lor. Din procesul-verbal referitor la activitatea pe anul 1921 reiese că aceștia au participat la stingerea a cincisprezece incendii, din care cele mai păgubitoare au fost cele de la Țiglăria Talpeș și de la depozitul de benzină a lui Perefaster. De asemenea, au asigurat asistența de specialitate la teatru, au participat la nouă cazuri de accidente și au efectuat chiar patru transporturi de persoane bolnave. În ceea ce privește pregătirea se menționa că s-a efectuat pe parcursul a 14 ore, din care 8 ore de teorie și 6 ore de practică. Efectivul asociației totaliza 23 de persoane: 10 ofițeri, 9 pompieri voluntari și 4 pompieri orășenești; dintre ofițeri trei proveneau de la secția de salvare¹⁸.

Deoarece această asociație își procura utilajele și instrumentele necesare activității prin donații, s-a propus introducerea unei taxe spre folosul pompierilor, ce urma să fie achitată de proprietarii de case, stabilimente (n.n.-restaurante, bodegi, cârciumi etc.), comercianți și industriași. În procesul-verbal mențional anterior, cel din 1921, se specifica faptul că s-a realizat reechiparea membrilor activi, aceștia fiind, totodată, asigurați la societățile de profil¹⁹.

Peste doi ani, mai exact la finele anului 1923, asociația a ajuns la 42 de membri, iar comitetul ei de conducere era compus din ingineri, farmaciști, funcționari de bancă, comercianți și meseriași, ceea ce ilustrează sfera largă de cuprindere, dorința locuitorilor Caransebeșului de a se apăra de eventuale incendii²⁰.

Efectivele asociației au sporit realmente spectaculos în decurs de numai câțiva ani, astfel încât în 1928 totalizau 183 de membri. Dintre aceștia doar 33 constituiau formațiunea propriu-zisă de pompieri, în această cifră fiind incluși comandantul și cei doi vicecomandanți. Formațiunea avea drept dotare o pompă motor, un automobil, un hidrofor și alte echipamente aferente, în valoare totală de 495.820 lei²¹.

La câțiva ani după înființarea Reuniunii pompierilor din Caransebeș s-a constituit, în 1879 – după cum consemna publicația Reschitzauer Zeitung (nr. 16/1940) – **o formație de pompieri voluntari la Reșița**, despre activitatea căreia nu posedăm decât date sumare. La finele

secolului al XIX-lea comandant al formației reșițene era un anume Johann Bayer. Existența acestei formații de pompieri voluntari este confirmată și de participarea ei la defilările ce se organizau anual la 4 mai, adică de ziua Sfântului Florian, care era patronul marilor uzine din orașul de pe malurile Bârzavei. Alte date referitoare la Reșița și pompierii ei posedăm din perioada interbelică, adică după constituirea Societății Uzinele de Fier și Domeniile Reșița. Pentru a face față incendiilor ce izbucneau uneori la diverse fabrici și ateliere, în pofida măsurilor de prevenire, U.D.R. a întreținut un corp de pompieri, organizat și echipat corespunzător. În intervalul 1930-1934 corpul respectiv de pompieri a fost dotat cu 3 autopompe de incendiu și cu 2 pompe de rezervă. Pompierii U.D.R. dădeau ajutor și în cazul izbucnirii unor incendii în oraș și chiar în zonele învecinate²².

Formația de pompieri voluntari din Steierdorf-Anina a fost întemeiată în decembrie 1881, cu scopul de a interveni în caz de foc ori de alte pericole, de a apăra în mod organizat viețile oameniești și bunurile materiale ale cetățenilor localității. Și această formație cuprindea atât membri activi, cât și pasivi, a căror vârstă era de cel puțin 18 ani. În schimb, ca membrii sprijinitori erau admise persoane de orice vârstă sau sex. La întâlnirea constitutivă din 8 decembrie 1881, ținută în sala de ședințe a comunei, au fost prezenți 125 de cetățeni din Steierdorf, care l-au ales președinte/primcomandant pe Rudolf Winkovics.

Începând cu anul 1884 pompierii voluntari din localitate vor purta – ca urmare a hotărârii adunării generale din 27 iulie același an – denumirea de Asociația pompierilor voluntari din Steierdorf-Anina. Într-un studiu publicat în urmă cu câțiva ani se afirmă că în 1882 asociația avea deja 700 de persoane în componența sa²³. Fără îndoială că era vorba nu doar de membri activi, ci și de membri pasivi și sprijinitori. Asociația era structurată organizatoric astfel: grupa care participa activ la stingerea incendiilor; grupa care se ocupa de salvarea bunurilor, respectiv a persoanelor și grupa de pază și control. Pentru prima oară această organizare este menționată în 1882.

Vestimentația pompierilor voluntari din Steierdorf-Anina avea între elementele sale definitorii un costum de culoare bleumarin închis, o cască confecționată dintr-un material dur, neinflamabil și petlițe cu însemnele caracteristice celor care se luptă cu flăcările. Pompierii erau dotați cu topoare, lopeți mici, cângi, frângerii de siguranță, făclii pentru iluminat ș.a.²⁴. În 1883 asociația din Steierdorf avea în dotare patru pompe mici de tip manual, de proveniență austriacă; în 1904 primea alte două pompe, iar în 1914 și două căruțe cu butoaie, cu o capacitate de 1500 l fiecare și o trăsură de tip salvare²⁵.

Remarcăm aspectul că Asociația pompierilor voluntari din Steierdorf-Anina a participat la stingerea mai multor incendii, cum ar fi cele din anii

1885, 1900, 1901 (patru incendii mari) și cel din 1911, foarte puternic, izbucnit la centrala electrică. De asemenea, a fost prezentă – având o prestație apreciată – la diferite aniversări și concursuri derulate la Oravița (1894), Bozovici (1895), Vârșeț (1899) etc.

Reuniunea pompierilor voluntari din Bozovici a fost înființată în anul 1884. Aria ei de activitate nu s-a rezumat doar la comuna respectivă, dimpotrivă, s-a extins la toată Valea Almăjului, existând doar o singură prevedere restrictivă: doar o treime din efectivul pompierilor voluntari putea părăsi localitatea de reședință²⁶. Aceasta era, desigur, o măsură de prevedere prin care se urmărea să se asigure siguranța comunei Bozovici.

Nu suntem în posesia primelor statute ale Reuniunii pompierilor din Bozovici, ceea ce cunoaștem cu precizie este că în anul 1909 au fost votate și aprobate noi statute, în care era inclus și legământul celui care dorea să devină pompier: „Deoarece eu N.N. cu ziua de azi am devenit membru activ al reuniunii pompierilor voluntari din Bozovici; făgăduiesc pe cuvântul meu de onoare și mă deoblig cu întinderea mâinei că voi păstra onoarea și cinstea reuniunii cu toată ocaziunea și mă voi ținea strict de regulile statutare și de serviciu, voi îndeplini poruncile cu punctualitate conștiincioasă”²⁷.

În anul 1934 această reuniunea s-a transformat în Corpul de pompieri volunari din plasa Bozovici, aceasta petrecându-se la împlinirea unei jumătăți de secol de existență. Cu prilejul jubileului reuniunea a organizat, la 15-16 septembrie 1934, un program aniversar, în care au figurat examene pentru absolvenții cursului de pompieri și pentru subofițeri, s-au împărțit medalii, s-au făcut exerciții demonstrative de către membrii corpului sărbătorit dar și al reuniunilor participante²⁸. Membrii acestei reuniuni au desfășurat și o notabilă activitate culturală, concretizată prin înființarea, încă din anul 1909, a unei fanfare care în scurtă vreme și-a dobândit un bun renume²⁹.

Reuniunea pompierilor voluntari din Băile Herculane a fost constituită oficial, după cum rezultă și de pe ștampila sa, în 1891, deși se pare că începuturile ei pot fi plasate în anul 1854, așa cum apare pe o frescă ce se păstrează în localitate³⁰. De-a lungul vremii reuniunea din Băile Herculane a desfășurat o activitate meritorie, ea beneficiind de sprijinul conducerii direcțiunii stațiunii, datorită strădaniei căreia s-au procurat instrumentele și utilajele necesare. De asemenea, numeroasele liste de subscripții care se păstrează ilustrează și sprijinul acordat **Reuniunii pompierilor voluntari** de către populația orașului. Pe o singură listă de subscripție, din 14 septembrie 1922, s-a totalizat suma de 3000 lei³¹, ceea ce însemna ceva la vremea respectivă, astfel de subscripții repetându-se an de an până în 1933.

Privitor la numărul membrilor reuniunii, acesta nu a fost stabil, el a oscilat de-a lungul anilor. De exemplu, în 1924 reuniunea avea 19 membri,

pentru ca în 1932 să ajungă la 24 de membri activi³². Periodic, Reuniunea pompierilor voluntari din Băile Herculane organiza exerciții practice, care se desfășurau chiar de mai multe ori pe an, cum s-au petrecut faptele în 1924 (5 exerciții), când s-a acordat și asistența necesară teatrului de vară³³.

În 1931, cu prilejul jubileului de 40 de ani, reuniunea a organizat – cu sprijinul Direcțiunii Băilor Herculane – o impunătoare serbare, la care au fost invitate numeroase reuniuni similare din întregul Banat. Numai din județul Caraș-Severin au fost invitate 15 reuniuni de pompieri³⁴. Între reuniunile care și-au trimis emisari la manifestările din 27 septembrie 1931 le enumerăm pe cele din Orșova, Reșița, Lugoj, Caransebeș, Topleț și Teregova³⁵. Serbarea a fost, în același timp, un prilej adecvat pentru organizarea unor exerciții practice, darea în folosință a noii pompe motrice, achiziționată cu puțin timp înainte, și pentru decorarea a 13 membri, dintre care 7 erau chiar pompieri³⁶.

Dotarea tehnică a Reuniunii pompierilor voluntari din Băile Herculane era bună, după cum evidențiază un raport al acesteia, din anul 1932, înaintat **Inspectoratului pompierilor voluntari din Orșova**. Respectivul raport releva că reuniunea dispunea de 3 pompe, din care una pe 4 roți, o scară lungă de 40 m pe patru roți, un căruț cu rezervor, ce avea o capacitate de circa 700 litri, un căruț pentru furtun, 560 m de furtun de presiune, o scară de 8 m și alte bunuri³⁷.

În ceea ce privește instrucția propriu-zisă a pompierilor voluntari, ea se efectua periodic. De exemplu, conform unui ordin al comandantului Formațiunii de pompieri rurali Băile Herculane, din 26 martie 1940, toți membrii acesteia erau convocați în fiecare duminică pentru efectuarea de exerciții practice. La aceste antrenamente pompierii se prezentau în uniforma de lucru, cu centură, coif de protecție și frânhie de salvare³⁸.

Nu știm cu exactitate când s-a constituit **Asociația pompierilor voluntari din Dognecea**, dar statutul ei a fost definitivat la 5 iulie 1891, fiind semnat de Petru Popovici – președinte, Miloș Manoilovici/Manojlovici – comandant șef și Jacob Hauptmann – secretar. Aceste statute au fost publicate câțiva ani mai târziu, în 1897, la Bocșa Montană.

Conform statutelor, care sunt prezentate in exenso în Anexa acestei lucrări, Asociația pompierilor voluntari din Dognecea avea drept scop ca „în caz de pericol să se deplaseze la locul incendiului, să se supună ordinelor comandantului pentru a salva viețile omenești aflate în pericol ca și orice alte vieți sau bunuri imobile”⁴⁰. Sediul asociației – compusă din membrii fondatori, susținători și activi – era localitatea Dognecea, iar limba oficială era germana. Conducerea asociației era asigurată de adunarea generală, consiliul de administrație (15 membri), iar problemele „de servicii” erau de competența comandantului, vicecomandantului, comandanților de grupe, administratorului și șefului de servicii.

În statut erau prevăzute, de asemenea, drepturile, obligațiile și pedepsele membrilor, primirea de noi membrii, obiectul adunării generale, relațiile cu guvernul cezaro-crăiesc, condițiile în care poate fi desființată asociația și schimbat statutul.

Asociația avea patru plutoane: a) de salvare și de pompieri servanți la scări; b) plutonul de la furtune; c) plutonul alimentarea cu apă și d) echipa de protecție.

Uniforma pompierilor de la Dognecea era în funcție de anotimp. Vara: bluză în dungi albastre și albe cu pantaloni bleu închis, cu șnur roșu și banderolă tot roșie, pe care erau inițialele ÖT; iarna: bluză și pantalon bleu închis cu șnur și banderolă roșie, tot cu inițialele ÖT. Pompieri servanți erau dotați cu coifuri de piele negre (lucitor) pe care erau aplicate emblema asociației, centuri cu topor, frânhie de salvare, fluier. Echipa de protecție era echipată asemănător, membrii ei având în plus banderole roșii cu inițialele R.F.⁴¹

În vremea primului război mondial, în condițiile penuriei financiare, s-a deteriorat dotarea reuniunii de pompieri din Dognecea și ulterior s-au depus eforturi remarcabile pentru îndreptarea situației, apelându-se pentru aceasta, evident, la sprijinul localnicilor. Unui asemenea apel i-au răspuns, în 1920, 49 de persoane din Dognecea, iar în 1926 alți 33 de locuitori. Această modalitate de procurare a fondurilor necesare funcționării a fost utilizată în mod constant de către conducerea reuniunii. În 1928, după un incendiu puternic ce s-a produs la Dognecea, s-a solicitat din nou populației sprijin financiar pentru procurarea unor pompe de apă. De această dată pe lista de subscripții au figurat, cu diverse sume de bani, 170 capi de familii, ceea ce este extrem de elocvent.

În actualul județ Caraș-Severin au ființat de-a lungul deceniilor și alte formațiuni de pompieri voluntari, asupra cărora ne vom opri succint în paginile următoare.

În Valea Dunării, mai exact în vecinătatea portului Drencova și a minelor Cozla, a fost înființată – așa cum scria Alexandru Moisi – **Reuniunea pompierilor voluntari Berzasca**, în 1895, ce avea în compunerea sa 28 de persoane, conducător fiindu-i Emil Warrus⁴². În 1924 această reuniune cuprindea 26 de membri activi (11 meseriași, 11 țărani, 2 picheri, un învățător și un comerciant)⁴³. Inventarul reuniunii îngloba două pompe, 354 metri tub, 73 metri tub pentru pompă de trăsură, 28 coifuri, 24 cușme, 25 centuri, 29 topoare, 25 embleme pompierești ș.a.⁴⁴.

În comuna **Mehadia** prima formație de pompieri a luat naștere în 1889, inițiativa având-o comerciantul Ion Popovici, care a fost și primul său comandant. El a fost urmat la comandă, în intervalul 1900-1908 de sifonarul Flinker și apoi, după cât se pare, de Ion Rădulescu, care a fost și notarul comunei. Între cei dintâi ajutoiri de comandant îi pomenim pe

Traian Lalescu și Eduard Hirschmann, iar între președinți pe Gheorghe Tomescu și Nicolae Chiticeanu⁴⁵.

În 1912 formația avea un efectiv de 21 de pompieri, bine organizați, dotați cu cele necesare intervențiilor în caz de incendiu. Dotarea cu uniforme, materiale etc., s-a efectuat din fonduri proprii, rezultate din încasările de la balurile și serbările inițiate de formație, cum ar fi serbarea câmpenească anuală, dar și din contribuții bănești voluntare⁴⁶.

Există și un consiliu de conducere, ales dintre membrii formației, care ținea evidența inventarului și a fondurilor, și care prezenta dări de seamă cu prilejul adunării generale anuale.

După izbucnirea primei conflagrații mondiale această formație și-a încheiat activitatea. În schimb, în 25 ianuarie 1920, adunarea sătească generală decide reorganizarea formației de pompieri voluntari din Mehadia. Atunci a fost ales comandant Mihai Petchescu, el fiind ajutat de Eduard Hirschmann și Gheorghe Marghetici, iar numărul membrilor se cifra la 25. S-a reușit recuperarea parțială a materialelor fostei formațiuni și, de asemenea, s-a constituit un fond bănesc (din contribuții voluntare și de la serbări), ceea ce a permis o dotare minimă a pompierilor din localitate. În 1925 a fost ales președinte Gheorghe Tomescu, care s-a preocupat de înzestrarea formației chiar cu un drapel propriu⁴⁷.

Pompierii din Mehadia și-au continuat, cu rezultate meritorii, activitatea în deceniile următoare, ei având o existență neîntreruptă până în zilele noastre. Desigur, cel de-al doilea război mondial a perturbat și viața formației la care ne referim, dar odată cu încetarea ostilităților militare lucrurile au reintrat pe făgașul firesc. Drept urmare s-a procedat la o nouă reorganizare, formația întrunind 28 de pompieri voluntari. Numărul membrilor formației din Mehadia a oscilat de-a lungul anilor, între 16 și 32 de membri, dar importantă rămâne persistența sa. Se cuvine să nominalizăm comandanții bravilor pompieri voluntari din Mehadia: Enache Feneșan, Ion Băcilă, Ion Bichioiu și Nicolae Lalescu⁴⁸.

La dezvoltarea industriei metalurgice românești interbelice au contribuit și uzinele din Oțelu Roșu (fost Ferdinand), unde au fost construite două mari cuptoare Siemens-Martin, o turnătorie de cilindri, iar multe dintre vechile instalații au fost recondiționate. Între urmările firești ale unei asemenea evoluții se înscrie și crearea unui serviciu de pompieri al uzinei, format dintr-un comandant, un vicecomandant, 4 subofițeri și 24 de pompieri⁴⁹. Serviciul în cauză a fost înființat la 23 aprilie 1933, deși s-au făcut demersuri, pe lângă Direcțiunea Generală București, încă din anul 1931⁵⁰. Scopul serviciului era – după cum reiese dintr-o adresă a Uzinei Oțelu Roșu către Inspectoratul Regiunii a VIII-a Timișoara, datată 8 mai 1933 – „să apere atât bunul uzinei, cât și cel al locuitorilor din împrejurime în cazuri de incendiu”⁵¹.

În iunie 1933 a fost redactat și jurământul pompierilor din Oțelu Roșu, din care reiese limpede disciplina ce trebuia să domine în rândul acestora. Dar, iată textul jurământului:

„Eu... jur solemn:

Ca pompier, voi executa cât mai conștiincios și cu întreaga mea putere, toate ordinele superiorilor mei, în caz de incendiu sau orice alt pericol ce ar amenința uzina sau pe aproapele meu, fie ziua sau noaptea, fie vreme bună sau rea, fie vara sau iarna.

Voi doveni superiorilor mei în toate cazurile supunere militară.

Jur că voi respecta în mod conștiincios toate punctele regulamentului de serviciu pe care-l cunosc și că mă voi supune cu totul și cu absolută disciplină dispozițiilor respective.

Jur, în sfârșit, a face uz de puterea mea autoritară numai în caz de pericol și numai în măsura neapărat necesară, neabuzând niciodată de aceasta⁵².

Referitor la uniforme distingem o diferențiere, firească, între cele ale ofițerilor și pompierilor. Uniformele erau confecționate, în general, din stofă bleumarin. Toate vestoanele aveau epoleți, dar vestoanele ofițerilor erau prevăzute cu revere, pe când cele ale pompierilor erau închise la gât. Gradele se distingeau prin anumite elemente prezente pe epoleți. Astfel, epoleții comandantului aveau bordură cu fir de aur și trei rozete de aur, cei ai vicecomandantului doar două rozete, tot din aur, iar cei ai pompierilor erau cu bordură de fir de argint și cu 1-3 rozete de argint. Șepcile erau de formă rotundă și tot de culoare bleumarin, iar pantalonii erau ornați cu vipușcă⁵³.

Serviciul de pompieri al Uzinei Oțelu Roșu poseda o bună înzestrare tehnică. În inventarul din luna iunie 1936 sunt specificate 3 pompe cilindrice, o pompă motrică, două scări rulante de 10 metri, 2 scări de acoperiș, 15 prăjini cu cârlige, 6 furtune de 20 metri, frânghii, rezervoare, 30 uniforme pentru pompieri și 5 uniforme pentru ofițeri. De asemenea, existau instrumente și utilaje destinate intervențiilor în caz de incendiu la depou, laminor, oțelărie, turnătorie, ori la alte secții⁵⁴.

Suntem în posesia unor date, e drept, sumare referitoare și la alte formații caraș-severinene de pompieri voluntari, cum ar fi cele din **Topleț** (mai exact cea a Fabricii Schramm, Hütl et Schmidt), **Jupalnic** și **Sadova Veche**. Prima a fost creată în anul 1926, a doua în 1930 (anii aceștia fiind stabiliți după ștampilele aplicate pe documente)⁵⁵, iar a treia în 1933.

Interesant este Statutul **Reuniunii pompierilor voluntari din Sadova Veche**. El este redactat atât în limba română cât și în limba germană. Statutul a fost votat în adunarea generală a respectivei reuniuni, ce s-a ținut la 1 octombrie 1933. Scopul reuniunii era, firesc, „stingerea eventualelor incendii în comună și în comunele vecine, cât și darea de ajutor celor periclițați de sinistre”. Iată, deci, că reuniunea își propunea

țeluri generoase și viza, ca arie de activitate, un teritoriu mai larg decât cel strict comunal. Membrii societății erau – spre deosebire de alte reuniuni similare – de patru categorii: de onoare, fondatori, ajutători și activi. Veniturile reuniunii proveneau din taxele membrilor fondatori, din cotizațiile membrilor ajutători, din oferte benevole, din veniturile realizate la petreceri, din donații și colecte. Comandantul pompierilor era, totodată, șeful reuniunii. Ordinele sale trebuiau îndeplinite necondiționat, desigur cele care nu contraveneau prevederilor statutare⁵⁶.

Materialele consultate pentru redactarea lucrării de față relevă interesul pe care l-au dovedit pompierii voluntari pentru instruirea teoretică și practică. De exemplu, buna pregătire a membrilor Societății pompierilor voluntari din Jupalnic a ieșit în evidență cu prilejul instructiei practice și teoretice organizată la Băile Herculane de Inspectoratul de pompieri din plasa Orșova, în colaborare cu Reuniunea pompierilor voluntari din Caransebeș. Șapte dintre componenții formației respective s-au prezentat bine fiind propuși pentru avansare: unul cu gradul de comandant de pluton, doi cu gradul de șef de echipă și patru cu gradul de fruntaș⁷⁵.

Importante erau și serbările de aniversare a reuniunii pompierilor voluntari. În acele împrejurări se reuneau toți reprezentanții pompierilor voluntari din Banat, care erau constituiți într-o federație, se organizau schimburi de experiență și se dezbătea problema dotării formațiunilor. De asemenea, se efectuau demonstrații practice, cu toate instrumentele și utilajele din dotare, prilej adecvat pentru etalarea îndemnării pompierilor. Asemenea cursuri demonstrative au fost organizate la Recaș (1 septembrie 1929), Caransebeșul Nou (22 noiembrie 1931), Buziaș (18-19 iulie 1932), Bozovici (15-16 septembrie 1934) și Deta (31 august – 1 septembrie 1935)⁵⁸. Cu ocazia festivităților de la Deta, care marcau împlinirea a 60 de ani de la crearea reuniunii locale a pompierilor voluntari, Federația corpurilor de pompieri din Banat a organizat un concurs de exerciții demonstrative dotat cu premii⁵⁹.

O formă superioară de pregătire a pompierilor voluntari a fost organizarea unor cursuri de scurtă durată, în cele mai importante centre ale Banatului. Un asemenea curs a fost inițiat între 28 mai – 2 iunie 1935 la Caransebeș, la care au fost invitați să participe bărbați între 18-32 de ani, evident cei care erau componenți ai unei reuniuni de pompieri. Cursul era finalizat prin examen, susținut atât de către pompieri cât și de candidații la obținerea gradului de ofițer de pompieri⁶⁰.

În decursul timpului organizarea pompierilor și funcționarea lor au cunoscut diverse forme. Privitor la această chestiune este interesantă lucrarea lui Záray Jenő (Tűzrednédészeti kézikönyve), apărută în 1931 și care a fost utilizată drept manual de instrucție de Corpul pompierilor voluntari din Caransebeș. Conform prevederilor sale, pompierii trebuiau organizați astfel: 1. pompieri voluntari; 2. pompieri uzinali (susținuți de

proprietarii uzinelor); 3. pompierii întreprinderilor (asemănători cu cei uzinali); 4. pompieri profesioniști (organizați de stat); 5. pompieri plătiți (proveneau din rândurile voluntarilor, dar primeau o anumită retribuție); 6. pompieri cu atribuții obligatorii (grupe organizate de stat, constituite din bărbați cu vârste între 20-45 de ani, înființate acolo unde nu existau pompieri militari); 7. pompieri rezerviști (cu caracter obligatoriu, aveau menirea de a completa numărul pompierilor voluntari); 8. pompieri militari (în cadrul armatei); 9. piloți pompieri (ființau în orașele cu clădiri înalte și căutau să localizeze incendiile la înălțime, respectiv pe acoperișuri); 10. pompieri marinari (apărau porturile, docurile și bazele navale); 11. pompieri cercetași.

Desigur, organizarea prezentată anterior reprezenta un cadru teoretic ideal, ea a înregistrat variante de la o țară la alta, chiar mai mult, de la o regiune la alta. Importantă era menirea pompierilor, așa cum ea era prezentată, de altfel, și în pomenitul manual: apărarea vieții omenești și a bunurilor de orice amenințare, evitarea izbucnirii incendiilor, cu alte cuvinte prevenirea lor, activitate ce trebuia să se bazeze pe sentimentul generos al datoriei.

Prezentând – în baza unei documentații care nu este, desigur, completă – istoricul formațiunilor de pompieri voluntari din sudul Banatului, încercăm să reținem unele concluzii.

În primul rând se cuvine remarcată preocuparea generală, desigur într-un context mai larg, bănățean și chiar național, pentru prevenirea și apărarea de incendii.

Apoi remarcăm numărul mare al formațiunilor în discuție. Pe lângă cele existente în orașe – cele mai multe fiind înființate la finele veacului al XIX-lea – se cuvin menționate formațiunile sătești, consistente sub raport numeric și cu o arie de cuprindere vastă: de la Berzasca (pe Clisura Dunării) până la Oțelu Roșu, de la Băile Herculane până la Reșița, Anina și Bozovici, cu alte cuvinte tot județul Caraș-Severin.

La conducerea acestor reuniuni se găseau, absolut normal, intelectuali, dar și reprezentanți ai altor categorii și clase sociale, între care muncitori, mici meseriași, țărani și comercianți. Exemplificăm acest aspect prezentând componența comitetului de conducere al Reuniunii pompierilor voluntari din Steierdorf-Anina, care în 1926 includea doi funcționari, doi meseriași cizmari, un comerciant, un pensionar și șase muncitori⁶¹.

În pofida greutăților financiare întâmpinate la dotare, aceasta, totuși, s-a realizat la un nivel satisfăcător, datorită interesului, sprijinului acordat de populație. Prin liste de subscripție, prin organizarea de baluri și serbări artistice se strângeau sume însemnate, care permiteau să se îmbunătățească, periodic, inventarul pompiestic, utilajele învechite.

Din documentele parcurse rezultă cu claritate interesul tuturor membrilor reuniunilor de pompieri pentru instruire, pentru dobândirea unei

abilități sporite de mânuire a utilajelor, pentru salvarea celor aflați în pericol. Din noianul de argumente care ar putea fi aduse ne limităm la unul singur. În noaptea de 6-7 decembrie 1927 au izbucnit incendii devastatoare la Oravița și la Berliște. La Oravița au ars, până în temelii, 46 de case, înregistrându-se și două victime omenești; la Berliște au ars alte 13 case fără a se înregistra, din fericire, victime omenești. Incendul a putut fi stins datorită conlucrării pompierilor din mai multe localități. „Grație pompierilor din localitate – scria senatorul de Caraș, învățătorul Patrachie Râmneanțu – și din Anina, precum și armatei, că acest foc n-a luat proporții și mai mari, iar când au sosit pompierii din Reșița și Timișoara, bine organizați și echipați cu cele mai moderne aparate și mașinării, au lucrat cu mare succes și s-a putut stinge acest foc groaznic...!” În întreaga perioadă interbelică s-au organizat, în afara serbărilor și programelor artistice, cursuri teoretice și practice de pregătire, urmate de testarea cursanților.

Dincolo de aceste considerente este evident că pompierii voluntari caraș-severineni și-au dovedit cu prisosință valoarea și utilitatea, ei făcându-și – de-a lungul vremii – datoria cu onestitate.

II. POMPIERII MILITARI

Prima secție de pompieri militari din actualul județ Caraș-Severin a fost constituită la Caransebeș, la 1 aprilie 1937. Peste trei ani, la 1 aprilie 1940 a fost înființată secția Oravița, iar la 8 octombrie 1941 cea din Reșița⁶².

La baza înființării acestor secții a stat Legea pentru organizarea pompierilor, publicată în „Monitorul Oficial” No. 80 din 4 aprilie 1936 (vezi anexa), asupra căreia vom zăbovi în câteva rânduri. Conform ei „Prevenirea și combaterea sinistrelor, precum și executarea măsurilor impuse pompierilor prin Regulamentul Apărării Pasive, sunt încredințate pe tot cuprinsul țării, Corpului Pompierilor Militari (Art. 1), ce era subordonat Ministerului de Interne. Corpul Pompierilor Militari se compunea din: a) Comandament cu servicii; b) Grupuri de unități; c) Centrul de instrucție; d) Unități de pompieri militari; e) Ateliere și depozite; f) Formațiuni de pompieri rurali (Art. 4). Efectivele unităților de pompieri urmau să fie fixate în raport cu însemnătatea orașelor, numărul locuitorilor și posibilitățile bugetare locale (Art. 9). Legea prevedea în mod expres obligația tuturor unităților de pompieri, implicit a formațiunilor de pompieri de „a trimite ajutoare până la jumătate din efectivul lor, pentru combaterea sinistrelor ivite în comunele învecinate” (Art. 10).

Constituirea Secției de Pompieri Caransebeș (la 1 aprilie 1937) s-a realizat prin desființarea instituției pompierilor voluntari din localitate și preluarea inventarului acesteia. Dar iată care era această dotare tehnică:

- autopompă PERL – 1 bucată (în funcțiune din 1927);
- motopompă GHMAC – 1 bucată;

- pompă KNAUST pe 4 roți – 1 bucată;
- scară pe 2 roți – 1 bucată;
- scară mecanică MAGIRUS pe două roți, de 11 metri – 1 bucată;
- scară din 3 părți – 1 bucată;
- cărucioare pentru furtun pentru autopompă și motopompă – 2 bucăți;
- saca KNAUST de 180 l apă – 1 bucată;
- furtun cu ghivent – 780 metri⁶³.

La data înființării ei Secția de pompieri militari din Caransebeș avea un efectiv de 2 subofițeri și 18 soldați. La comanda secției a fost numit plt. maj. Matei Ernest. Organizatoric secția în cauză a fost încadrată în Grupul 7 Timișoara. După reforma administrativ-teritorială din 13 august 1938, Corpul Pompierilor Militari a fost reorganizat în 10 Grupuri Ținutale (conform numărului ținuturilor României Mari), Secția de pompieri Caransebeș făcând parte din Grupul 10 Timiș, cu reședința la Timișoara. În 1 iulie 1940 la comanda secției a fost numit plt. Antim Șerbănescu, care va deține această comandă până în 4 martie 1946, când a fost înlocuit de plt. Ivan Giambașu.

Documente câte s-au păstrat, puține, ne relevă efectivele și dotarea pompierilor militari din Caransebeș în plin război mondial, mai exact în 1942. Atunci, în evidența secției figurau 2 subofițeri și 21 de militari, o hidropompă, o motopompă, o autopompă cisternă, o autopompă, o mașină și o scară mecanică.

Primul incendiu la care au intervenit pompierii militari caransebeșeni s-a produs la coșul unui edificiu, în data de 1 mai 1937, deci la o lună după constituirea secției. Incendiul ce a durat 18 minute nu a fost de amploare și nu s-a soldat cu urmări grave. În schimb, la 8 ianuarie 1938 s-a declanșat un incendiu de amploare la Fabrica de mobilă „Mundus” Balta Sărată. În cele din urmă incendiul a fost stins, dar nu cu apă, ci – datorită inexistenței acestora la locul evenimentului – cu zăpadă. În acțiune soldații pompieri au conlucrat cu personalul fabricii.

Așa cum s-a menționat deja Secția de pompieri Oravița a luat ființă la 1 aprilie 1940, primul ei comandant fiind plt. Gheorghe Ștefănuță. În intervalul 10 aprilie 1944 – 12 februarie 1949 comanda a deținut-o plt. maj. Mihail Moraru, care va fi urmat de slt. mec. Valeriu Moraru.

Suntem în posesia unor date, tot din anii celei de-a doua conflagrații mondiale, privitoare la efectivul și dotarea secției pompierilor militari din localitatea la care ne referim. Efectivul existent la 5 mai 1942 totaliza un plutonier și un sergent major, iar în dotare figurau o autopompă cisternă, un autocar, două motopompe, o pompă de mână și o scară mecanică. În 1945 ordinea de bătaie nominală era următoarea: Plt. maj. Mihail Moraru – comandant secție; Serg. maj. Simion Caton – ajutor comandant; Serg. maj. Gheorghe Dragomir – instructor. Materialul de incendiu și apărare consta din:

- autopompă cisternă stropitoare cu dispozitiv de stins incendiu;
- 2 autocare (pentru unelte și omnibus);
- 2 motopompe;
- 1 scară din lemn, pe roți;
- 1 hidrofor;
- 8 costume Yperita;
- 12 perechi cizme Yperita;
- 78 măști civile;
- 4 măști militare;
- 1 bucată aparat izolant.

Compania de pompieri a Uzinelor și Domeniilor Reșița a fost înființată la 8 octombrie 1940 și în efectivul său includea un ofițer (în rezervă), doi subofițeri și 47 militari, dintre care unul era în rezervă. Cel dintâi comandant al companiei a fost căpitanul în rezervă Petru Mateu. Compania era destul de bine dotată, ea dispunând de:

- a) 4 pompe de mână, 1 car unelte, 1 scară mecanică;
- b) material cu tracțiune auto, proprietate a primăriei Reșița:
 - autocar unelte „FORD“;
 - autopompă cisternă „OPEL-BLITZ“;
 - autopompă cisternă „SKODA“;
 - motopompă „VICTORIA“;
- c) material cu tracțiune auto, proprietate U.D.R.:
 - 2 motopompe „ECKHARDT“;
 - 2 motopompe „DKW“;
 - motopompă „KNAUST“;
 - motopompă „SKODA“.

La 1 ianuarie 1947 efectivele Companiei de pompieri U.D. Reșița s-au modificat, în ele figurând un ofițer, trei subofițeri și 54 de militari. La momentul respectiv compania avea în dotare o autopompă cisternă, un autocar cu unelte, 7 motopompe, 3 aparate de spumă, 50 de extincitoare de diverse tipuri, 3 pompe de mână și 3786 metri de furtun.

Spre finele celui ce-al doilea război mondial și îndeosebi după încheierea acestuia s-au produs diverse prefaceri, care au vizat atât cadrul organizatoric general, cât și îmbunătățirea formelor de conducere a activității unităților și subunităților.

În linii mari pompierii militari au fost structurați astfel: Comandamentul Corpului Pompierilor Militari, batalioane de pompieri și de apărare pasivă, grupuri de pompieri, companii și secții de pompieri.

Primele modificări de esență în organizarea trupelor de pompieri din România s-au adoptat în primăvara anului 1945. Ele aveau la bază un studiu complex inițiat de Comandamentul Pompierilor Militari (ulterior studiul în discuție a fost pus de acord cu cerințele Comisiei Aliate de Control) concretizat în Instrucțiunile Marelui Stat Major Nr. 51666 din 15

mai același an, privitoare la organizarea Armatei Române în perspectiva apropiatei terminări a războiului: „Pompierii militari – prevedeau instrucțiunile în cauză – vor trece cu organizarea actuală la MAI ne mai figurând în organizarea și situațiile armatei. MAI va prelua asupra sa dotarea, întrebuințarea și instrucția acestui personal”. Se ordona constituirea Inspectoratului Pompierilor și ca batalioanele din București și Ploiești să dobândească denumirea de „grupuri”. Celelalte unități – companii, secții – urmau să-și păstreze denumirile. În ce privește recrutarea personalului se prevedea rămânerea cadrelor permanente pe funcțiile ce le ocupau, trupa urmând să fie compusă din contingentele anilor 1944-1945. De asemenea, în viitor cadrele urmau să fie furnizate tot de Ministerul de Război⁶⁴.

În august 1945 a fost publicat Decretul-lege nr. 2530 referitor la trecerea armatei de la condițiile de război la cele de pace. În articolul 8 se stipula că pompierii militari nu mai făceau parte, începând cu data publicării amintitului decret-lege, din cadrul armatei, ei urmând a fi organizați în instituții civile ale M.A.I.

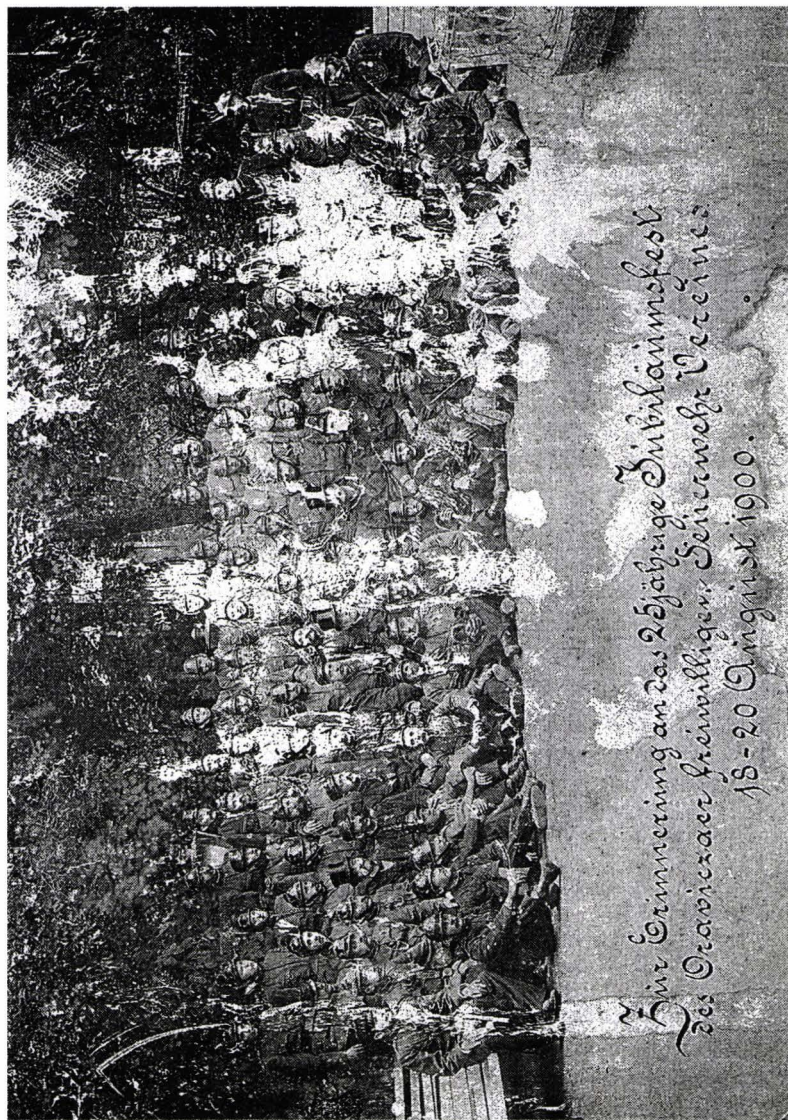
Decretul-lege nr. 1909/1946 marchează un alt stadiu în crearea unui cadru nou forțelor noastre armate, concordant condițiilor de pace, care prevedeau limitarea efectivelor militare. Drept urmare chiar dacă pompierii militari nu mai făceau parte din efectivele armatei, ei urmau să fie încadrați cu personal de către Ministerul de Război. Cu alte cuvinte se prevedea posibilitatea încadrării pompierilor cu personal militar, fără ca acest personal să fie efectiv în armată. În aprilie 1946, efectivele pompierilor totalizau 105 ofițeri (din care 26 rezerviști), 348 subofițeri, 3 maiștri militari, 4625 soldați și gradați și un civil. După Decretul-lege nr. 1909, organigrama în vigoare prevedea 146 ofițeri, 367 subofițeri și circa 4500 militari în termen.

În februarie 1947 organizarea pompierilor era următoarea:

- Inspectoratul General al Pompierilor;
- inspectoratele regionale (4) cu reședințele la Timișoara, București, Cluj și Iași;
- 11 grupuri de pompieri, cu reședințele la Timișoara, Lugoj, Craiova, Constanța, Pitești, Brașov, Cluj, Focșani, Iași și București (grupurile 4 și 5);
- 29 companii și 80 secții de pompieri dislocate în principalele centre urbane ale țării.

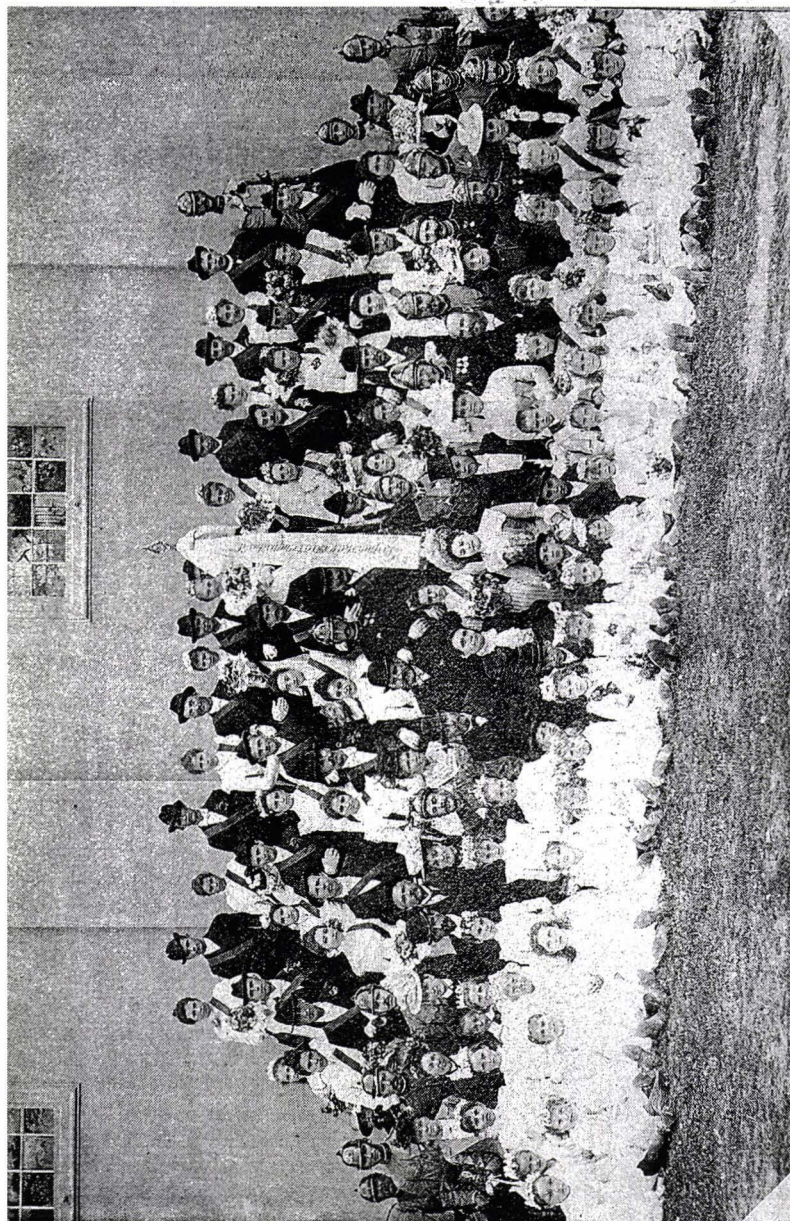
Statele de organizare au fost modificate pe ele figurând 261 ofițeri, 681 subofițeri (față de 146 ofițeri, respectiv 367 subofițeri) și aproape 4800 militari în termen.

Tot în 1947 s-a înființat un al 12-lea grup de pompieri și, totodată, s-au definitivat sarcinile inspectoratelor regionale și ale grupurilor de pompieri. Subunitățile erau organizate astfel: 7 companii tip A (92 oameni/

Zur Erinnerung an das 25jährige Jubiläumfest
des Oravitzer freiwilligen Feuerwehr Vereines
18-20 August 1900.

Jubileul de 25 de ani a Asociației pompierilor voluntari din Oravița
(18 - 20 august 1900).

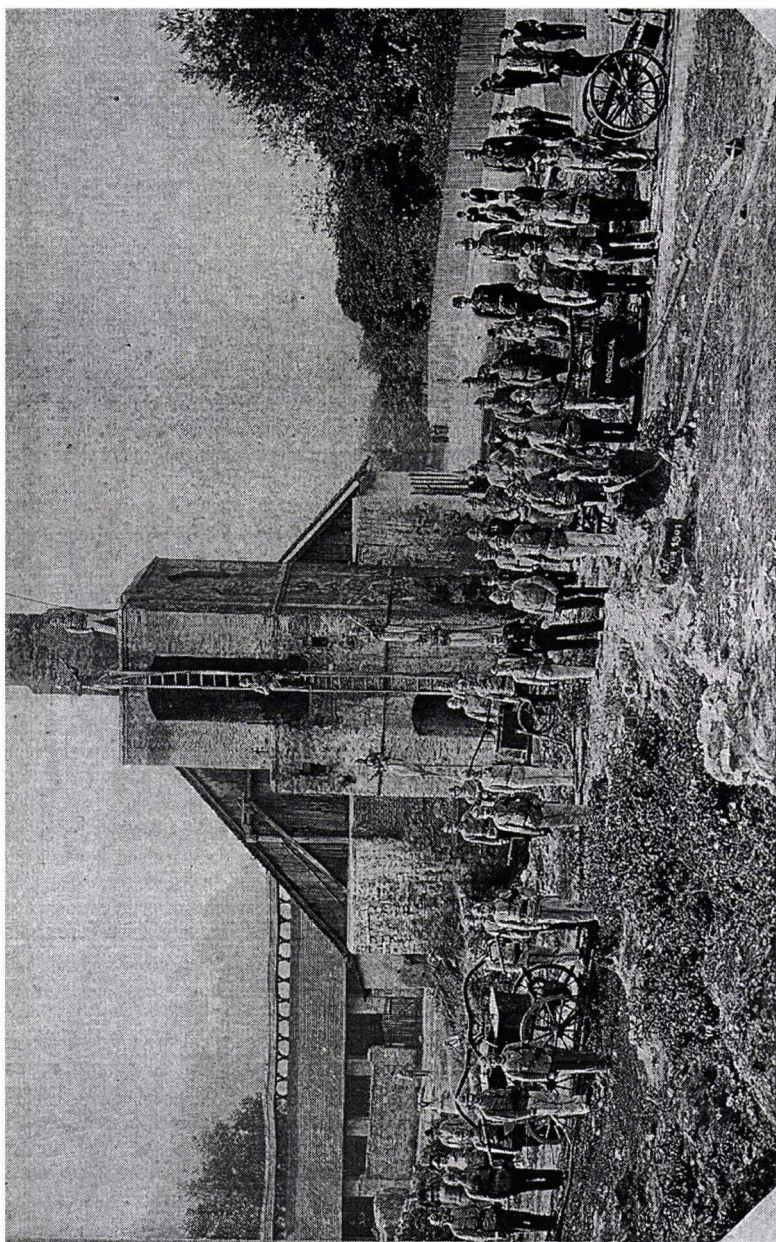
Balul pompierilor din Dognesca (1901)

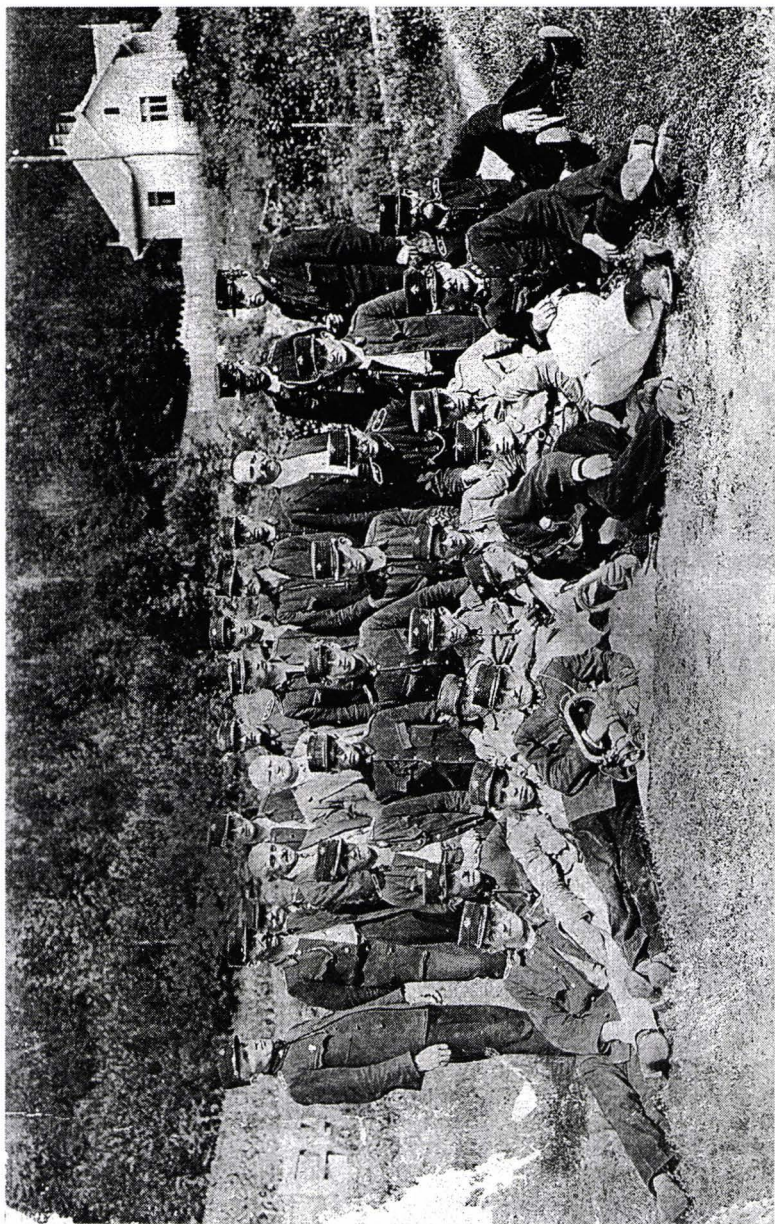
Sfîntirea steagului de pompieri voluntari din Steierdorf – Anina (1881)

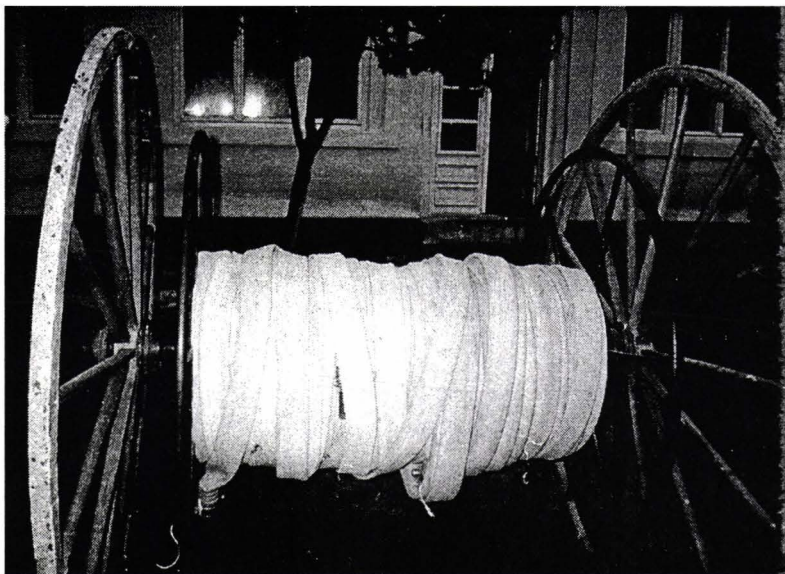
Pompierii din Dognecea (1904)

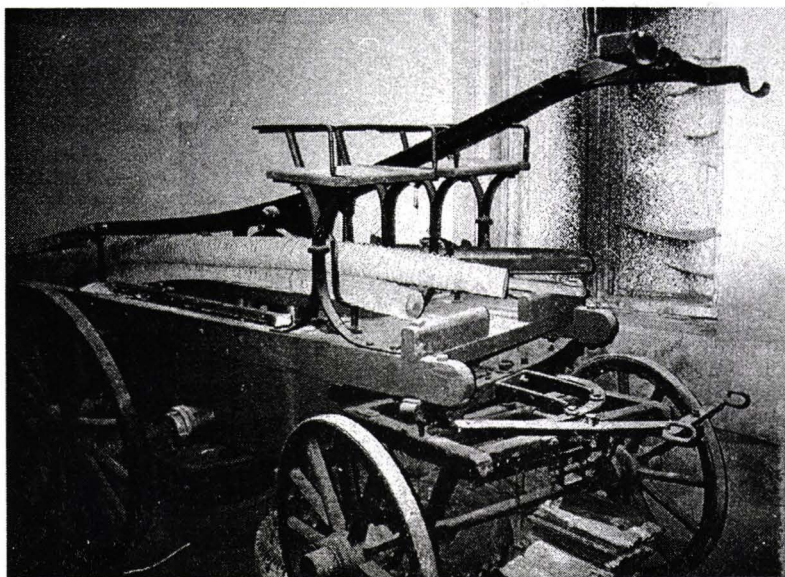
Aplicație de stingere a unui incendiu la moara din Dognecea (1903)

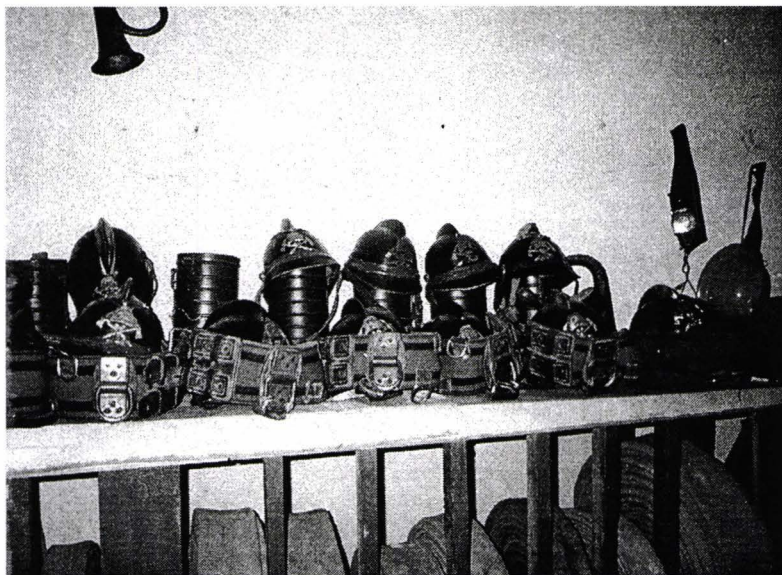
Formația civilă de pompieri din Anina (1906)

Tambur de rulare a furtunului (Berzasca)

Hipocisternă de stingere a incendiilor (Berzasca)

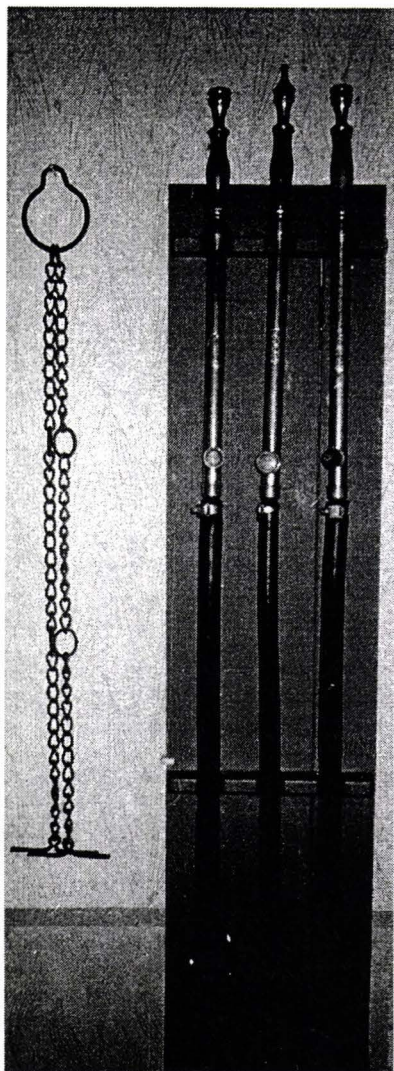

Accesorii pompierești (Dognecea)

Hipocisternă de stingere a incendiilor (Dognecea)

Sfântul Iosif cel Nou de la
Partoș, patronul spiritual
al pompierilor români

Accesorii pompieresti
(Sadova-Veche)

Sfântul Florian,
unul dintre patronii pompierilor

subunitate); 23 companii tip B (cu 54 oameni/subunitate); 40 secții tip A (36 oameni/subunitate); 37 secții tip B (28 oameni/subunitate).

Un moment aparte în organizarea pompierilor, în anii investigați, îl constituie înmănunchierea Inspectoratului General al Pompierilor cu Inspectoratul Jandarmeriei și Comandamentul Trupelor de Grăniceri sub conducerea Secretariatului General pentru Trupe, compus din Statul Major, Direcția Supremă de Educație, precum și diverse organisme de înzestrare și administrare a trupelor.

În 1968 au fost modificate 20 de articole din Constituția din august 1965, printre care și cele referitoare la organizarea administrativ-teritorială a țării și la organele puterii și administrației locale. Drept urmare, s-a trecut la reorganizarea administrativă a teritoriului României, revenindu-se la formula tradițională a județelor, înlocuindu-se, astfel, regiunile și raioanele⁶⁶. Această nouă realitate administrativ-teritorială va conduce și la transformări de esență în organizarea pompierilor militari, inclusiv a celor din județul Caraș-Severin.

Conform prevederilor Legii Nr. 2/1968, a HCM Nr. 743/1968 și Ordinului MAI Nr. 117/1968 s-a înființat Inspectoratul de prevenire a incendiilor al județului Caraș-Severin, cu reședința în municipiul Reșița. Inspectoratul era încadrat cu 7 ofițeri și 3 subofițeri. Apoi la 1 octombrie, același an, în urma scindării Grupului de Pompieri al Regiunii Banat ia naștere – conform Ordinului MAI Nr. 2645 – Grupul de Pompieri al județului Caraș-Severin, ce avea în compunerea sa companiile Reșița, Caransebeș, Oravița și Inspectoratul județean Caraș-Severin de prevenire a incendiilor. Grupul era încadrat cu 18 ofițeri, 26 de subofițeri și 121 militari în termen și avea garnizoana la Reșița*.

Un nou eveniment în istoria pompierilor din județul Caraș-Severin îl consemnează anul 1994, când prin Ordinul ministrului de interne nr. 05312 din data de 1 decembrie 1994 s-a înființat Pichetul de pompieri Moldova Nouă, cu un efectiv compus din 4 subofițeri și 7 militari în termen, comandant fiind sg. maj. Gheorghe Percea. Printr-un nou ordin al ministrului de interne (nr. 05531 din 31 iulie 1995) Pichetul de pompieri Moldova Nouă se transforma – cu data de 11 august 1995 – în companie de pompieri. La comanda acesteia a fost numit cpt. Constantin Florea, ce a fost mutat de la Compania de pompieri Caransebeș. Prin același ordin din 31 iulie 1995 s-a constituit și Pichetul de pompieri militari Bozovici, aflat în subordinea nou înființatei companii de pompieri din Moldova Nouă. Pichetul de pompieri din Bozovici, comandat de plt. maj. Pavel Haramuz, avea în compunerea sa un subofițer și 8 militari în termen.

În scopul popularizării activității pompierilor caraș-severineni, dar și din necesitatea informării detaliate a populației asupra pericolelor pe care le reprezintă incendiile, a desfășurării unei activități de prevenire, Compartimentul Relații publice (înființat în august 1995) al Grupului de

pompieri al județului Caraș-Severin a editat revista „Pompierii cărășeni”, primul număr văzând lumina tiparului la 13 septembrie 1996. Până în prezent au mai fost editate două numere. De reținut că această revistă, cu un sumar bogat și variat, a beneficiat de o primire favorabilă din partea cititorilor interesați, beneficiind, totodată, de aprecierile celor avizați, respectiv a specialiștilor.

Drept recunoaștere a meritelor profesionale ale pompierilor militari caraș-severineni, prin Ordinul de zi al Ministrului de Interne Nr. 1/07189 din 29 martie 1997, s-a stabilit o nouă titulatură pentru unitatea pompierilor militari caraș-severineni: Grupul de Pompieri „General Nicolae Cena” al județului Caraș-Severin. Având în vedere personalitatea complexă, exemplară a celui care a fost general Nicolae Cena, evident că titulatura este mai mult decât onorantă. Prin același Ordin de zi, s-a acordat Drapelul de luptă Grupului de Pompieri „General Nicolae Cena”, el fiind înmănat – de către șeful de Stat Major al Corpului Pompierilor Militari, General de Brigadă Emil Marinescu – comandantului unității, dl maior Dan Sârbu. Ceremonia s-a desfășurat în prezența oficialităților județului Caraș-Severin și a altor invitați, ea coincidând cu sărbătorirea a șase decenii de la înființarea Companiei pompierilor militari Caransebeș.

În 1998 Compania de pompieri Reșița a fost transformată, în baza Ordinului Nr. 1/01022 din 1 mai al Ministerului de Interne – în detașament, Compania de pompieri Caransebeș în secție, Compania de pompieri Oravița în stație, la fel Compania de pompieri Moldova Nouă, iar Pichetul de pompieri Bozovici în Gardă de intervenție, subordonată Stației Moldova Nouă.

Referitor la activitatea operativă a pompierilor militari ea este, din nefericire, dificil de reconstituit în totalitate, deoarece în Registrul istoric al unității nu există continuitate deplină în consemnarea evenimentelor. Totuși suntem în posesia unor cifre, din ultimele trei decenii, ceea ce ne îngăduie să ne formăm o anumită părere în ceea ce privește frecvența incendiilor și mai puțin pagubele materiale, aceasta datorită deprecierei monedei noastre naționale. Pentru ușurarea unor eventuale calcule, atragem atenția asupra aspectului că cele, de pildă, 672.792 lei, totalul pagubelor rezultate din incendiile anului 1970, însemnau echivalentul a zece mașini de fabricație autohtonă (Dacia 1300). Aceasta ar echivala în zilele noastre cu mai bine de 300 milioane lei. Dar, iată cum se prezintă situația în intervalul 1967-1997, în conformitate cu ceea ce am aflat consemnat în registrul menționat cu câteva rânduri mai înainte:

Anul	Număr incendii	Pagube/exprimate în lei
1967	94	347.825
1968	126	803.662
1969	85	354.800

Anul	Număr incendii	Pagube/exprimate în lei
1970	102	672.792
1971	94	400.688
1972	169	1.251.222
1973	89	2.320.936
1974	66	598.938
1975	38	272.853
1976	71	796.791
1977	75	837.880
1978	67	1.352.637
1979	65	1.063.050
1980	57	986.415
1981	43	927.888
1982	67	7.623.700
1983	60	2.001.728
1984	52	1.080.204
1985	47	938.816
1986-1995	Nu posedăm date	
1996	138	1.076.980.000
1997	101	26.981.337.000

Deci, cele mai multe incendii (169) s-au declanșat în anul 1972, când pagubele materiale s-au cifrat la 1.251.222 lei. Cele mai mari și dificile intervenții pentru stingerea incendiilor au fost cele din anul 1996 de la SC WEST CAR SRL, Stația PECO Pojejena, SC RENK SA Reșița, SC MITOCARI SRL Bozovici și cel din 30 octombrie 1997 de la acoperișul Centralei electrice și de termoficare Reșița.

Pompierii militari ai județului Caraș-Severin au fost implicați nu doar în stingerea incendiilor, ci și în soluționarea altor evenimente nedorite, cu consecințe nefaste. Astfel, în urma ploilor torențiale care s-au abătut asupra județului Caraș-Severin, ei au fost angrenați în:

- recuperarea a șase autoturisme aruncate în râul Bârzava de către șuvoaiele ce se prăvăleau asupra Reșiței;
- alimentarea cu curent electric a Taberei de elevi Râul Alb, rămasă în beznă ca urmare a întreruperii alimentării cu energie;
- repunerea în stare de circulație a șoselei Reșița–Văliug, prin îndepărtarea aluviunilor;
- alimentarea cu apă potabilă a populației din 7 puncte din municipiul Reșița și a Căminului-Spital de bolnavi cronici din aceeași localitate;
- asigurarea consultanței tehnice de specialitate pentru prevenirea exploziilor în cazul unor gospodării cetățenești surpate, cărora li s-au rupt și conductele de gaze;
- evacuarea apei din subsolurile centralelor termice din sute de gospodării cetățenești, societăți comerciale și instituții⁶⁷.

Un capitol aparte în existența pompierilor militari din Caraș-Severin îl reprezintă relațiile internaționale, care au fost statornicite după 1989.

La 15 decembrie 1993 Cancelaria de Stat din Düsseldorf a donat – prin intermediul Arbeiter-Samariter Bund, reprezentată de dl Dieter Hürtgen – unității din Reșița, două autospeciale (Mercedes 508 D și 123 D) și o autopompă Magirus 125. Este, în fapt, momentul de început al Serviciului medical de urgență și descarcerare la Reșița, ce va fi constituit legal doar la 1 ianuarie 1995.

La 6 mai 1994 unitatea reșițeană a fost vizitată de o delegație consistentă a pompierilor civili din landul Renania de Nord-Westfalia, compusă din 75 de persoane. Vizita a coincis cu prezența la Reșița a dlui general-maior Ionel Crăciun, comandantul Trupelor de pompieri români. Delegația renană a donat Reșiței două autospeciale pentru intervenția la incendii (tip Magirus), un autoatelier tip Mercedes, un autoturism Opel Record și o autospecială de intervenție la inundații pentru potabilizarea apei.

O altă delegație (formată din 50 de persoane), din același land german, a făcut iarăși o consistentă donație în perioada 24-27 noiembrie 1994: un Ford Tranzit Diesel, un Wolswagen Golf Diesel, un Magirus Diesel și o autosalvare Mercedes Diesel.

În 8 iulie 1995 o delegație caraș-severineană, în componența căreia se aflau mr. Ilarie Bușe, lt. maj. Eugen Ștefan, m.m. Emil Cenușă și m.m. Nicolae Zdriclei, și-a început vizita, la invitația pompierilor din Bochum-Nordrhein-Westfalia, în Germania, deplasare ce s-a încheiat cu învățăminte utile, la data de 22 iulie același an. Peste câteva luni, în octombrie, unității județene a pompierilor militari i s-a făcut, de landul german Renania de Nord-Westfalia, o nouă donație: două autospeciale și un autoturism.

Comandantul Grupului județean de pompieri, dl mr. Dan Sârbu, însoțit de plt. adj. Ilie Mangu, a efectuat – în iulie 1996 – un schimb de experiență în Germania, aceasta petrecându-se cu prilejul inaugurării noului punct de pompieri din Bochum. În anul următor, 1997, dl mr. Dan Sârbu a fost prezent la cel de-al 104-lea Congres al pompierilor francezi, unde s-a prezentat, între altele, o expoziție de protecție contra incendiilor, de protecție a personalului de intervenții și problematica serviciului de medicină de urgență și descarcerare.

Anul 1997 a fost, dealtfel, bogat în relații internaționale, chiar dacă aria geografică nu a fost vastă, schimburile efectuându-se între pompierii caraș-severineni și camarazii lor francezi și germani. Astfel, mr. jurist Matei Coroian a participat la acțiunea inițiată de Cancelaria landului Renania de Nord-Westfalia, intitulată sugestiv Technisches Hilswerk, care a vizat o eventuală adoptare a sistemului german de protecție civilă împotriva incendiilor. Între 13-16 septembrie a vizitat Reșița o delegație comună

din Bochum și Duisburg. Remarcăm nivelul ridicat de reprezentare, în sensul că această delegație era alcătuită din șeful și adjunctul pompierilor din Bochum, respectiv comandantul pompierilor de la Oțelăria Tysen Duisburg. După circa o lună, între 20-26 octombrie, este consemnată în scripte o nouă prezență în orașul de pe malurile Bârzavei, și totodată la Oțelu Roșu și Bocșa, concret cea a delegației THV din Germania. În fine, tot în 1997, unitatea pompierilor militari din reședința județului Caraș-Severin a avut oaspete un ofițer francez.

Toate aceste vizite au urmărit sedimentarea și amplificarea contactelor, concretizarea intențiilor prin încheierea unor acorduri de colaborare. După cum se poate lesne constata, este vorba de un curs ascendent ale cărui rezultate, fără îndoială pozitive, se vor vădi într-un viitor apropiat.

NOTE

1. Dr. Antoniu Marchescu, **Grănicerii bănățeni și Comunitatea de Avere. Contribuțiuni istorice și juridice**, Caransebeș, 1941, p. 222.
2. V. Zaberca, I. Popa, **Despre unele catastrofe miniere din Banat**, în **Studii și comunicări de etnografie și istorie**, III, Caransebeș, 1979, p. 401-406.
3. Gh. Cuzmanov, **Activitatea primelor formații de pompieri din Arad**, în **Pagini din istoria pompierilor**, 1978, p. 218.
4. Valentin Mihăiescu, **Înființarea și evoluția formațiilor de pompieri voluntari din Banat**, în **Pagini din istoria pompierilor**, p. 220.
5. Constantin Brătescu, **Contribuții la cunoașterea activității formațiunilor de pompieri voluntari din sudul Banatului (1870-1940)**, în **Pagini din istoria pompierilor**, p. 201-202. La redactarea prezentei lucrări studiul a fost utilizat în bună parte.
6. vezi Costin Feneșan, **Un „stingător de foc” din Banat, din 1813**, în **Pagini din istoria pompierilor**, p. 147-148.
7. P. Bona, N. Gumă, L. Groza, **Caransebeș. Contribuții monografice**, Caransebeș, 1990, p. 61-63.;
V. Zaberca, **The Confines Regiments Repealing in Banat (Romania). Political, Administrative and Social Realities**, in **The Austrian Military Border. Its Political and Cultural Impact** (edited by: Liviu Maior, Nicolae Bocșan, Ioan Bolovan, Ed. „Glasul Bucovinei”, Iași, 1994, p. 99-100.

8. Arhivele Naționale, Direcția jud. Caraș-Severin, fond **Primăria orașului Caransebeș**, doc. 2337/1873.
9. **Idem**, doc. 2405/1973.
10. **Idem**, reg. nr. 14/1874, f. 53-57.
11. **Idem**, reg. nr. 32/1878-1936, f. 34.
12. **Ibidem**.
13. **Ibidem**, f. 89.
14. **Ibidem**, f. 277.
15. „Foaia diecezană“, Caransebeș, an V, nr. 19 din 13/25 mai 1890, p. 6-7.
16. Arhivele Naționale, Direcția jud. Caraș-Severin, fond **Tribunalul Caransebeș**, dos. 13/1924, f. 56-62.
17. **Ibidem**.
18. **Ibidem**, f. 63-66.
19. **Ibidem**.
20. **Ibidem**, f. 53-54.
21. **Ibidem**, f. 26-27.
22. Ing. Ion Păsărică, **Monografia Uzinelor de Fier din Reșița și frumusețea naturală a împrejurimilor**, București, 1936, p. 61.
23. vezi Horia Guia, **Începuturile formației de pompieri din Steierdorf-Anina**, în **Pagini din istoria pompierilor**, p. 124.
24. **Ibidem**.
25. **Ibidem**. La întocmirea prezentei lucrări s-a folosit și lucrarea lui H. Guia, **Începuturile și organizarea formației civile de pompieri din Steierdorf-Anina**, nepublicată.
26. Arhivele Naționale, Direcția jud. Caraș-Severin, fond **Tribunalul Caransebeș**, dos. 48/1924, f. 2-3.
27. **Ibidem**.
28. **Ibidem**.
29. **Ibidem**.
30. **Idem**, fond **Reunlunea pompierilor voluntari din Băile Herculane**, dos. 1, f. 307.
31. **Ibidem**.
32. **Ibidem**, f. 334 și dos 4., f. 143.
33. **Ibidem**, f. 334.
34. **Ibidem**, f. 81-82.
35. **Ibidem**, f. 70-78.
36. **Ibidem**.
37. **Ibidem**, dos. 3, f. 62.

38. **Ibidem**, f. 85.
39. vezi **Statutul Asociației pompierilor voluntari din Dognecea**, Bocșa Germană, 1897.
40. vezi Anexa.
41. **Ibidem**.
42. Alex. Moisi; **Monografia Clisurii**, Oravița, 1938, p. 283.
43. Arhivele Naționale, Direcția Caraș-Severin, fond **Tribunalul Caransebeș**, dos. 11/1924, f. 26.
44. **Ibidem**, f. 15.
45. vezi Ion Băcilă, **Monografia Mehadiei**, Editura MARINEASA SA, Timișoara, 1997.
46. **Ibidem**, p. 208.
47. **Ibidem**. A se vedea și C. Brătescu, **op. cit.**, p. 208.
48. **Ibidem**.
49. Arhivele Naționale, Direcția jud. Caraș-Severin, fond. **Uzinele Metalurgice Unite TNC, Uzina Oțelu-Roșu**, dos. 28/1933, f. 5.
50. **Ibidem**, f. 2.
51. **Ibidem**, f. 5.
52. **Ibidem**, f. 6.
53. **Ibidem**, f. 7.
54. **Idem**, dos. 31/1935, f. 25-29.
55. **Idem**, fond **Reuniunea pompierilor voluntari Băile Herculane**, dos. 1, f. 218.
56. A se vedea **Statutele Reuniunii Pompierilor Voluntari din Sadova Veche**, p. 3-4.
57. Arhivele Naționale, Direcția jud. Caraș-Severin, fond **Reuniunea pompierilor voluntari Băile Herculane**, dos. 4, f. 27.
58. **Idem**, dos. 3, f. 28-30; dos. 4, f. 36, 127 și 182.
59. **Idem**, dos. 4, f. 36.
60. **Ibidem**, f. 37.
61. **Idem**, fond **Tribunalul județean Caraș-Oravița**, reg. nr. 6 (asoc.), f. 29.
62. vezi **File din istoria pompierilor bihoreni**, Edit. PAPYRUS, Oradea, 1996, p. 120-121.
63. Datele referitoare la pompierii militari din Caraș-Severin au fost preluate, în general, din Arhiva Grupului de Pompieri General „Nicolae Cena” al județului Caraș-Severin. Fondul este neinventariat și drept urmare nu se pot face trimiteri exacte la el.
64. **File din istoria pompierilor bihoreni**, p. 93.

65. **Ibidem**, f. 93-94.

66. Vasile Mircea Zaberca, **Istoria administrației publice în România**, Edit. „Eftimie Murgu“, Reșița, 1997, p. 123.

*Iată structura Grupului de pompieri al județului Caraș-Severin:

- comandant de grup – Lt. col. Malimarcov Vucomir
- locțiitor politic – cpt. Bordeianu Ioan
- șef stat major – mr. Pădureanu Iosif
- locțiitor pentru prevenire și șeful inspecției – Lt. col. Roată Dimitrie
- locțiitor șef de stat major – cpt. Gîscoi Alexandru
- inspector principal cu statistica – cpt. Gaficiuc Ioan
- inspector principal – cpt. Gașpar Ioan
- inspector principal – cpt. Iordache Grigore
- inspector I – cpt. Archip Ioan
- inspector I – cpt. Roșoga Ion
- inspector I – cpt. Brediceanu Fiu
- inspector II – lt. maj. Lupu Eugen
- furier principal și mânuitor DS – plt. maj. Rusu Fănel
- ajutor inspector – plt. maj. Mladici Ioan
- ajutor inspector – plt. maj. Anton Ioan
- comandant companie pompieri Reșița – mr. Bueică Radu
- comandant companie pompieri Caransebeș –
cpt. Marinescu Constantin
- comandant companie pompieri Oravița – cpt. Corbeanu Ion

67. Mr. Matei Coroian, **Zile și nopți de coșmar în Caraș-Severin**, în **Pomplierii cărășeni**, nr. 1/1997, p. 7.

III.DOCUMENTE

LISTA DOCUMENTELOR

- I.** – 1862 septembrie 9, Lugoj. Circulara episcopului Alexandru Dobra din Lugoj privitoare la incendiile devastatoare din satul Budinț și din orașul Beiuș, solicitându-se sprijinirea familiilor și instituțiilor care au suferit mari pierderi materiale.
- II.** – 1873 decembrie 12, Caransebeș. Adresa de răspuns a Primăriei orașului Caransebeș către Meissel Laurenz, consilier comunal, referitoare la necesitatea înființării unei corporații (reuniuni) a pompierilor.
- III.** – 1873 decembrie 18, Budapesta. Observații ministeriale cu privire la principalele prevederi ale statutului Corpului pompierilor din Caransebeș.
- IV.** – 1878 mai 22, Caransebeș. Reprezentanța orășenească din Caransebeș a hotărât înființarea unei societăți pentru „apărarea de foc” și procurarea instalațiilor necesare.
- V.** – 1890 mai 13/25, Caransebeș. „Foaia diecezană” publică apelul lui Iosif Farago – vicecomandantul pompierilor din Caransebeș pentru înscrierea populației orașului în Reuniunea pompierilor.
- VI.** – 1881 iulie 22, Dognecea. Document privitor la Asociația pompierilor voluntari din localitate.
- VII** – Fragment din Statutul Asociației pompierilor voluntari din Dognecea.
- VIII** – 1909 noiembrie 15, Bozovici. Statutul Reuniunii pompierilor voluntari din Bozovici (fragment).

- IX.** – 1913 iunie 21, Caransebeș. Procesul-verbal (fragment) al adunării generale a corpului reprezentativ orășenesc din Caransebeș prin care se aprobă statutul activității de hornărit.
- X.** – 1923 februarie 11, Berzasca. Actul constitutiv al Reuniunii pompierilor voluntari din Berzasca.
- XI.** – 1923, Berzasca. Statutul Reuniunii pompierilor voluntari din Berzasca (fragment).
- XII.** – 1925 februarie 15, Mehadia. Reuniunea pompierilor voluntari din Mehadia mulțumește Asociației pompierilor voluntari din Băile Herculane pentru suma donată aceasteia.
- XIII.** – 1925, Băile Herculane. Lista de subscripție pe anul 1925 pentru sprijinirea Asociației pompierilor voluntari din Băile Herculane.
- XIV.** – 1926 iulie 17, Dognecea. Apel pentru înscrierea de noi membri ajutători și pentru obținerea de fonduri.
- XV.** – Apelul conducerii Reuniunii Pompierilor Voluntari din Dognecea către locuitorii comunei, prin care se solicită colectarea de fonduri. Se pomenește despre un mare incendiu produs în localitate la 26 octombrie (1928?)
- XVI.** – 1927 decembrie 14, București. Apelul senatorului de Caraș, învățător Patrachie Râmneanțu către Senatul României cu privire la carastrofalul incendiu din orașul Oravița (6-7 decembrie 1927), rolul pompierilor din Oravița, Anina, Timișoara și Reșița la limitarea proporțiilor dezastrului și necesitatea ajutorării sinistratilor.
- XVII.** – 1927 decembrie 21, Timișoara. Evidența pompierilor din Serviciul de incendiu Timișoara care au participat la stingerea incendiului din Oravița din 6-7 decembrie 1927.
- XVIII.** – 1927 decembrie 24, Reșița. Evidența pompierilor uzinali din Reșița care au participat la stingerea incendiului din Oravița din 6-7 decembrie 1927.
- XIX.** – 1927 decembrie 28, Anina. Comandantul secției de construcții Anina al Societății U.D.R. comunică numele pompierilor remarcați cu ocazia stingerii incendiului din orașul Oravița din 6-7 decembrie 1927.
- XX.** – 1928 mai 13, Caransebeș. Statutele Corpului de pompieri voluntari din Caransebeș (fragment), cu sigiliul aplicat, menționându-se anul înființării.
- XXI.** – 1928 octombrie 7, Băile Herculane. Diplomă prin care

Gheorghe Marino este ales președinte de onoare al Asociațiunii Pompierilor Voluntari din Băile Herculane.

- XXII.** – Apelul conducerii Reuniunii Pompierilor Voluntari din Dognecea către locuitorii comunei, prin care se solicită colectarea de fonduri. Se pomenește despre un mare incendiu produs în localitate la 26 octombrie (1928?)
- XXIII.** – 1928. Viena. Autopompă oferită spre achiziționare Asociațiunii pompierilor voluntari din Băile Herculane de către firma Rich Klinger din Viena.
- XXIV.** – 1929 iulie 8, Caransebeș. Sentința Tribunalului Caransebeș prin care se acordă personalitate juridică Corpului pompierilor voluntari din Caransebeș.
- XXV.** – 1930 noiembrie 27, Arad. Ordin circular de conferire de decorații pompierilor activi de pe raza județului Arad.
- XXVI.** – 1931 septembrie 1, Băile Herculane. Invitație de participare la jubileul de 40 de ani al Reuniunii pompierilor voluntari din Băile Herculane.
- XXVII.** – 1931 noiembrie 10, Caransebeșul-Nou. Invitație pentru participare la serbarea jubiliară de 35 ani de activitate a Corpului de pompieri voluntari din Caransebeșul-Nou.
- XXVIII.** – 1931 noiembrie 21-22, Caransebeșul-Nou. Programul festivităților prilejuite de aniversarea a 35 ani de la crearea Corpului de pompieri voluntari din Caransebeșul-Nou.
- XXIX.** – Manual de instrucție utilizat la Caransebeș. Pe foaia de titlu este aplicară ștampila ce precizează anul înființării Corpului pompierilor voluntari din localitate.
- XXX.** – 1932 august 24, Băile Herculane. Adresa Asociațiunii pompierilor voluntari din Băile Herculane către Direcțiunea stațiunii balneare privitoare la organizarea unui curs practic cu pompierii voluntari de către Federația pompierilor voluntari din Banat.
- XXXI.** – 1933 iunie 9, București. Adresa Președinției Consiliului de Miniștri către Federația Corpurilor Pompierilor Voluntari din Banat prin care aprobă portul uniformelor și insinelor specifice.
- XXXII.** – 1933 mai 8, Oțelu Roșu. Uzina Ferdinand (azi Oțelu Roșu) face cunoscut Inspectoratului regional VIII Timișoara că s-a constituit un serviciu uzinal de pompieri.
- XXXIII.** – 1933. Oțelu Roșu. Jurământul solemn al pompierilor din serviciul Uzinei Oțelu Roșu (fost Ferdinand).

- XXXIV.** – Statutele pompierilor voluntari din Sadova Veche.
- XXXIV.** – 1934 ianuarie, Reșița. Invitație de participare la balul pompierilor organizat de Reuniunea Pompierilor Voluntari din Reșița la 20 ianuarie 1934.
- XXXVI.** – 1934 ianuarie 20, Reșița. Bilet de onoare pentru balul pompierilor din Reșița.
- XXXVII.** – 1934 februarie, Orșova. Invitație la balul pompierilor organizat de Reuniunea Pompierilor Voluntari din Orșova la 3 februarie 1934.
- XXXVIII.** – 1934 septembrie, Bozovici. Invitație de participare la sfințirea drapelului și serbarea jubiliară a 50 de ani a Corpului Pompierilor Voluntari din plasa Bozovici programate la 15 septembrie 1934.
- XXXIX.** – 1934 septembrie 15, Bozovici. Programul serbărilor prilejuite de jubileul de 50 de ani al Corpului Pompierilor Voluntari din Bozovici.
- XL.** – Aviz referitor la jubileul de 50 de ani al Corpului Pompierilor Voluntari din Bozovici.
- XLI.** – 1934 noiembrie 17, Nădrag. Invitație adresată directorului Uzinei Oțelu Roșu (fost Ferdinand) pentru a participa în 25 noiembrie 1934 la solemnitatea sfințirii drapelului pompierilor Uzinei Nădrag.
- XLII.** – 1935 iulie 15, Timișoara. Circulară cu privire la pregătirea și desfășurarea adunării generale a Federației Corpurilor pompierilor voluntari din Banat din 1 septembrie 1935 în orașul Deta (fragment).
- XLIII.** – Lege pentru organizarea pompierilor.
- XLIV.** – Ordin de zi prin care se înființează unități de pompieri în diverse localități ale țării, între care și Caransebeș (1 aprilie 1937), comandant fiind numit Matei Ernest.
- XLII.** – 1937 iunie 27, Caransebeș. Adresa Secției de pompieri militari din Caransebeș către Uzina Oțelu Roșu privind organizarea unei serbări pentru strângerea de fonduri necesare dotării unității, care a fost înființată la 1 aprilie 1937.

1862 septembrie 9, Lugoj. Circulara episcopului Alexandru Dobra din Lugoj privitoare la incendiile devastatoare din satul Budinț și din orașul Beiuș, solicitându-se sprijinirea familiilor și instituțiilor care au suferit mari pierderi materiale.

Lugoj. 23 May 1862

Multa Onorata Preotopoj Doane Lircean
in dogoa.

Din 5 Carentin scanduse un foc grebnicu in
comuna Budint Districtulu Protogopescu ale Lu-
gasului in scarta timpu de una ora grefala in Ce-
mura 40 de case in data peltinentea la in Edifi-
ce si materiali de nudrimenta. in tre estia si
Capela scola, si Casa parocului g. Catolica
Avenienta si in si in diu priminda si din
Beiu si in 28 Augustu scanduse un foc in
mai cunoscuta in Beiu Opda 98. d. Casa in tra
alea si Casele in care locuie codusa comadara
Profesori gimnasiali de Beiu cu averea tota din
pruna sau nimicita. Calamitatea, Coimnata gresim
Doa

1873 decembrie 12, Caransebeș. Adresa de răspuns a Primăriei orașului Caransebeș către Meissel Laurenz, consilier comunal, referitoare la necesitatea înființării unei corporații (reuniuni) a pompierilor.

mielöbbségekkel
élette lefolyása. —

Amikor folytán
mivel Lorenz hely.
béli polgár és városi
bizottság fel-
adatára az egybe-
gyűlés közönség által
kínost ~~megválasztott~~
megválasztottak által
kelti bizottság most
mivel minden helyes
polgárnak elnöklése
alatt a városnak meg-
telítő alapvetésait
is intézmények ki-
dolgozta, és kivül fel-
tejték a városi és vá-
rosi karánál a barna
latta. —

Amikor a fogás kiderült
a kiderült által alapra
bátyokat f. alatt ide mel-
lelletlen barna jelvény
kar kiegészítésig
hisz és jóváhagyás nélkül
kivételos hordó kire-
lletel minden fel-
jeleni —
Korábban 1872-én
december 12-én
Polgármester
B

ma⁹¹ 12/12 1873
B

N° 2337
III. 1873.

Caransebeș városi
Tanácsa által
Magyar Királynak
Magyar Királynak
Belügyminiszernek

Az itteni polgárság
minden része és
közhasznú körök
vannak hajlandóak
előhaladás és ártalom
kar utolsó körök
karnál a városi
felve karafias burz-
sok leírásnyelze al-
tal ösztönözés
minden jótékony
lévénnyel és rész-
m: kívánva a város
vagy által megpróbált
Közelítők körök az if-
mennyi vállalatokat
hívul felkardván

1873 decembrie 18, Budapesta. Observații ministeriale
cu privire la principalele prevederi ale statutului Corpului
pompiierilor din Caransebeș.

52849 szám

Karansebes város községének.

N. 1. "Freiwilliges Bürger Feuerlösch - Corps der Stadt Karansebes".
azimü egylettűk a város tanácsa f. év. december 12^á 1873.
száma alatt kelt jeltűntetést jeltűjlesztett alapsabstya,
kém meghatározandó.

1^{ik}. a működő tagok jásulékai:

1^{ik}. hogy a saját felszerelésük és munkájuk lágya,
kelt a működő tagoknak az egylet szolgáltságá-
ra, pedig ők maguk kötelesek azokat saját
köllégükre megsemmisíteni.

3^{ik}. Hogy, nem magyar és polgárok csak a magyar
kisltya belügyminisztérium elölegesen kitérőndő en,
gedélye folytat, lehetnek az egylet kitérőndő
tagjai.

4^{ik}. az egylet kitérőndő mely alkalommal is menyny
időre választottak.

5^{ik}. hogy a főigazgató képviseli az egyletet hatóságok
is harmadik személyek rangjában.

6^{ik}. a jgyakörnyek kitérőndő midja.

7^{ik}. hogy az egylet kelt szabalya hány tagot kitér
a választmányban.

1878 mai 22, Caransebeș. Reprezentanța orășenească din Caransebeș a hotărât înființarea unei societăți pentru „apărarea de foc” și procurarea instalațiilor necesare.

35.

decisii.

În componența pentru mediere în
ființarea a societății pentru apărarea
focului se alegu domnii: Antoniu Gros,
seck, Teodoru Lerba, Ioann Schmidt,
Filip Müller, Eduard Dimaschek, Jy,
sabin Scherba, Alexandru Dragalina
și Achim Lerba, cari pentru că, mai
curând înființarea a reuniunii costuina,
de lucrându cu totu gelulu, după înfiin-
țarea aceluia, și constituirea respecti-
ve alegera funcționarilor, vom ave pro-
blema statutele compuse pentru coope-
rarea aprobării a le ascerne prezidiu,
lui magistratulu.

Se se atinge de procurarea necesi-
telor pentru stângerea focului se no-
tifica ca adunarea generală stăruindu

[illegible]

1890 mai 13/25, Caransebeș. „Foaia diecezană“ publică apelul lui Iosif Farago – vicecomandantul pompierilor din Caransebeș pentru înscrierea populației orașului în Reuniunea pompierilor.

A p e l

Cătră locuitorii orașului Caransebeș!

P.T. Concetătenii!

Inteligența orașului nostru nu are părechie în țeară cu privire la instituțiile umanitare. Nu este instituțiune de binefacere, care se nu fie spriginită din destul. Dovadă ne sunt numeroasele reuniuni, ce există în orașul nostru: reuniunea crucei roșii, reuniunea filantropică a femeilor, reuniunea pentru înfrumusețarea cimiteriului, reuniunea pentru ajutorarea bolnavilor, trei reuniuni de cântari, trei casine, trei institute pentru împrumuturi de bani; cari toate țintesc la ușurarea trebuințelor cetățenilor mai seraci, și este o reuniune de pompieri. Toate aceste reuniuni le susține inteligența puțin numeroasă prin contribuțiune de bună voie.

Afară de acestea cunoaștem femei venerabile și mărinimoase, care nu pregetă a interveni în persoană în toată luna la oamenii cei buni și la cunoscuții lor spre a aduna ofrande marimonioase pentru ajutorarea singuraticilor orfani, a veduvelor obidate și a seracilor neputincioși.

Și cu ocasiunea calamităților ce au atins întreaga țeară nu a trimis Caransebeșul Segedinului cele trei vagoane dintăiu cu ajutoriu?, nu a trimis în Bosnia Caransebeșul cel dintăiu ajutoriu pentru răniți?

Numai cu câțiva ani mai nainte a ars o stradă întreagă. Nu a grăbit inteligența cu ajutoriu de lemne, de bani și cu tot feliul de sprigin încât în câteva luni s'a edificat strada mai frumos de cum a fost?

Aceste toate sunt astfeliu de fapte, cari sunt demne de mulțămită, dară nu au lipsă de laudă. Aceasta a făcut și face inteligența orașului nostru fără privire la religiune și la naționalitate.

Dară cu părere de reu trebuie se afirm, că față cu acestea lucrătorii de pământ, carii constitue majoritatea cea mare a orașului nostru, carii își

vind la inteligență laptele, cerealele, poamele și tot feliul de produse, – sunt indiferenți față de spriginirea ori cărei instituțiuni mai nobile. Sunt indiferenți – nu pentru-că doară n'ar avea pricepere pentru ceea ce este bun; căci și poporul de rend al orașului nostru are atâta cultură, ca se-și cunoască adevăratele interese ale sale și este în stare a-le și apera; dară indiferent este de bună seamă din lipsa de indemn.

Se poate și cugeta o instituțiune mai umanitară ca reuniunea pompierilor voluntari, care coliba celui serac tot așa o aperlă ca și palatul celui avut?

Aceasta e unica reuniune, care este întemeiată pe adevărata iubire a deaproapelui din cele zece porunci. Și acest popor de altcum religios privesce cu indiferentism, dacă casa vecinului seu arde nu dă ajutoriu pentru-că pompierii sunt acolo.

Și cari sunt acei pompieri? O corporațiune constătătoare din abea patruzeci de astfeliu de cetățeni, dintre carii nici a treia parte nu are casă, ce ar putea se ardă, dară au inimă, simț de binefacere și de religiozitate, încât cu periclul sănătății și al vieții se espun de bună voie pentru aperlarea averei deaproapelui, și câte odată doară și a inamicului.

Sunt aproape 3000 de economi în Caransebeș, ale căror case, instrumente de economie sunt mai întâiu espuse periclului de foc, cari nu fac parte din aceasta reuniune pentru-că plătesc vre-o câți-va cruceri pe seama pompierilor. E drept, dară dacă plătesc, cu acești bani s'au procurat instrumentele de stins în preț de aproape 6000 fl., cu care ar trebui se se deprindă cel puțin 300. de oameni, și din lipsa de părtinire se ocupă numai 40. de inși astfeliu, că în caz de foc fac și servițul vitelor trăgătoare. Oare poate fi aceasta spre onoarea economilor noștri?

Oameni buni și concetățeni!

Ascultați rugarea mea binevoitoare.

Cu toată stima rog inteligența orașului nostru, carea este naturala conducetoare a poporului, ca cu sfatul se îndemne economii de a lua parte factică în această reuniune, care lucrează spre binele întregi poporațiuni a orașului nostru.

Rog pe economii proprietari de păment și de case, ca seau denșii seau feciorii lor se între în această reuniune.

Nu este scusă că nu au bani pentru uniformă, nici nu trebuie, căci îmbrăcăminte îndatinată a economilor este destul de potrivită și de corespunzătoare, eară coiful și instrumentele deaperare și așa le dă reuniunea.

Rog femeile și fetele ce se-și țină de mândrie a stăruii, ca bărbații și junii se fie membrii unei reuniuni de binefacere.

Dacă rugarea mea nu va fi glasul, ce resonă în pustie; dacă economii noștri în propriul interes ar intra în reuniunea pompierilor, atunci cu puteri.....

Pompieri din Rusca Montană (1956)

Pompieri din Rusca Montană și susținători ai acestora (1957)

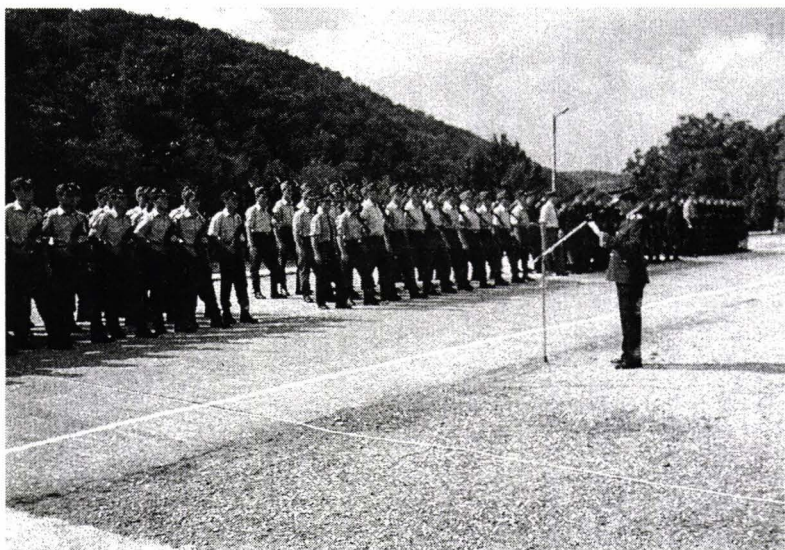
Compania de pompieri din Oravița în luptă cu inundațiile
din 25-27 iulie 1997

Consecințele neglijenței

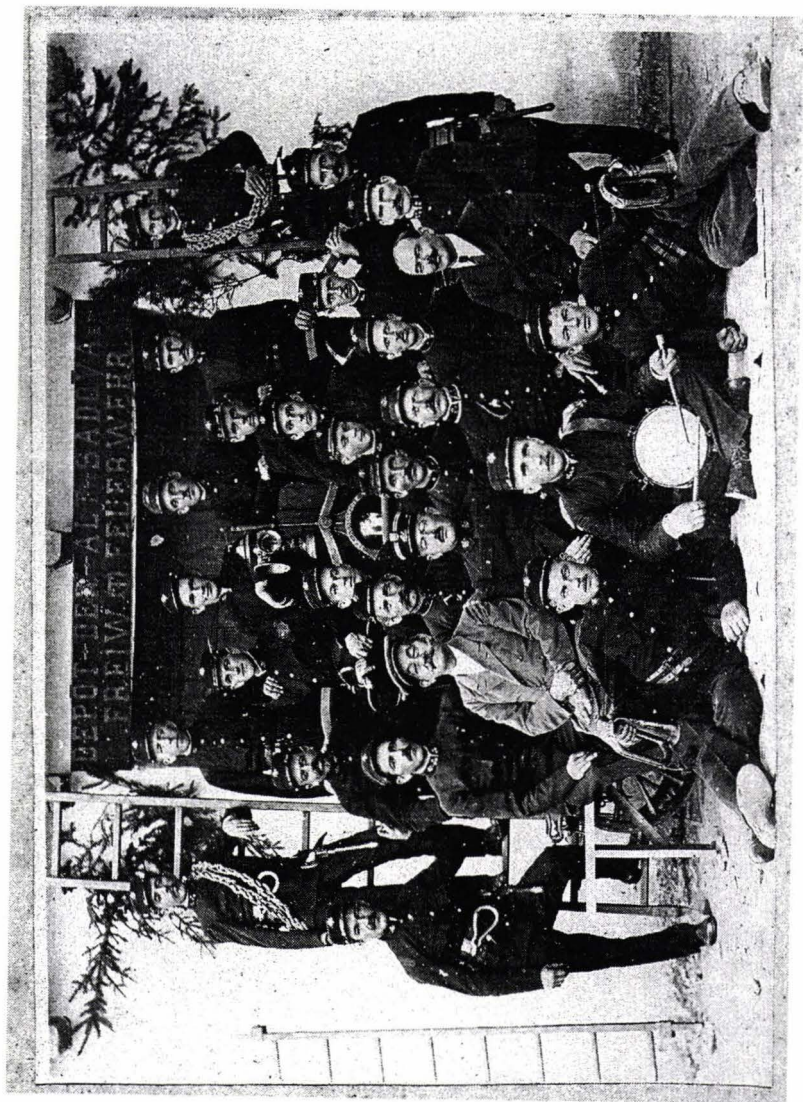
Imagine din timpul concursului profesional al pompierilor militari
(faza zonală Caraș-Severin, august 1998)

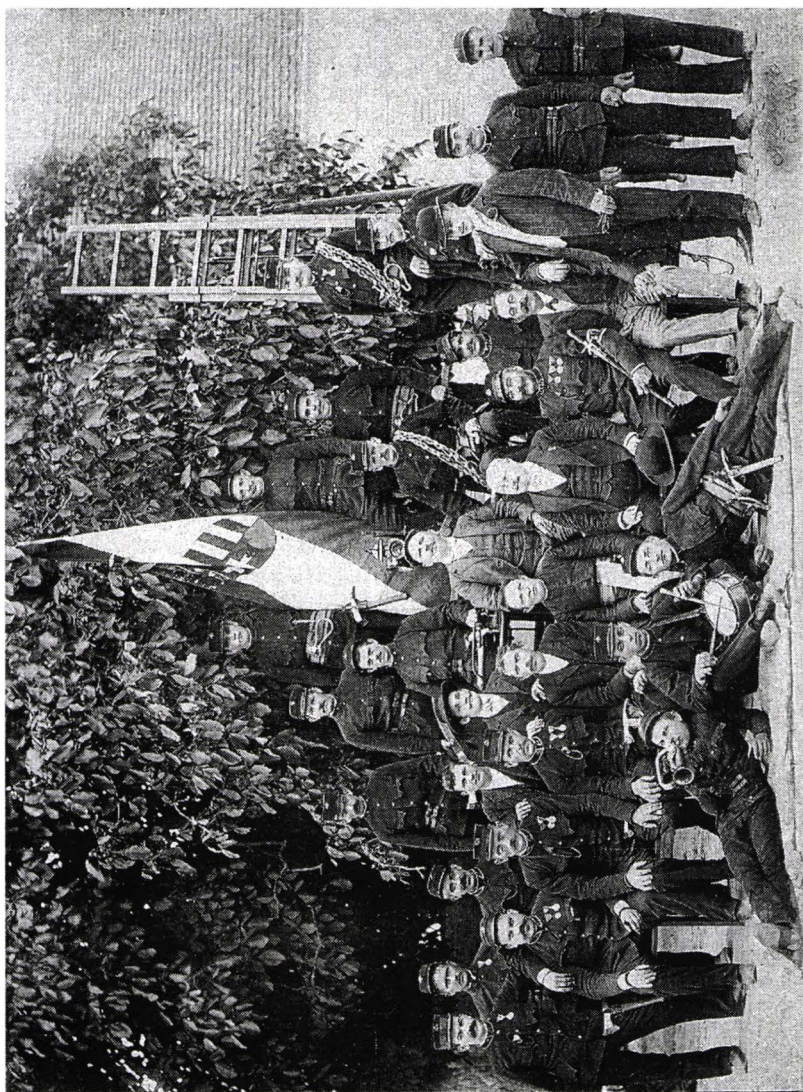
Depunerea jurământului militar

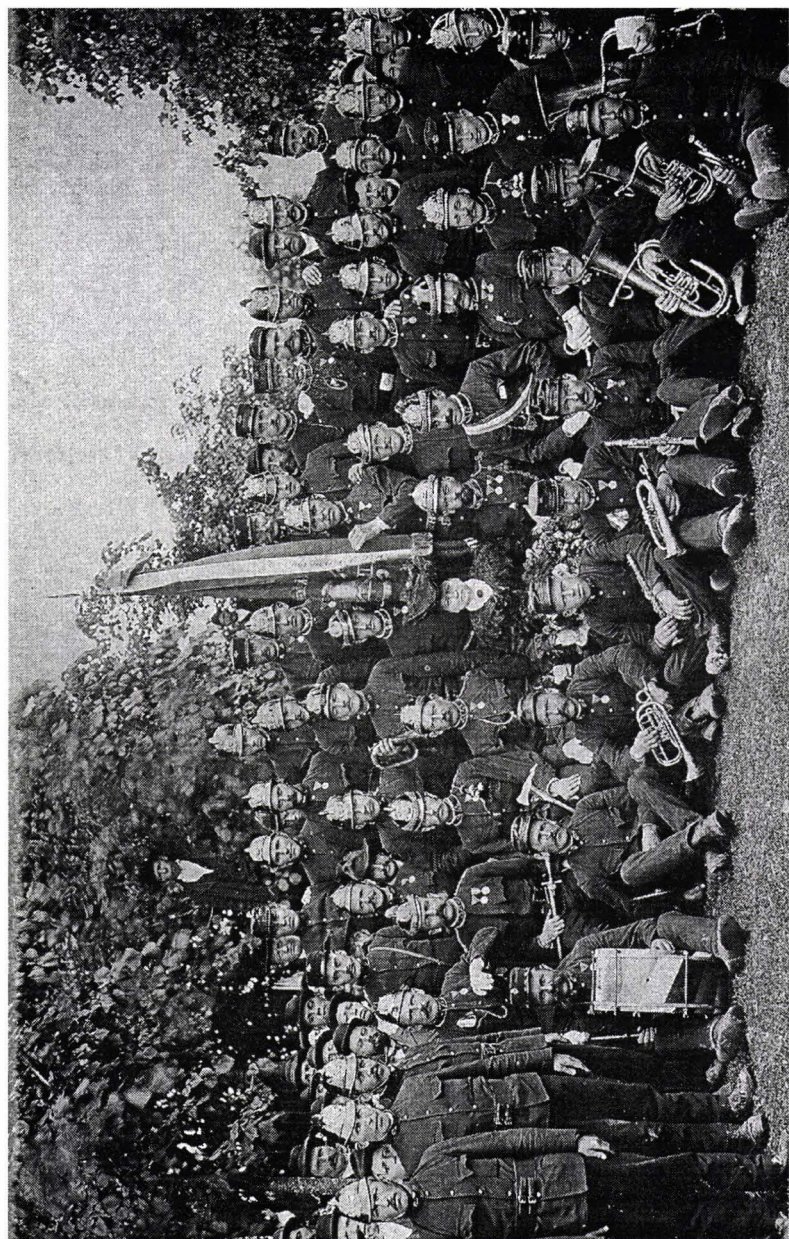
Anton Swoboda – vicecomandantului formației de pompieri voluntari
din Steierdorf – Anina între anii 1889–1930.

Remiza pompierilor voluntari din Sadova-Veche

Pompierii și membrii de onoare ai reuniunii pompierilor voluntari
din Sadova-Veche

Pompieri și membri de onoare ai acestora
(Sadova-Veche – perioada interbelică)

1891, iulie 22, Dognecea. Document privitor la Asociația
pompiierilor voluntari din localitate.

Legea.

In der am 5. Juli 1891 unter hiesigen Gemeinderath, Rathe abgehal-
tenden Versammlung erklärten sich die Unterzeichneten bereit freiwillig
eine „Feuerwehr“ in unserer Gemeinde zu bilden. Demnachste-
hende auch schon seit mehreren Jahren bereits gewünscht
und gefordert, „Dognesscher freiwilliger Feuerwehr Verein“
gegründet und constituiert, die Statuten bereits verfasst, ange-
nommen und zur näheren Genehmigung überreicht.
Da aber der Verein, in seinen beschränkten Functionen und
practischen Übungen sehr viele Requirite benöthigt, und
jewe sehr viele Ausgaben erforderlich sind, damit er die
Ziele erreicht und seiner unabweisbaren Pflicht gänzlich
nachkommen könne ist es unumgänglich notwendig, die
Unterstützung der Einwohnerschaft in Anspruch zu nehmen.
Somit ersucht hienit an alle gütthigen und pflichtthuen Mit-
bürger unserer Gemeinde das ergebenste Ersuchen, sie mögen die
Freiwilligkeit haben, in dem hiesigen freiwilligen Feuerwehr Verein, der
ein sehr humanes Ziel befolgt und allgemein im Interesse der
gesammten Einwohnerschaft ist, als gründende, eventuell als
unterstützende Mitglieder anzutreten.

Dognesska, am 22. Juli 1891

Im Namen des hiesigen freiwilligen Feuerwehr Vereines
sachachtungsvoll

Leopold Bötter
prov. Präses

W. Angewandte Klose
prov. Obermannschaft

Fritz Jankowsky
prov. Secretar

Fragment din Statutul Asociației pompierilor voluntari din Dognecea

Statutul Asociației pompierilor voluntari din Dognecea

Bocșa Germană 1897

Partea I.

Denumirea asociației

Denumirea: „Asociația pompierilor voluntari din Dognecea“.

Scopul asociației

§2

Scopul este ca în caz de pericol de incendiu să fie se deplaseze la locul incendiului, să se supună ordinelor comandantului pentru a salva viețile omenești aflate în pericol ca și orice alte vietăți sau bunuri imobile.

Sediul și limba oficială

§3

Sediul asociației este Dognecea. Limba oficială este germana.

Sigiliul asociației

§4 Sigiliul asociației are următorul înscris: „Asociația pompierilor voluntari din Dognecea“, anul de înființare și la mijloc un coif culcat pe două toporiști.

Averea asociației

§5 Averea constă din:

- 1. Contribuții ale comunei politice ca și ale membrilor fondatori.**
- 2. Din contribuții ale membrilor semnatari.**
- 3. Din donații benevole, legate și alte cadouri.**

Partea a II-a

§6 Asociația este formată din

- a. membri fondatori – pot fi cei care au plătit pentru totdeauna 20 de florini
- b. membri susținători – pot fi cei care plătesc o cotizație anuală de 1 florin
- c. membrii activi – pot fi toți cei care au un caracter impecabil și au cel puțin 18 ani.

Drepturile membrilor

§7 Fiecare membru fondator, susținător și activ are dreptul de a participa la adunările generale, de a participa la discuții de a vota și de a face oferte și cereri proprii adunării generale. Funcționar al asociației poate fi ales. Funcționar al asociației poate deveni, ținând cont de calificarea lui, însă doar cel care este locuitor al comunei Dognecea.

Primirea membrilor asociației

§8 Dorește cineva să devină membru atunci este obligat să-și prezinte cererea în scris consiliului director după care dacă nu există obiecții este primit ca membru. Consiliul de administrație nu este obligat să facă publice motivele pentru care nu primește pe cineva în asociație.

Obligațiile membrilor

§9 Fiecare membru activ este obligat:

- a. Să respecte statutul asociației și disciplina de serviciu.
- b. Să se oblige prin semnătura proprie la primirea în asociație să rămână cel puțin trei ani membru al asociației și să-și achite punctual contribuțiile. În această perioadă este permisă ieșirea din asociație doar în caz de mutare din localitate sau de boală.

Ieșirea din asociație

§10 Calitatea de membru încetează doar prin:

1. deces
2. eliberare: atunci când un membru este condamnat penal în urma unor încălcări ale moralității.

3. prin excludere: când un membru nu îndeplinește după trei somații dispozițiile sau prevederile statutului asociației, sau nu-și plătește cotizațiile după trei somații.

Dreptul la excludere este exercitat de consiliul de administrație.

Partea a III-a

Conducerea asociației

§11 Asociația este condusă de:

1. Adunarea generală
2. Consiliul de administrație – care este format din:
 - a. președintele asociației
 - b. comandantul
 - c. vicecomandantul
 - d. secretarul
 - e. casierul
 - f. șase membrii ai consiliului
 - g. patru comandanți de pluton

Chestiunile de serviciu ale asociației sunt conduse de:

- a. comandant
- b. vicecomandant
- c. comandanți de grupă
- c. administrator
- d. șef de serviciu

Adunarea generală

§12 Se convoacă de obicei la începutul anului de către consiliul de administrație la Dognecea. Se comunică membrilor cel puțin cu opt zile înainte, se anunță prin afișe.

Adunări generale extraordinare se convoacă doar în situații importante pentru asociație, sau dacă o cere consiliul de administrație sau o pătrime din membrii în scris cu o motivație.

În adunarea generală hotărăște majoritatea. Hotărârile sunt valabile când sunt prezenți cel puțin o pătrime din membrii. Dacă nu se adună membrii necesari la prima adunare se convoacă alta după 14 zile când membrii prezenți hotărăsc fără a ține cont de numărul celor prezenți.

Obiectul Adunării generale

- 1. Raportul secretarului asociației despre rezultatele anului precedent**
- 2. Alegerea a trei revizori**
- 3. Verificarea contabilă anuală**
- 4. Stabilirea preliminarului pentru anul următor**
- 5. Schimbarea statutului**

6. Alegerea funcționarilor asociației și anume a președintelui, a secretarului, a casierului și a celor 6 membrii ai consiliului pot fi aleși dintre toți membrii. Comandantul, vicecomandantul, comandantii de pluton, administratorul instalațiilor pot fi aleși numai dintre membrii activi. Toți funcționarii sunt aleși pe trei ani cu majoritate de voturi prin vot secret.

7. Cereri proprii

8. Dizolvarea asociației

Protocoloalele din adunarea generală sunt confirmate de președinte, de comandant, de secretar și de doi membrii ai asociației.

Consiliul de administrație

§13 Consiliul de administrație este obligat să execute hotărârile Adunării Generale. Dacă un funcționar este împiedicat să-și exercite datoria, locul lui trebuie luat de un membru al consiliului de administrație până la noi alegeri.

Hotărârile se iau cu majoritate de voturi. La egalitate de voturi hotărăște votul comandantului.

Sfera de acțiune a cons. de adm.

- a. de a reprezenta asociația, de a încheia în numele său tratate, care sunt valabile cu semnătura președintelui, a comandantului și a secretarului**
- b. de a hotărâ primirea și excluderea membrilor**
- c. de a îngriji de bunurile asociației**
- d. de a întruni adunarea generală, de a-i da raportul contabil și prezenta preliminarul pentru anul viitor**

În cons. de adm. secretarul scrie procesul-verbal.

Sedințele consiliului de administrație sunt anunțate cu 24 de ore înainte

Partea a IV

Funcționari

Președintele

§14 Președintele reprezintă împreună cu comandantul asociația în exterior, conduce adunările generale, semnează protocoloalele sau alte cheltuieli oficiale.

Comandantul suprem

§15 1. Împreună cu președintele asociației

2. Are președinția ședințelor asociației

3. Conduce fără restricții corpul tehnic

În caz de incendiu trebuie să apară la locul incendiului și să conducă operațiunile de stingere.

4. la jurământul fiecărui membru

5. Are deplina putere disciplinară.

Vicecomandantul

§16 Îl înlocuiește în toate funcțiunile sale de serviciu pe comandant

Secretarul sau adjutantul

§17 Secretarul conduce protocoalele de ședință, agenda scrisă a asociației, rapoartele despre incendii

Casierul

§18 Casierul administrează averea asociației, face plățile, ține un jurnal de casă de venituri-cheltuieli, face raportul o dată la un sfert de an sau la cererea consiliului de administrație.

Conducătorul de ceată

§19 Instruiește membrii și supraveghează echipa subordonată

Administratorul

§20 Face inventarul obiectelor aflate sub supravegerea sa, are grijă de păstrarea aparaturii de stingere a incendiilor, de repararea lor, de achiziționarea lor.

Șeful de servici

§21

Ține o carte a membrilor activi ca și a lipsurilor și a pedepselor.

Organizarea

§22 Asociația este împărțită în patru plutoane

1. Plutonul de salvare și de pompieri servanți (la scări)

2. Plutonul de la furtuni

3. Alimentarea cu apă

4. Echipa de protecție

Partea a V-a

Fondul de sprijinire

§23 Fiecare membru care a avut de suferit în timpul intervenției la stingerea unui incendiu are dreptul de a cere o despăgubire din fondul asociației. Suma este stabilită de cons. de adm.

Pedepse

§24 Pedepse sunt:

1. Mustrarea
2. În bani în favoarea fondului de sprijinire
3. Excluderea

Punctul 1 și 2 sunt valabile doar pentru membrii activi și sunt stabilite de comandă

Partea a V-a

Relația cu autoritatea politică

§26 Asociația este subordonată autorității politice în caz de pericol de incendiu și în caz de incendiu, în funcțiunile sale tehnice este însă independent.

Relații cu guvernul c.c. maghiar

§27 Dacă nu își îndeplinește obligațiile statutare asociația sau membrii săi, dacă atentează la averea statului sau cea a membrilor săi este suspendată de guvernul c.c. maghiar.

Desființarea asociației și schimbarea statutului

§28 Pot fi hotărâte de adunarea generală

În caz de dizolvare întreaga avere a asociației revine comunei Dognecea. Are valabilitate abia după aprobarea din partea guvernului c.c. maghiar. Dognecea 5 iulie 1891

Popoviciu Peter președinte

Manoilovici Milos

comandant

Jacob Hauptmann secretar

Anexă

Uniforma

§29 Din mijloace proprii: iarna: bluză și pantalon bleu închis cu șnur roșu cu banderolă roșie pe care sunt literele ÖT

vara: bluză în dungi albastre și albe cu banderolă roșie cu literele ÖT
pomplierii servanți: coif de piele negru lucitor cu insignele asociației, centură cu topor, frânghie de salvare și fluier

Echipa de protecție: coif de protecție negru lucitor, centură, fluier, banderolă roșie cu inițialele R.F.

Distincții

adoptată de către cea de a opta Adunare generală este distincția cea Asociației centrale a pompierilor voluntari din Ungaria.

17 ian. 1892

Popoviciu Peter m.p.
Președinte

Manojlovits Milos m.p.,
Comandant

Jacob Hauptmann m.p.,
secretar

Statutul se păstrează la Serviciul public de pompieri civili Dognecea

**1909 noiembrie 15, Bozovici. Statutul Reuniunii
pompiерilor voluntari din Bozovici (fragment).**

**STATUTUL REUNIUNII POMPIERILOR VOLUNTARI
DIN BOZOVICI**

Art. 1. Numirea. Reuniunea poartă numirea „Reuniunea Pompierilor Voluntari din Bozovici”. Art. 2. Sigiliul reuniunii: Semnul de pompieri cu inscripția „Reuniunea Pompierilor Voluntari din Bozovici”. Art. 3. Limba oficială și comanda: Limba oficială și comanda a reuniunii e românească. Art. 4. Sediul: Sediul reuniunii este comuna Bozovici. Art. 5. Scopul: Scopul reuniunii este: Stângerea sistematică a incendiului și dare de mână de ajutor în alte cazuri de pericol în teritoriul comunei, eventual în comunele vecine; în comunele învecinate numai 1/3 parte a plutonului poate pleca. Art. 6. Membrii și primirea lor: Membrii reuniunii sunt: Onorari, fondatori, ajutători și activi. a./ de membrii onorari de către adunarea generală aceia pot fi aleși, cari pentru promovarea instituției de pompieri și-au câștigat merite deosebite și sunt propuși de comandament resp. comitet. b./ membri fondatori sunt aceia, cari în scris sau verbal și-au insinuat pășirea în reuniune și pentru totdeauna plătesc 10 lei. c./ membri ajutători sunt aceia, cari își insinue verbal ori în scris pășirea și spre întreținerea reuniunii plătesc anual 1 leu 20 bani, anticipând această sumă în 4 rate egale de fiecare cvartal. Primirea reglementară a membrilor fondatori și ajutători se efectuește prin comitet. d./ membru activ poate fi acela, care să prezintă de bună voe, se deobligă pe 5 ani, nepătat cetățean român și care se prezintă spre primire la comandant. Membrul primit este dator a depune următoarea făgăduință solemnă: „Deoarece eu N.N. cu ziua de azi am devenit membru activ al reuniunii pompierilor voluntari Bozovici, făgăduiesc pe cuvântul meu de onoare și mă deoblig cu întinderea mâinei, că voi păstra onoarea și cinstea reuniunii cu toată ocazia și că voi ține strict de regulile statutare și de serviciu, voi îndeplini poruncile cu punctualitate conștiincioasă”.

**1913 iunie 21, Caransebeș. Procesul-verbal (fragment)
al adunării generale a corpului reprezentativ orășenesc
din Caransebeș prin care se aprobă statutul activității
de hornărit.**

Adunarea generală a corpului reprezentativ orășenesc proiectul de statut în întreg cuprinsul îl aprobă, respective statutul referitor la hornari îl stăverește după cum urmează:

S T A T U T

referitor la executarea industriei
de hornar în orașul Karánsebes.

1.

Esercitarea hornăritului în orașul Karánsebes se împarte în cercuri.

Orașul Karánsebes se împarte în două cercuri; în fiecare cerc se denumește respective acceptează câte un hornar care este deobligat a locui în cercul seu.

2.

Hotarul cercurilor se fixează după cum urmează:

Cercul prim: Partea orașului ce pică la stânga dela strada Costantin Burdia, piața principală, strada postei vechie și strada Teușului (sub numire cercul de sus).

Cercul al doilea: partea orașului ce pică la dreapta dela străzile de mai sus (sub numirea cercul de jos).

Casele din Teuș și din Nyaraló-telep se țin de cercul prim; iar casele dela Balta-Serată se țin de cercul de sus.

3.

Drept respective licență de hotar nu poate căpăta următorii:

a) cei ce nu pot autentic a documenta qulificația meseriei prescrisă de lege

1923 februarie 11, Berzasca. Actul constitutiv al
Reuniunii pompierilor voluntari din Berzasca.

Act de constituire.

Presat la 11 Februarie 1923 în sala nr. de învățământ, dăruia adunarea
generală ordinară de reconstituirea pompierilor voluntari din Berzasca.

Prezenți:

Balaban Ioan, Kuvenciu Ioan, Mărmur Emil, Armasan Platon,
Ivanatu Olivier, Moxa Carol, Neacșu Dumitru, Moleschi Francisc,
Pung Ioan, Bocușă Carol, Olis Ionel, Păcurari Ioan, Marchesan
Ifta, Ilie Dumitru, Marcuș Francisc, Păcurari Antonie, Păcurari
Vasile, Berbecuș Gheorghe, Ciurcu Lavin, Kuvencu George, Balaban Ioan,
Armasan Ștefan, Ifta Petru, Căsu Carol, Barbu Ioan.

1) Il. Păcurari Platon propune în schimb înlocuiri. Reunirea de
pompieri a orgă nouă și se alege un precedenta.

2) De precedenta se propune din Balaban Ioan și Olis Ștefan.
De precedenta se alege Il Balaban Ioan cu majoritate.

3) Il. precedenta se alege în schimb și de către adunarea de deservire.

4) De secretar se propune Il Kuvencu Ioan care se alege.

5) De casier se propune Il Olis Ștefan, care se alege, în schimb se alege
Il Moxa Carol.

6) De primar se propune din Mărmur Emil, Ignatu Olivier, și
Armasan Platon și Moxa Carol.

Se alege Il Mărmur Emil de primar.

7) De comandant se propune din Moxa Carol, Ignatu
Olivier, și Armasan Platon.

De comandant se alege din Ignatu Olivier și Armasan Platon.

8) De prototip se propune Il Ignatu Olivier care se alege.

9) De subprototip se propune din Moxa Dumitru și Moleschi Francisc, care se alege.

10) Se stabilește prin actul de constituire, care se alege prin actul de constituire sau modificarea
vechiă la 10%, în care în fondurile sunt accion. sau plătesc o sumă de minimum 500. Lei.

11) Re. membrii în comitet se propune din Păcurari Antonie, Marchesan Ifta,
Păcurari Ioan și Kuvencu Dumitru care se alege.

12) Se propune se reglementeze la secretar să se scrie pat mai îngustă de la
Reunirea de pompieri din Berzasca.

În fine se alege în schimb de către primar, secretar, comandant, și comitet de
la comitet de constituire și de către comitet de constituire.

1923, Berzasca. Statutul Reuniunii pompierilor
voluntari din Berzasca (fragment).

Statutul Reuniunii Pompierilor
Voluntari Berzasca.

1. §. Sediul Reuniunii.

Reuniunea Pompierilor Voluntari Berzasca.

2. §. Sediul Reuniunii.

Comuna Berzasca, Fișet banoș, Parastolova nouă.

3. §. Limba Oficioasă.

Limba oficioasă este limba română.

4. §. Sigiliul Reuniunii.

5. §. Scopul Reuniunii.

- a.) A funcționa activ și să se zel la incendiiile izbucnind
în Berzasca și împrejurimile ei.
- b.) A apăra și a salva viața și averea periclitată a
cetățenilor.
- c.) Promovarea pietei societății, concordanței și a
înțelegerii generale.
- d.) Perfectionarea practică și stăruirea fizică; Reuniunea nu se poate ocupa cu politica și nu poate
face parte la ori ce fel de manifestare politică.

6. §. Membri Reuniunii.

a.) Membri fondatori.

b.) „ ajutoari.

c.) „ activi.

d.) „ de onoare.

7. Admiterea Membrilor.

a.) Membri fondatori poate fi ori cine care dăruie

1925 februarie 15, Mehadia. Reuniunea pompierilor voluntari din Mehadia mulțumește Asociației pompierilor voluntari din Băile Herculane pentru suma donată acesteia.

Reuniunea Pompierilor voluntari din Mehadia:

Journ. de basă № 9.

Donata
Asociației Pompierilor voluntari din Băile Herculane

Băile Herculane:
Primii mulțumirile Președinției noastre pentru suma
trimisă de 100 (Una sută) Lei, și pentru participarea delegatului
Asociației D. Voasche la petrecere, despre care avăuٹ bucurie
însămnăm.

Mehadia la 15 Februarie 1925. -

Reuniunea pompierilor voluntari din Mehadia

[Signature]
secretar

Grigore Cimbeș
cazari

comandantul pompierilor
[Signature]
Mihail Păchescu

S-a plătit:
23 1/2 - 25.000

1925, Băile Herculane. Lista de subscripție pe anul 1925
pentru sprijinirea Asociației pompierilor voluntari din Băile
Herculane.

ASOCIAȚIUNEA POMPIERILOR VOLUNTARI
Băile-Herculane (Banat).

Journal de Basia № 22.

Lista de subscripție:

pentru încasarea cotizațiilor pe anul 1925 de la Dămnii
membri sprijinitori a Asociației Pomp. Voluntari.

Căsuță	Numele membrului	Cotizație		Căsuță	Numele membrului	Cotizație	
		Lei	b.			Lei	b.
1.					Report =	2.190	-
2.	St. Alex. Brăciunescu	100	-	27.	Dum. Martinescu	20	✓
3.	St. Col. Georgescu	100	-	28.	M. Reimlein	20	✓
4.	St. Alex. Partos	50	-	29.	Thya Thracinger	100	-
5.	St. Bodiu	20	-	30.	Kristof Hollings	100	-
6.	St. Lambre	50	-	31.	Adam Erényi	30	✓
7.	St. Theodor-Dem.	✓	-	32.	Rafael A.	50	-
8.	St. Legal	✓	-	33.	Fr. Braun	80	-
9.	Ing. Gascariu	✓	-	34.	Petru Belba	100	-
10.	Grabb	✓	-	35.	Nic. Hussalu	50	-
11.	Sup. Blăniș	✓	100	36.	St. Popo	100	✓
12.	Loc. Ionescu	20	-	37.	Felto Renee	50	-
13.	Loc. Burghelan	✓	-	38.	St. Popescu	50	-
14.	Loc. Patfulea	50	-	39.	Nic. Biortair	20	✓
15.	Christian Eberle	200	-	40.	Th. Costovici	60	-
16.	S. Gosh	200	-	41.	Valușescu	100	-
17.	St. Romee	200	-	42.	St. Stancovici	✓	-
18.	Cam. Böhm	✓	100	43.	Joan Torate	60	✓
19.	Karlin Schuller	✓	100	44.	Ernest Lambek	100	✓
20.	Ed. Neumann	200	-	45.	Nic. Ihibu	60	-
21.	Oprescu Mitranescu	100	-	46.	Alex. Breca	100	-
22.	Carol Talvay	300	-	47.	Lăciu George	20	✓
23.	William Kissányi	100	-	48.	T. N. Dumitrescu	40	-
24.	St. St.	✓	00	49.	St. St.	✓	-

1926, iulie 17, Dognecea. Apel pentru înscrierea de noi membri ajutători și pentru obținerea de fonduri.

Apel

Între locuitorii comunei precum sunt reședinți, ca și se înscrie ca membri ajutători cu o taxă anuală, după posibilitate pentru ajutoarea fondului Reuniunii Pomierilor din loc.

Activitatea noastră, cu scopul nobil și interes comun care reprezintă Reuniunea Pomierilor.

Auspruch!

Um die Aktionsfähigkeit des hiesigen freiwilligen Feuerwehrvereins zu ermöglichen, ergeht an das P. I. Publikum die Bitte, als Unterstützer Mitglieder mit einem Jahresbeitrag nach Möglichkeit dem Vereine beizutreten.

Nachdem der Verein zum Gemeinwohl verfolgt wird, im Interesse der ganzen Gemeinde ist, glücken wir mit unserer Bitte, nicht fehlzugehen.

Dognecea, la 17. Iulie 1926.

Secretarul:
Heinrich Friedrich

Președintele:
Kempfer

Primcommandant:
J. G. Prussing

Nr.	Numele	Lei	%	Nr.	Numele	Lei	%
1	Heinrich Friedrich	100	-	1	Tom. Iordan	30	-
2	Orthogoridis	100	-	2	Marcu	20	-
3	Kayser	100	-	3	P. Popescu	50	-
4	Carl Franz	100	-	4	Opelka Todoo	40	-
5	Baron Dequere	200	-	5	Glavonovici	40	-
6	Hansen Constantin	50	-	6	Marușcu Petru	30	-
7	Hallert Franz	100	-	7	Costa Marian	20	-
8	Fischer	20	-	8	George Samson	30	-
9	Reinhold Ertz	20	-	9	-
10	Schneider Friedrich	100	-	10	-
11	Heinrich Kuch	100	-	11	-
12	W. G. G. G. G.	50	-	12	-
13	Levin Elena	30	-	13	-
14	...	40	-	14	-
15	...	20	-	15	-

Coala de donatimi benevole.

Subsemnatu conduceru a pompierilor voluntari din comuna, se adreasa catre populatie. Interesata a comunei ca sa poa pu procurarii scutitorilor necesare. In pompieri de apar. si contribuie dupa posibilitate. firea. Numaratul pompierilor sa putu observa in examinarea marilor foc. din 26 oct. an atut mai en efect este murea lor cu cat sunt provizuti cu echipizile necesare.

Prezenta

Unterzeichnete Vereinsleitung der freiwilligen Feuerwehr von unsen wandet sich an die interessierte Einwohnerschaft der Gemeinde nach Mglichkeit durch freiwillige Gaben zur Anschaffung von Schlauch, bei zustandern. Die Wichtigkeit einer wohl ausgerusteten feuerwehr zeigte deutlich der groe Brand vom 26. Okt.

Comand. suprem
ing. Pompiering

Nr.	Subscrierea	Lei.	Nr.	Subscrierea
1	Jos. Frasin ing. of	300	20	Emil Stancu
2	Henrich Frasin	100	21	Emil Stancu
3	Ritort Rudolf	100	22	Spencer Stancu
4	Conoran Matei	100	23	Kovacs Hugo
5	Stor August Kleinhauser	200	24	Michael Laal
6	Thobias Vitzky	500	25	Holitz August junger
7	Thobias Hugo	200	26	Prof. Dr. Josef
8	Gismann Adolf	100	27	Moser Eduard
9	Spindler Josef	40	28	Heide Albin
10	Spindler Josef	20	29	Reu Ardetin
11	Heber Ignaz	20	30	Peter Stancu
12	Wied Konrad	40	31	Coceanu Ion Costantinescu
13	Coceanu Bogdan	20	32	Coceanu Ion Costantinescu
14	Coceanu Bogdan	20	33	Coceanu Ion Costantinescu

Apelul conducerii Reuniunii Pompierilor Voluntari din Dognecea către locuitorii comunei, prin care se solicită colectarea de fonduri. Se pomeneste despre un mare incendiu produs în localitate la 26 octombrie (1928?)

Coală de donațiuni benevole

Subsemnata conducere a pompierilor voluntari din Dognecea se adresează către populația interesată a comunei, ca în scopul procurării rechizitelor necesare la pompele de apă să contribuie după posibilitate fiecare. Însemnătatea pompierilor s-a putut observa cu ocaziunea marelui foc din 26 oct. cu atât mai cu efect este munca lor cu cât sunt prevăzuți cu rechizitele necesare.

Președinte

Comand. suprem

ss indescifrabil

No curent	Subscrierea	Lei	No curent	Subscrierea	Lei*
-----------	-------------	-----	-----------	-------------	------

.....

.....

Documentul este păstrat în Arhiva Grupului de Pompieri „Nicolae Cena“ al județului Caraș-Severin, nenumerotat.

* În tabel sunt înscrise numele a 169 donatori.

1927 decembrie 14, București. Apelul senatorului de Caraș, învățător Patrichie Râmneanțu către Senatul României cu privire la catastrofalul incendiu din orașul Oravița (6-7 decembrie 1927), rolul pompierilor din Oravița, Anina, Timișoara și Reșița la limitarea proporțiilor dezastrului și necesitatea ajutorării sinistraților.

DOMNULE PREȘEDINTE,
DOMNILOR SENATORI,

În săptămâna trecută în zilele de 6 spre 7 spre 8 Decembrie o întâmplare nenorocoasă, provenită din neprecauțiunea unui nefericit au adus mare sărăcie și durere pe Valea Cărașului. Un foc îngrozitor care a izbucnit la mijlocul nopții, alimentat de un vânt năprasnic a distrus până în temelii casele la 46 familii din Oravița și 13 familii din comuna Berliște, nimicindu-le tot avutul și lăsându-le fără adăpost, hrană și îmbrăcăminte, căzând victime și două vieți de om care s'au găsit carbonizate a doua zi.

Grozăvenia acestui foc a fost mărită și prin împrejurarea, că izbucnind focul noaptea și fiind ajutat și de o furtună groaznică populația buimăcită de somn și de frică nu știa ce să facă și încotro să apuce, să-și salveze viața, copii, vitele, mobilele, cerealele, furajele, sau casele. Lipsa de apă și ajutor momentan a produs o adevărată panică deoarece orașul Oravița este situat între două dealuri, cu o singură stradă și aceia foarte îngustă, iar curțile și grădinele locuitorilor foarte mici și aglomerate cu diferite furaje: fân, pae, tulei, lemne, plus faptul că în curtea sau în grădina cazarmei regimentul 94 de infanterie – și acelea mici – se află un depozit de muniții, iar lângă cazarmă se mai află un restaurant cu un bogat depozit de băuturi și un cazan pentru fabricarea rachiului, deci este ușor de închipuit ce a fost când s'a aprins spirtul și au explodat vasele, așa că putere omenească nu s'a putut apropia să stingă focul. Grație pompierilor din localitate și din Anina, precum și armatei, că acest foc n'a luat proporții și mai mari, iar când au sosit pompierii din Reșița și Timișoara bine organizați și echipați cu cele mai moderne aparate și mașinării au lucrat cu mare succes și s'a putut stinge acest foc groaznic care a secerat două victime

omenești și pe lângă că a nimicit averea la 47 familii a mai îmbolnăvit și fracturat o mulțime de oameni arzând și cazarma regimentului 94 lăsând armata fără adăpost. Paguba se ridică la 40.000.000 lei. Paguba morală este și mai grozavă, că după cum se vede din tabloul Primăriei pe care îl anexează sub 1) se poate vedea că au rămas fără adăpost 46 familii cu 149 suflete, dintre cari 30 familii cu 91 membri au aflat adăpost provizoriu la rudeni și cunoscuți, dar 16 familii cu 58 membrii au rămas pe drumuri fără nici un adăpost. Nu mai vorbesc că nimeni n'a putut salva nimic, și au scăpat numai cu viața și cu ce au pe ei. Nenorocirea și disperarea lor este la culme și nu se poate închipui starea lor decât văzută la fața locului și se poate alina numai prin ajutor cât mai mare și cât mai grabnic.

Asemenea în comuna Berliște în noaptea de 6-7 Decembrie un foc similar celui din Oravița a distrus până în temelii o moară mare cu aburi care deservea populația din 7-8 comune și mai multe edificii economice precum și întreg nutrețul, gardurile și toate uneltele economice dela 13 familii, lăsând vitele fără hrană și populația fără material de foc pe iarnă. Paguba face 2.180.000 lei, conform tabloului sinistralilor compus de Primăria din Berliște și pe care sub 2) îl anexează la această comunicare.

Când vă comunic acestea onorat Senat n'am destule cuvinte, ca să vă rog să binevoiți a ameliora soarta acestor desnădăjduiți, făcând tot posibilul domnule Președinte și rog totodată și banca ministerială, ca acești nenorociți să fie ajutați cât mai urgent salvându-i de moarte și scutindu-i de foame, frig și mizeria ce-i așteaptă iar pe D-nii Miniștri de Interne și Război îi rog ca să facă dispozițiunile necesare ca furajele locuitorilor din Oravița să fie adunate ca în alte orașe în magazinele comune afară de oraș, iar cazarma să fie clădită la marginea orașului unde poate avea teren și clădirea să fie făcută în condițiuni cu mult mai bune și mai moderne.

Patrichie Rămneanțu,
senator

București, 14 Dec. 1927

1927 decembrie 21, Timișoara. Evidența pompierilor din Serviciul de incendiu Timișoara care au participat la stingerea incendiului din Oravița din 6-7 decembrie 1927.

Timișoara la 21 Decembrie 1927

ROMÂNIA

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TIMIȘOARA

SERVICIUL DE INCENDII

Nr. 260/927

Onorată

Primăria Orașului

O r a v i ța

Domnule Primar!

La adresa D-vs. Nr. 2297 din 16 a.c.

Am onoarea a vă înainta mai jos tabloul pompierilor cari au lucrat la stingerea marelui incendiu din orașul D-vs.

1./ Ceapec Boldizar Șef de gardă

2./ Pap Alexandru

3./ Croitor Antoniu

4./ Mociari Petru

5./ Feher Iosif

6./ Knezovici Antoniu

7./ Andraș Gheorghe

8./ Petru Constantin

9./ Pusa Gheorghe

10./ Felfeldi Simion

11./ Voda Vasile

12./ Sârbu Rudolf

13./ Bela Alexandru

14./ Palcu Sabin.-

Văzut de noi,

Oravița, la 18 Jan. 1928

Cu deosebită Stimă:

Leon Biște

Șeful Serviciului de Incendii

1927 decembrie 24, Reșița. Evidența pompierilor uzinali din Reșița care au participat la stingerea incendiului din Oravița din 6-7 decembrie 1927.

T a b l o u

Despre Pompierii care au luat parte la Localizarea incendiului din Oravița

Ajutor de Comandant	Bugăriă Gheorghe
Cmdt " Pluton	Crișan Petru
" " "	Sárréti Josif
Pompier	Baboș Gustav
"	Baciu Gheorghe
"	Bateneanț Gheorghe
"	Beceneaga "
"	Büchler Ștefan
"	Crișan Trajan
"	Cismaș Josif
"	Demény Jmre
"	Farner Michai
"	Frant Petru
"	Lungu Petru
"	Jost Joan
"	Jugarin Joan
"	Magoșin Josif
"	Mătu Joan
"	Maigardt Francisc
"	Martin Josif
"	Neff Ludovic
"	Novac Josif
"	Sooș Andrei
"	Ștefan Joan
"	Sporea Costa

“
“
“
“

Turcu Pavel
Tomescu Joan
Velcean Corolian
Wanninger Martin

Reșița, 24.XII.1927.

UZINELE DE FIER ȘI DOMENIILE DIN REȘIȚA S.A.

Comandantul suprem:

Direcțiunea Uzinelor de Fier

Secția: Pompierii

Francisc Stoobly

Văzut de noi,
Oravița, la 18 Jan. 1928

Primarul orașului Oravița

ss indescifrabil

1927 decembrie 28, Anina. Comandantul secției de construcții Anina al Societății U.D.R. comunică numele pompierilor remarcați cu ocazia stingerii incendiului din orașul Oravița din 6-7 decembrie 1927.

Onor.

Primăria orașului

Oravița

Revenind la adresa noastră din 20.XII. a.c. cu onoare Vă rugăm, să binevoiți a cunoaște, că rectificăm tabloul nominal al echipei de pompieri, cari au participat la incendiul din 6 spre 7 Decembrie a.c., așa că dintre aceia s'au distins prin bărbăție și eroism numai următorii pompieri:

- 1.) Francisc Fejes
- 2.) Francisc Weisz
- 3.) Gheorghe Perian II.
- 4.) Andreiu Hilofsky
- 5.) Francisc Arjoca
- 6.) Josif Klima
- 7.) Constantin Craiovan
- 8.) Francisc Zika

Primiți Vă rugăm Domnule Primar asigurarea deosebitei noastre considerațiuni și suntem

Anina, la 28. Decembrie 1927.

Cu toată stima

ss indescifrabil

Comandant

Șef al secției de constr.

U.D.R.

Văzut de noi,

Oravița, la 18 Jan. 1928

Primarul orașului Oravița

ss indescifrabil

1928 mai 13, Caransebeș. Statutele Corpului de pompieri voluntari din Caransebeș (fragment), cu sigiliul aplicat, menționându-se anul înființării.

STATUTELE

Corpului de Pompieri din Caransebeș.

Art. 1.

Numele.

Asociația se numește: „Corpul Pompierilor Voluntari din Caransebeș.”

Art. 2.

Ștampila asociației constă din o emblema de pompieri având în rotogol inscripția „Corpul Pompierilor Voluntari din Caransebeș – 1878”.-

Art. 3.

Sediul asociației este Caransebeș.-

Art. 4.

Limba oficială și de comandă.

Limba oficială și de comandă a asociației este cea română.

Art. 5.

Scopul.

Scopul asociației este stingerea și localizarea rațională a incendiilor izbucnite pe teritoriul orașului, sau a comunelor învecinate.

În acest scop Corpul năzuiește, că să fie prevăzut cu aparatele și uneltele necesare, iar membrii săi să fie rațional și în mod sistematic educați și pregătiți, pentru că la moment dat să poată interveni cu succes pentru localizarea și stângerea incendiilor izbucnite. În interesul cauzei membrii Corpului în mod benevol se supun unei disciplini militare, fără însă a putea pretinde vre-o răsplătă materială pentru serviciul prestat.

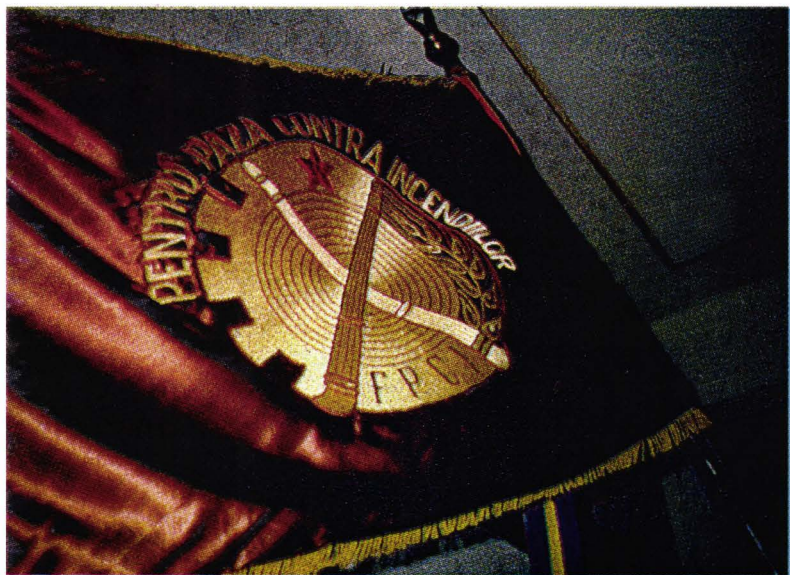
Asociația mai are de scop a interveni la autoritățile în drept pentru o aplicare rațională a măsurilor necesare în interesul prevenirii incendiilor.- La cererea autorităților prin organele ei de specialitate de expertize.

În cazuri de sinistre de orice natură dă ajutor.

ad. Art. 5: La incendiile din alte localități Corpul poate da ajutor dacă primarul

Steaguri de pompieri civili din județul Caraș-Severin

Primirea drapelului de luptă de către Grupul de pompieri General Nicolae Cena al județului Caraș-Severin

13 Septembrie – Ziua Pompierilor Români

Cercurile de elevi „Prietenii pompierilor”
în concurs de pictură cu tematică specifică

Conferință de presă la
Grupul de pompieri General Nicolae Cena al județului Caraș-Severin

Pompierii voluntari din Dognecea mereu gata de intervenție

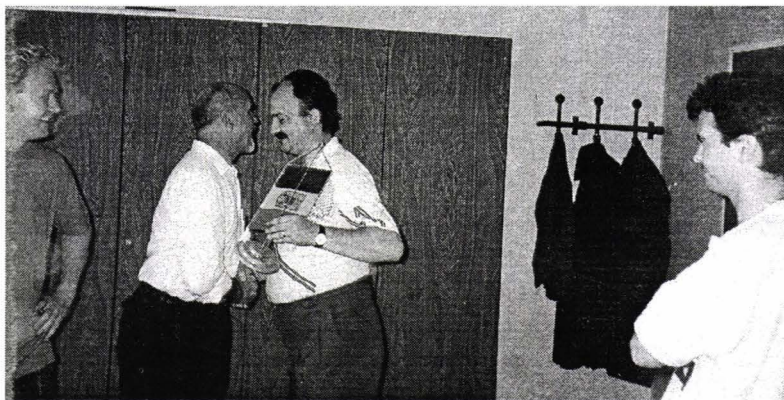
Pompă manuală de stingere a incendiilor (Dognecea)

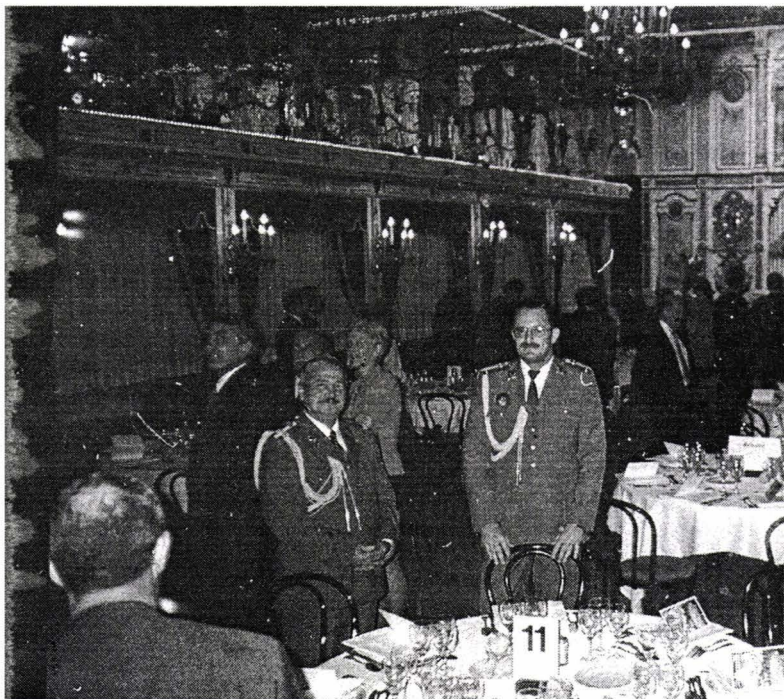
Primirea drapelului de luptă de către
Grupul de pompieri General Nicolae Cena al județului Caraș-Severin

Pompierii cărășeni la a IV-a universitate de vară a pompierilor francezi
(Nainville les Roches 9 - 13 iunie 1997)

Vizita delegației pompierilor militari din Caraș-Severin la omologii lor din Bochum – Landul Renania de Nord - Westfalia (iulie 1995)

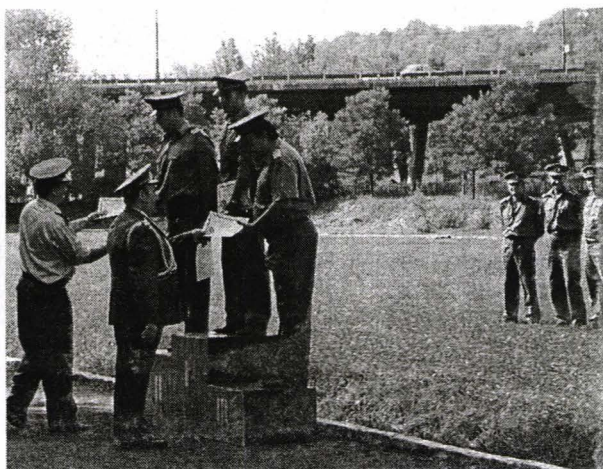

Participare cărășeană la Congresul 104 al pompierilor francezi (septembrie 1997)

Vizita
pompiersilor
Landului
german Renania
de Nord-
Westfalia
la omologii
lor din
Caraș-Severin
(august 1997)

Festivitate
de premiere
din timpul
concursului
profesional
al pompierilor
militari
– faza zonală
Caraș-Severin
(august 1998)

Suport de urcare în hipocisternă (Berzasca)

Steagul pompierilor din Dognecea

Din adunarea generală ordinară a Corpului Pompierilor Voluntari din Caransebeș, ținută la 13 Maiu 1928.

Președinte:
ss indescifrabil

Secretar:

ss indescifrabil

N 1106/ii/924 Tribunalul Caransebeș

Se certifică de noi că statutele prezente scrise pe 14 pagini și care conțin 33 art. s'au înregistrat în registru persoanelor juridice la pagina 34 în baza sentinței Tribunalului Caransebeș adusă la 8 Iulie 1929 sub Nr. 1106/ii/924.

Președinte
Judecător
ss indescifrabil
ss indescifrabil

Prim Grefier
ss indescifrabil

1928 octombrie 7, Băile Herculane. Diplomă prin care Gheorghe Marino este ales președinte de onoare al Asociațiunii Pompierilor Voluntari din Băile Herculane.

„Unu pentru toți, toți pentru unu”

Prin Dumnezeu în așuturul apropiatului Tău

Asociațiunea Pompierilor Voluntari
Băile Herculane

În adunare Generală extraordinară am ales cu
unanimitate președinte de onoare pe

Dr. Gheorghe Marino

ca recunoștință și mulțumire pentru sprijinul
dat și îmbunătățirile făcute asociațiunii
noastre. Pentru Care am eliberat prezentul act.

Băile Herculane la 7 Octombrie 1928

Comandant
Președinte

Secretar

~~Președinte~~
Comandant

Apelul conducerii Reuniunii Pompierilor Voluntari din Dognecea către locuitorii comunei, prin care se solicită colectarea de fonduri. Se pomenește despre un mare incendiu produs în localitate la 26 octombrie (1928?)

Coală de donațiuni benevole

Subsemnata conducere a pompierilor voluntari din Dognecea se adresează către populația interesată a comunei, ca în scopul procurării rechizitelor necesare la pompele de apă să contribuie după posibilitate fiecare. Însemnătatea pompierilor s-a putut observa cu ocaziunea marelui foc din 26 oct. cu atât mai cu efect este munca lor cu cât sunt prevăzuți cu rechizitele necesare.

Președinte

Comand. suprem

ss indescifrabil

No curent	Subscrierea	Lei	No curent	Subscrierea	Lei*
-----------	-------------	-----	-----------	-------------	------

.....

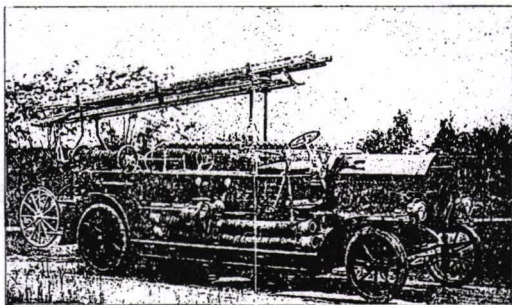
.....

Documentul este păstrat în Arhiva Grupului de Pompieri „Nicolae Cena” al județului Caraș-Severin, nenumerotat.

* În tabel sunt înscrise numele a 169 donatori.

1928. Viena. Autopompă oferită spre achiziționare
Asociațiunii pompierilor voluntari din Băile Herculane
de către firma Rich Klinger din Viena.

RAG FEUERLÖSCH- PUMPEN

— Motorspritze mit eingebauter RAG-Rundlaufpumpe —

Leistung ca. 1500 l-Minute. Druck ca. 10 Atm. Gellefert für die Berufsfeuerwehr Görlitz

RICH. KLINGER

G. m. b. H.

Gumpoldskirchen bei Wien

Berlin :: ::

Tempelhof

1929 iulie 8, Caransebeș. Sentința Tribunalului Caransebeș prin care se acordă personalitate juridică Corpului pompierilor voluntari din Caransebeș.

Tribunalul Caransebeș

N° 1106/11

Porc. juic. 1929

Această sentință s-a pronunțat din învestitura la 8 Iulie 1929 în prezența reprezentanților părților și al avocaților statului în rep. et. ill. de rida.

Dr. Rudolf Haude

prezidiu

Dr. Hermann
grafier

În numele Legii!

Tribunalul Caransebeș în cauza promită prin petițiune înaintată la 29 Iulie 1929 de către Friedrich Pauck loc în Caransebeș, în calitate de prezidiu, a. "Corpului Pompierilor Voluntari din Caransebeș" pentru recunoașterea asociației, ca persoană juridică în urma dosbarării orale terminate la 8 Iulie 1929 în camera de consiliu cu participarea a reprezentanților

Ministerului de Interne a dat în ziua mai jos arătată în ordin publică asociației

Sentința

Tribunalul recunoaște personalitatea juridică a asociației, "Corpul Pompierilor Voluntari" din Caransebeș și ordonă greș Tribunalului înregistrarea și în registrul asociațiilor după ce sentința va rămâne definitivă, precum amecară:

1, Nr. de ordine: A. la pagina 21...

2, Titlul sau denumirea persoanei juridice: "Corpul Pompierilor Voluntari din Caransebeș."

3, Obiectul și scopul: Îngrijirea și localizarea națională a incendiilor învecinate pe teritoriul orașului Caransebeș, sau a

**1930 noiembrie 27, Arad. Ordin circular de conferire de
decorații pompierilor activi de pe raza județului Arad.**

Nr. 170–1930

Ordin circular

privitor la conferirea de decorații pompierilor

Federația Pompierilor al orașului și județului Arad, pentru pompierii activi (profesioniști, cu plată, voluntari și cei din fabrici și întreprinderi), prin hotărârile Nr. 11–1930 și 28–1930, a adunării generale, s'au fondat decorații de serviciu și de merit pentru a decora pe cei cari au servit conștiincios și permanent timp mai îndelungat și au arătat ținută vrednică și curagioasă în acest serviciu și anume:

I. Medalia de serviciu

După 5 ani de serviciu împliniți decorația de bronz.

După 10 ani de serviciu împliniți decorația de bronz cu coif.

După 15 ani de serviciu împliniți decorația de argint.

După 20 ani de serviciu împliniți decorația de argint cu coif.

După 25 ani de serviciu împliniți decorația de argint cu coif.

După 30 ani de serviciu împliniți decorația de argint aurit cu coif.

După 35 ani de serviciu împliniți decorația de argint cu coroană.

După 40 ani de serviciu împliniți decorația de argint aurit cu coroană.

II. Medalia de merit

Este o cruce cu 2 topoare de pompier în mijloc cu un nasture emailat cu inscripția: „Pentru merit“.

Crucea de merit din argint, vor primi-o acei ofițeri de pompieri cari au muncit cu zel pentru organizarea corpurilor de pompieri, pentru conducerea și dirijarea acestora și pentru instrucția specială a membrilor activi, ajungând la rezultatul bun. Crucea de merit din bronz vor primi-o acei subofițeri și pompieri cari au purtare morală exemplară, își îndeplinesc datoria în mod conștiincios, sunt disciplinați și sub durata serviciului în contra activității lor nu s'a făcut nici o observație.

III. Medalia pentru curaj

Este o stea emailată cu 5 ramuri și cu cunună la mijloc și un nasture emailat cu...

Decorația „Steaua de argint” aurită, vor primi-o acei ofițeri de pompieri, cari prin activitatea lor energică și curagioasă și prin cunoștințele lor tactice au salvat vre-o comună sau parte de comună, de la catastrofa de incendiu ce-o amenința.

Decorația „Steaua de argint” vor primi-o acei ofițeri, subofițeri, sau pompieri, cari la catastrofe de incendiu au dat dovadă de curaj, au salvat persoane dela moarte, în orice caz de pericol, sau cu ocaziunea vreunui incendiu au suferit răni.

Decorațiile de mai sus le vor primi numai pompierii activi, a căror corp este membru în Federație. Purtarea decorațiilor este admisă exclusiv pe uniformă, cu banderola pe partea stângă a pieptului, după eventualele decorații civile. Vor fi așezate în mod vizibil, partea cu numărul anilor, precum și inscripția celor de virtute și merit.

Purtarea în oricare alt mod este interzisă.

Decorațiile cu medaliile de mai sus vor fi retrase dacă:

s'ar constata ulterior că au fost conferite greșit,

cel ce o are, face orișice abuz,

posesorul este judecat prin sentință pentru faptă imorală,

cel ce a primit-o are o viață necinstită, o dă în amanet, a fost îndepărtat pe cale disciplinară din corp, sau exclus,

în caz de moarte a celui decorat, medalia rămâne în posesia succesorilor, însă numai până când nu fac abuz de ea. În lipsa succesorilor medalia îi compete corpului, la care a fost membru activ în ultimul timp, cel decedat.

Pentru fiecare medalie Federația Pompierilor al Orașului și Județului va elibera un certificat oficial.

La socotirea timpului de serviciu se va considera numai timpul servit fără întreruperi și minimul este un jumătate de an.

Serviciul militar activ se consideră ca servit efectiv. Alte întreruperi nu vor fi luate în considerare. Timpul servit de pompieri în streinătate, se primește numai după justificare în regulă.

Conferirea medaliilor se va face exclusiv de presidenția Federației.

Prețul de confecționare va fi suportat de corpul din care face parte pompierul decorat.

Arad, la 27 Noembrie 1930.

Președinte: *dr. Lazar*

Inspector: *Eugen Zaray*

Secretar: *Carol Grechner*

**1931 septembrie 1, Băile Herculane. Invitație de
participare la jubileul de 40 de ani al Reuniunii
pompiерilor voluntari din Băile Herculane.**

Dela Comandamentul Pompierilor Voluntari din Băile Herculane
Către Onor,

Comandament al Pompierilor Voluntari
IUBIȚI CAMARAZII!

Sunt patruzeci de ani, de când câțiva locuitori din comuna noastră intrând în serviciul umanității, fondând Reuniunea Pompierilor Voluntari din Băile-Herculane.

Idealul acestor cetățeni a fost, lupta pentru asigurarea vieții și a averii concetățenilor lor, pe care și urmașii lor au susținut-o atât în zilele bune cât și în zilele grele, și fiind convinși, că atât ei, cât și noi ne am satisfăcut cu conștiință această obligație, sperăm că este potrivită și la locul ei serbarea

Jubileul de 40 ani a Reuniunii

Cu ocazia acestei serbări voim să fim înconjurați de toți camarazii noștri, fie din apropiere sau depărtare, deci cu onoare Vă rugăm și Vă invităm să primiți prezenta chemare a noastră onorându-ne cu prezența Domniei Voastre.

Jubileul nostru împreună cu sfințirea Pompei motrice va avea loc în ziua de **27 Septembrie 1931**. Ne vom bucura dacă vom putea saluta în mijlocul nostru un cât mai mare număr de camarazi, – noi din partea noastră ne vom îngriji ca, camarazii noștri să se simtă bine în mijlocul nostru, ducând cu sine impresiile cele mai bune despre noi. Pentru a ne putea pregăti, Vă rugăm să binevoiți cel mai târziu până la data de 20 Sept. 1931 să ne anunțați cum luați parte: Corporativ, deputativ, etc.

Vă atragem atenția că biletele de tren sunt valabile și la înapoiere, Vă rugăm ca biletele să le scoateți direct Băile Herculane, biletele să nu le predați, pentru că sunt valabile și înapoi.

Băile Herculane, la 1 Septembrie 1931.

Cu salutări prietenești:

Comandant Insp.,
I. JEFLEA.

Secretar,
I. BALA.

1931 noiembrie 10, Caransebeșul-Nou. Invitație pentru participare la serbarea jubiliară de 35 ani de activitate a Corpului de pompieri voluntari din Caransebeșul Nou.

1896–1931

Corpul Pompierilor Voluntari din Caransebeșul-Nou

Caransebeșul-nou, la 10 Noemvrie 1931.

Iubiți Camarazi!

La 22 Noemvrie 1931 se aniversează pentru a treizecișicincea oară, că bărbați însuflețiți au dat ființă Corpului Pompierilor Voluntari din Caransebeșul-nou. În această zi se vor împlini treizecișicinci de ani, în decursul căreia Corpul nostru cu sfințenie și cu conștiințiozitate a căutat să satisfacă datorința sa atât de grea, dar nu mai puțin măreață.

Această zi importantă nu o putem lăsa, să treacă, – fără a o serba cu fastul cuvenit. Dorim, să ne aducem aminte cu demnitate de actul sublim al înființării Corpului nostru și în realizarea dorinței noastre aranjăm o

SERBARE JUBILIARĂ

la care cu dragoste frățească Vă invităm.

Sfințirea și inaugurarea noului noastre motopompe, ce va avea loc cu prilejul jubileului, va ridica mult solemnitatea noastră.

Dorim din tot sufletul, ca la acest praznic al Corpului nostru să avem bucuria și fericirea de a avea și câțiva buni camarazi din Corpul Vostru în mijlocul nostru pentru a putea petrece laolaltă acele clipe de bucurie.

Veniți deci cu toată siguranța, Vă așteptăm cu dragoste frățească și sinceră bucurie.

Spre orientarea Voastră Vă alăturăm și programul festivităților și în acelaș timp și o listă de anunțare, pe care Vă rugăm a o întregi și a ni-o înapoia mai târziu până la 18 Noemvrie a.c.

În speranța revederii Vă transmitem sincere și camarazeștile noastre salutări și semnăm pentru

**„CORPUL POMPIERILOR VOLUNTARI
DIN CARANSEBEȘUL-NOU“
Președinte – Der Vorstand:**

Neu-Caransebeșer Freiwillige Feuerwehr

Neu-Caransebeș, den 10. November 1931.

Liebe Kameraden!

Am 22. November 1931 jährt es sich zum fünfunddreissigstenmal, dass hochbeherzte Männer die Neu-Caransebeșer Freiwillige Feuerwehr in's Leben riefen. An diesem Tage wird sich das 35. Jahr vollenden, während welchem unsere – im Dienste der reinsten Nächstenliebe stehende Wehr ihre freiwillig übernommene schwere, doch nicht minder hehre Pgtuchi stets gewissenhaft ausübte.

Diesen bedeutungsvollen Tag wollen wir nicht dahinziehen lassen ohne ihm ein festliches Gepräge gegeben zu haben. Wir wollen des grossen Werkes der Gründung im Rahmen einer würdevollen

JUBELFEIER

gedenken, zu der wir Euch in herzlichster Weise hiemit einladen.

Die feierliche Einweihung und Vorführung unserer neuen Leicht-Motorspritze die bei diesem festlichen Anlasse erfolgen wird, soll unsere Jubelfeier einen besonderen Glanz verleihen.

Es ist unser Herzenswysch zu diesem unseren Feste eine Abordnung des verehrlichen Bruderkorps in unserer Mitte begrüssen und die ehren, wehevollen Stunden desselben mit unseren auswärtigen Kameraden gemeinsam erleben und verbringen zu können.

Kommet daher ganz gewiss, wir erwarten Euch mit kameradschaftlicher Liebe und innigster Freude.

Zu Eurer Orientierung schliessen wir das Festprogramm bei. Auch übermitteln wir Euch einen Anmelde-Bogen, den Ihr gefälligst ausfüllen und uns spätestens bis zum 18. November l.J. rücksenden wollet.

In der Hoffnung eines fröhlichen Wiedersehens senden wir Euch recht herzliche kamaradschaftliche Grüsse und zeichnen für die

„NEU-CARANSEBEȘER FREIWILLIGE FEUERWEHR“

Comandant – Der Kommandant:

1931 noiembrie 21-22, Caransebeșul-Nou. Programul festivităților prilejuate de aniversarea a 35 ani de la crearea Corpului de pompieri voluntari din Caransebeșul-Nou.

PROGRAMUL

festivităților, ce vor avea loc la Caransebeșul-nou, în zilele de 21 și 22 Noemvrie 1931 cu prilejul jubileului de 35 ani al Corpului Pompierilor Voluntari din Caransebeșul-Nou împreună cu sfîntirea și inaugurarea noului motorpompe a acestui Corp.

Sâmbătă, 21 Noemvrie.

Ora 4-8 p.m. Primirea și încuartuirea oaspeților.

Ora 9 seara. Serată de cunoștință în restaurantul A. Kopp.

Duminecă, 22 Noemvrie.

Ora 7 a.m. Deșteptare muzicală.

Ora 7.30 a.m. Adunare în cazarma pompierilor.

Ora 8 a.m. Plecarea în corpore la biserica romano catolică.

Ora 8.30 a.m. Serviciu divin în Biserica romano catolică.

Ora 9 a.m. Cortegiu festiv cu toate rechizitele și cu participarea tuturor oaspeților pompieri spre comuna.

Ora 9.30 a.m. Sfîntirea noului motorpompe prin P.O. Domn protopresbiter Dr. Blasius Schütz. Discursuri solemne și defilarea pompierilor în fața d-lui Prefect al județului și a reprezentanților autorităților.

Ora 10 a.m. Adunarea generală festivă în sala școlii primare.

Ora 12 a.m. Masa comună în restaurantul A. Kopp.

Ora 4 p.m. Mare exercițiu al Corpului cu toate rechizitele:

a) exerciții școlare,

b) exercițiu de atac.

Demonstrarea noului motorpompe și a tuturor rechizitelor.

PROGRAMM

der am 21. u. 22. November 1931 in Neu-Karansebesch stattfindenden Festlichkeiten der Neu-Karansebescher Freiwilligen Feuerwehr anlässlich der 35-jährigen Jubelfeier verbunden mit der Einweihung der neuen Leicht-Motorspritze.

Samstag, 21. November.

4–8 Uhr nachmittags: Empfang der Gäste am Behnhofe und Béquartierung.

9 Uhr adends: Bekanntschaftsabend im „Kopp“-schen Restaurant.

Sonntag, 22. November.

7 Uhr morgens: Tagwache.

7.30 Uhr morgens: Versammlung in der Feuerwehrekaserne.

8 Uhr morgens: Abmarsch zur röm.-kath. Pfarrkirche, dortselbst um.

8.30 Uhr morgens: Dankgottesdienst.

9 Uhr vormittags: Festzug zur Gemeinde mit sämtlichen Geräten und unter Beteiligung der anwesenden Gäste.

9.30 Uhr vormittags: Weihe der neuen Leicht-Motorspritze durch seine Hochwürden Herrn Dachantpfarrer Dr. Blasius Schütz. Festansprachen, nachher Defilierung vor dem Herrn Präfekten und den Vertretern der Behörden.

10 Uhr vormittags: Festgeneralversammlung im Schul-Lokale.

12 Uhr mittags: Gemeinsames Festessen im Saale des Restaurant's Adam Kopp.

4 Uhr nachmittags: Schauübung der Neu-Karansebescher Freiwilligen Feuerwehr.

a) Schulübung.

b) Angriffsübung mit sämtlichen Geräten.

Vorführung der neuen Motorspritze und der übrigen.

Manual de instrucție utilizat la Caransebeș. Pe foaia de titlu este aplicată ștampila ce precizează anul înființării Corpului pompierilor voluntari din localitate.

A TÜZRENDÉSZET KÉZIKÖNYVE

IRTA:

ZÁRAY JENŐ

Aradvármegye tűzrendészeti felügyelője,
az aradvárosi önk. tűzoltókar parancsnoka

Utánnymás és fordítás joga fentartva.
1931.

1932 august 24, Băile Herculane. Adresa Asociației pompierilor voluntari din Băile Herculane către Direcțiunea stațiunii balneare privitoare la organizarea unui curs practic cu pompierii voluntari de către Federația pompierilor voluntari din Banat.

Băile Herculane, la 24, Aug. 1932

ASOCIAȚIUNEA POMPIERILOR VOLUNTARI

BĂILE HERCULANE, (Banat)

Jud. Severin.

No. 31/1932

Domniei Sale

Domnului Director al Stațiunii

Băile Herculane.

Cu onoare ne permitem a Vă aduce la cunoștință, că federația Pompierilor Voluntari din Bănat, cu sediul în Timișoara, intenționează a înființa în Băile Herculane, un curs practic, pe o durată de 6 zile pentru pompierii designați de această Federație, și va fi condus de către Comendamentul Pompierilor Voluntari din această Stațiune.

În numele susnumitei Federații, cu onoare Vă rugăm, să binevoiți a ne da binevoitorul Dvstră concurs, și a elibera în schimbul unui preț cât mai redus posibil paturile necesare participanților la curs, având în vedere, că aceștia sunt lipsiți de mijloace și lucrează în interes general.

După părerea noastră, paturile din Asilul Carmen Sylva ar fi mai nimerite pentru acest scop.

Suntem în așteptarea răspunsului Dvstră, pe care îl vom înainta Federației,

Comandant Insp.:

Secretar:

ss indescifrabil

1933 iunie 9, București. Adresa Președinției Consiliului de Miniștri către Federația Corpurilor Pompierilor Voluntari din Banat prin care aprobă portul uniformelor și insinelor specifice.

Copie

București, 9/VI 1933

ROMÂNIA

REȘEDINȚA
CONSILIULUI DE MINIȘTRI
Nr. 3800

Domnule Președinte,

Rezultat cererei Dvs. din 3 Aprilie a.c. avem onoare a vă comunica cum că, Domnul Președinte al Consiliului de Miniștri, a aprobat portul uniformelor și a insinelor de către membrii Federației Corpurilor Pompierilor Voluntari din Banat.

SECRETAR GENERAL,
ss indescifrabil

Șeful Secției,
ss indescifrabil

Domniei-Sale
Domnului Președinte al Federației Corpurilor Pompierilor Voluntari din Banat.
Timișoara

Pentru conformitate cu originalul:
Federația Corpurilor Pompierilor Voluntari din Banat

Președinte
ss indescifrabil
ss indescifrabil

Șef inspector,

Secretar general,
ss indescifrabil

1933 mai 8, Oțelu Roșu. Uzina Ferdinand (azi Oțelu Roșu) face cunoscut Inspectoratului regional VIII Timișoara că s-a constituit un serviciu uzinal de pompieri.

8 Maiu 1933

AG.

4255/1933

Onor.

Inspectoratul Reg. VIII. Industriale

Timișoara

Ref. Pompierii uzinei.

Prin prezenta avem onoare a vă aduce la cunoștință că, în baza adunării generale, ținută la 23 Aprilie a.c. în Ferdinand, uzina noastră a constituit un serviciu de pompieri organizat și compus din:

1	Comandant
1	Vicecomandant
4	Subofițeri
24	Pompieri

adea cu un efectiv total de 30 oameni.

Acest serviciu de pompieri este întreținut exclusiv de uzina noastră menit fiind să apere atât bunul uzinei, cât și cel al locuitorilor din împrejurime în cazuri de incendiu.-

Vă rugăm să bine-voiți a lua cunoștință de aceasta și semnăm

cu distinsă stimă

ss indescifrabil

**1933. Oțelu Roșu. Jurământul solemn al pompierilor
din serviciul Uzinei Oțelu Roșu (fost Ferdinand).**

Jurământul de Pompier

Eu..... jur solemn:

Ca pompier, voi executa cât mai conștiincios și cu întreaga mea putere, toate ordinele superiorilor mei, în caz de incendiu, sau orice alt pericol, ce ar amenința uzina sau pe aproapele meu, fie ziua sau noaptea, fie vreme bună sau rea, fie vara sau iarna.

Voiu dovedi superiorilor mei în toate cazurile supunere militară.

Jur că voiu respecta în mod conștiincios toate punctele regulamentului de serviciu, pe care-l cunosc, și că mă voiu supune cu totul și cu absolută disciplină, dispozițiilor respective.

Jur în sfârșit, a face uz de puterea mea autoritară numai în caz de pericol și numai în măsura neapărat necesară, neabuzând niciodată de aceasta.

Așa să-mi ajute Dumnezeu.

.....

Feuerwehr Gelübde

Ich..... gelöbe hiermit feierlichst:

Als Feuerwerker werde ich sämtliche, von jedem meiner Vorgesetzten erhaltenen Befehle aufs äusserst gewissenhafte und mit der grössten in meinen Kräften stehenden Hingebung ausführen; bei Feuerbrunst oder jeder anderen Gefahr, die das Werk oder meinen Nächsten bedroht, bei Tag oder Nacht, bei gutem oder schlechtem Wetter, Sommer und Winter.-

Meinen Vorgesetzten gegenüber werde ich in allen Fällen militärischen Gehorsam erweisen.-

Ich gelobe sämtliche Punkte des Dienstreglements das mir bekannt ist – gewissenhaft einzuhalten und mich deren Bestimmungen mit absoluter Disziplin voll zu unterwerfen.-

Ich gelobe schliesslich, meine Dienstgewalt nur bei Gefahr und im unbedingt erforderlichem Masse in Anspruch zu nehmen, und Selbe niemals zu missbrauchen.-

Sowohl mir Gott helfe!

STATUTELE

REUNIUNEI POMPIERILOR
VOLUNTARI

DIN

Ladova-Veche

STATUTEN

DES

FREIWILLIGEN FEUERWEHR-
VEREINES

IN

Ladova-Veche

Sziklai, Lugoj

1934 ianuarie, Reșița. Invitație de participare la balul pompierilor organizat de Reuniunea Pompierilor Voluntari din Reșița la 20 ianuarie 1934.

Invitare.

Reuniunea Pompierilor Voluntari din Reșița aranjează la 20 Ianuarie 1934 în sala „Oltenia“

Balul Pompierilor

la care împreună cu stimatele Dv. Familie sunteți respectuos invitat.

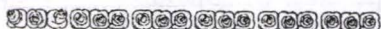

Incepulul la ora 9 seară.

Muzica: Fânfară și Jazz a pompierilor.

Prețul de intrare de persoană 20 Lei, de familie (3 membri) 40 Lei.

Gardedame liberă.

Einladung.

Der Freiw. Feuerwehr-Verein von Reșița arrangiert am 20. Januar 1934 im „Oltenia“-Saale einen

Feuerwehr-Ball

wozu Euer Wohlgeboren samt w. Familie höflich eingeladen ist.

Anfang 9 Uhr abends.

Musik: Streich-, Blech- und Jazz-Kapelle der Feuerwehr.

Entree per Person 20 Lei, per Familie (3 Personen) 40 Lei, inklusive Steuer.

Gardedame frei.

Meghívó.

A Reșiței Önk. Tűzoltóegylet 1934 évi január hó 20-án az „Oltenia“-szálló nagytérképben

Tűzoltó táncmulatságot

rendez, melyre t. Címlet és b. családjával lisztelellet meghívja.

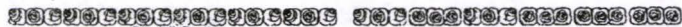

Kezdele este 9 órakor.

Zene: Rezes- és jazz-tánczenekar.

Belépő-díj személyenként 20 Lei, családjegy (3 személy) 40 Lei.

Gardedámoknak a belépés díjlan.

„Corvin” Reșița.

1934 ianuarie 20. Reșița. Bilet de onoare pentru balul pompierilor din Reșița.

Reuniunea Pompierilor Voluntari din Reșița.

Freiw. Feuerwehr-Verein
Reșița.

Önkéntes Tűzoltó-Egylet
Reșița.

*Bilet de onoare
Ehrenkarte --- Tisztelet-jegy*

pentru
für

Pomp. Col. G. Herculane

részére

la Balul Pompierilor care va avea loc la 20 Ian. în sala „Oltenia”.
zu dem am 20. Jänner 1934 im „Oltenia“-Saale abzuhaltenden
Feuerwehr-Ball.

a január 20-án az „Oltenia”-ban megartandó táncmulatságra.

1934 februarie. Orșova. Invitație la balul pompierilor
organizat de Reuniunea Pompierilor Voluntari din
Orșova la 3 februarie 1934.

INVITARE.

Reuniunea Pomplierilor Voluntari din Orșova
aranjează în beneficiul său la 3 Februarie 1934, seara
la orele 9 în restaurantul IMPERIAL un

Bal al Pompierilor

la care sunteți respectuos invitați cu stim. D-v. Familie.
COMITETUL.

Intrarea : de Persoană Lei 30, de Familie Lei 70.

EINLADUNG.

Die Orsovaer Freiw. Feuerwehr arrangiert zu
Gunsten Ihres Fonds am 3. Feber 1934 abends 9 Uhr
im Saale des Hotel IMPERIAL einen

Feuerwehrball

wozu Ew. Wohlg. samt w. Familie höfl. eingeladen ist.

DAS ARRANGIERUNGSKOMITEE.

Entrée : per Person Lei 30, Familienkarte Lei 70.

MEGHIVO.

Az orsovai önkéntes tűzoltó testület 1934 évi
február hó 3-án este 9 órakor az IMPERIAL szálló ter-
mében saját alapja javára egy

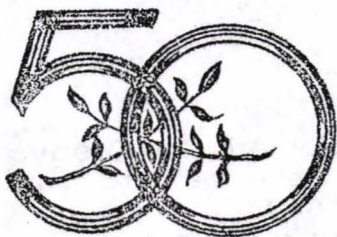
Tűzoltóbált

rendez., melyre t. C. és becses családját tiszt. meghívja

A RENDEZŐSÉG.

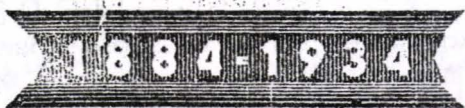
Belépti díj : személyenként 30 Lei, családnak 70 Lei.

1934 septembrie. Bozovici. Invitație de participare la
sfințirea drapelului și serbarea jubiliară de 50 de ani a
Corpului Pompierilor Voluntari din plasa Bozovici progra-
mate la 15 septembrie 1934.

INVITARE LA
SFINTIREA DRAPELULUI
ȘI SERBAREA JUBILARĂ
DE 50 ANI
CORPULUI POMPIERILOR VOLUNTARI
DIN PLASA BOZOVICI
CARE VA AVEA LOC LA 15 SEPTEMBRIE 1934
LA 12 ORA ÎN SALEA COMUNALĂ

EINLADUNG
STATTFINDENDEN
JUBILÄUMSFEIER
DER FREIW. FEUERWEHR
AM 15. SEPTEMBER 1934
UM 12 UHR IN DER GEMEINDESALE
BOZOVICI
KOMMANDANT

1934 septembrie 15, Bozovici. Programul serbărilor
prilejuite de jubileul de 50 de ani al Corpului Pompierilor
Voluntari din Bozovici.

Programul Serbărilor

15 Septembrie 1934

Ora 17 Primirea și încadrarea oaspeților.

Ora 21 Adunarea în curtea cazarmei și petrecerea la serenada, ce se va da nașei
Drapelului.

Ora 22 Seara de cunoștință la restaurantul WITTAK.

16 Septembrie 1934

Ora 5,30 Deschiderea muzică.

Ora 6,30 Adunarea Asociațiilor și Corpurilor în curtea cazarmei.

Ora 7,30 Exerciții pentru absolvenții cursului.

Ora 8,30 Exerciții pentru sub ofițeri.

Ora 9,30 Marșul la nașea Drapelului.

Ora 10,30 Împărțirea încoadurilor și bateriei tuelor.

Ora 11,30 Defilarea Asociațiilor.

Ora 12,30 Muzică executată în parc.

Ora 13,30 Bunchet la hotel "ALMAJANA".

Ora 14,30 Exerciții demonstrative.

Ora 17,30 Exerciții educative, exerciții de rapiditate și de atac executate de
reuniunile concurențe, în grupe de 5 și 9.

Reuniunile participante primesc diploma de onoare, iar reuniunile
aflate cele mai bune la exercițiile de concurență în grupa de 9 vor
fi premiate cu un premiu de onoare.

Ora 21 Adunarea societăților în curtea cazarmei.

Ora 21,30 Petrecerea dansantă în Restaurantul WITTAK cu muzică de lăutăari
iar la hotel Almajana cu Fanfara.

**Aviz referitor la jubileul de 50 ani al Corpului Pompierilor
Voluntari din Bozovici.**

AVIZ!

Drapelele Reuniunilor participante la sărbătorile din Bozovici vor fi decorate cu o panglică de mătăsă de suvenir oferită de C. P. V. Bozovici.

Pentru a putea confecționa la timp panglicile de suvenir, on. Reuniuni sunt rugate a ne comunica în condițional participarea lor până la data de 31 August 1934.

Comandamentul.

Kundmachung

Die Vereins Fahnen die bei den Festlichkeiten teilnehmen werden von der Bozovicer Freiwilligen Feuerwehr-Körps mit einem Seidenband zum Andenken ausgezeichnet.

Die w. Vereine werden gebeten ihre Teilnahme bis 31 August 1934 anzumelden, dass wir bei Zeiten die Fahnen-Abzeichen verteilen können.

Des Societății Comandament.

1934 noiembrie 17, Nădrag. Invitație adresată directorului Uzinei Oțelu Roșu (fost Ferdinand) pentru a participa în 25 noiembrie 1934 la solemnitatea sfințirii drapelului pompierilor Uzinei Nădrag.

UZINELE METALURGICE UNITE:

TITAN, NĂDRAG, CĂLAN ¼ SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ
UZINA NĂDRAG

DIRECȚIUNEA GENERALĂ:
BUCUREȘTI, STR. CLÉMENCEAU, 3

ADRESA TELEGRAFICĂ:
„METALUNIT“ – NĂDRAG

No. 5343

Ref.:

Nădrag, 17 Noemvrie 1934
Gara Găvojdia, jud. Severin

D-sale D-lui

Director F u h r m a n n
F e r d i n a n d .

Duminecă 25 crt. ora 12 va avea loc solemnitatea sfințirii și ținutirii Drapelului Pompierilor Uzinei Nădrag, în biserica ortodoxă din această localitate.

Vă rugăm respectuos să binevoiți a ne onora cu prezența Dvs. la această festivitate.

Ne-am îngrijit să aveți un cuiu pentru drapel, încrustat cu numele Dvs. Primiți, Vă rugăm Domnule Director, asigurarea stimei noastre.

Președinte,
Inginer

Comandantul Pompierilor,

ss indescifrabil
ss indescifrabil

1935 iulie 15, Timișoara. Circulară cu privire la pregătirea și desfășurarea adunării generale a Federației Corpurilor pompierilor voluntari din Banat din 1 septembrie 1935 în orașul Deta (fragment).

Federația Corpurilor Pompierilor Voluntari din Banat.

Către toți membrii Federației spre luare la cunoștință!

Având în vedere că Corpul Pompierilor Voluntari din Oravița a renunțat ca adunarea generală a Federației Pompierilor Voluntari din Banat, în anul curent să se țină la Oravița, – Comitetul în ședința sa din 8 Iulie 1935 ținută la Jimbolia a hotărât că, în vederea invitației Corpului Pompierilor din Deta, – Adunarea Generală a Federației în anul curent să aibă loc la 1 Septembrie 1935 în comuna Deta, cu ocaziunea serbării jubileului a Corpului Pompierilor Voluntari de acolo.

Cu onoare Vă transpunem instrucțiunile de mai jos, care trebuiesc respectate în mod punctual și obligatoriu de fiecare participant.

1. Invitățile ce se trimit corpurilor sunt întregite cu un chestionar anexat. Rugăm a completa cu exactitate formularul acesta și a îl remite cel mai târziu până la 15 August a.c. la Corpul Pompierilor Voluntari în Deta.

2. Fiecare participant este obligat să poarte pe partea stângă a pieptului bandă albă cu inscripția comunei sale.

3. Ținem de necesar, ca toate Corpurile de Pompieri, chiar dacă participă numai cu 3-4 oameni, să aducă și drapelul Corpului, prin ce să se ridice pompa festivalului.

4. Echipamentul trebuie să fie cel reglementar. Prezența în chipiuri și cu distincții nereglementare este interzisă. Se va da mare grijă, ca fiecare persoană să se prezinte în perfectă curățenie, și să dovedească în toate împrejurările cea mai perfectă disciplină. Încorporările ordonate se vor respecta fără șovăire.

5. Corpurile care voesc ca membrii lor să fie decorați cu ocazia acestui festival, să invite să ne trimită un conspect exact cu indicarea: numelui, gradului, timpului de serviciu și anume până la 15 August a.c. pe adresa:

Federația Corpurilor Pompierilor Voluntari din Banat (Timișoara-Iosefin, Cazarma Pompierilor). Taxele corespunzătoare să ni le trimită înainte. (Decorațiile pentru V–X. ani: 75 Lei, pentru XV-XXX ani: 175 Lei; pentru XXXV–L: 200 Lei).

6. Precum se vede din invitații, Sâmbătă la 31 August a.c. la ora 15 se vor desfășura exercițiile, care urmează a fi executate potrivit dispozițiilor stabilite la fața locului și indicate fiind prin stegulețe. Acestea nu vor putea fi comandate decât în limba statului de comandanții Corpurilor Pompierilor. Se vor repartiza 2 Comandanți de pluton și câte 5 pompieri. La executare se vor putea întrebuința după plac 2 tulumbe pe roate ori 1 tumbă pe roate și 1 de descărcare.

7. Orice exercițiu se poate executa numai în echipament complet, în uniformă albastră, cu cască și cu centură de urcător. La toate exercițiile se vor respecta prescripțiunile, care până acum erau în vigoare la cursurile federale. Comanda se va da în limba statului.

8. Premiul Federației pe anul 1934 nu s'a putut distribui cu prilejul Adunării Generale din Timișoara. Pentru premiul federației pe anul 1934 vor putea participa

Lege pentru organizarea pompierilor

CAP. I

Dispozițiuni generale

Art. 1. – Prevenirea și combaterea sinistrelor, precum și executarea măzurilor impuse pompierilor prin Regulamentul Apărării Pasive, sunt încredințate pe tot cuprinsul țării, Corpului Pompierilor Militari.

Art. 2. – Corpul Pompierilor Militari, depinde de:

a). Ministerul de Interne, din punct de vedere al organizării și administrației;

b) Ministerul Apărării Naționale, din punct de vedere al recrutării, disciplinei, înaintărilor, ofițerilor și subofițerilor.

Art. 3. – Fondurile necesare pentru susținerea Corpului de Pompieri Militari se vor înscrie în bugetul Ministerului de Interne, care va îngriji să se prevadă în bugetele comunelor și județelor subvenții anuale pentru întreținerea unităților de pompieri.

Art. 4. – Corpul Pompierilor Militari se compune din:

a). Comandament cu servicii;

b). Grupuri de unități;

c). Centrul de instrucție;

d). Unități de pompieri militari;

e). Ateliere și depozite;

f). Formațiuni de pompieri rurali.

Art. 5. – În comunele rurale locuitorii între 18 - 50 ani sunt obligați a presta serviciul în natură, în cazuri de incendii, inundații, înzăpeziri și orice alte sinistre.

Aceste formațiuni vor funcționa după prevederile regulamentului acestei legi.

Art. 6. – Comandamentul Corpului de Pompieri are îndatoririle:

a). Să ia măsurile necesare pentru prevenirea și combaterea sinistrelor pe tot teritoriul țării;

b). Să asigure instituirea personalului de conducere al tuturor unităților și formațiunilor de pompieri, atât în ceea ce privește combaterea sinistrelor, cât și în vederea misiunilor ce revin pompierilor, potrivit Regulamentului Apărării Pasive;

c). Să elaboreze instrucții și directive necesare pompierilor;

d). Să controleze și să îndrumeze organizarea, instruirea și activitatea tuturor formațiunilor de pompieri;

e). Să administreze averea tuturor unităților de pompieri militari.

Art. 7. – Comandanții grupurilor de unități au îndatoririle:

a). Să controleze și să supravegheze executarea legilor, regulamentelor și dispozițiilor date, precum și instruirea personalului în toate unitățile și formațiunile de pompieri;

b). Să facă legătura cu Comandamentele Militare și autoritățile locale în ceea ce privește executarea misiunii pompierilor.

Numărul cât și compunerea grupurilor se vor stabili de către Ministerul de Interne.

Art. 8. – Comandanții unităților de pompieri militari din orașele reședințe de județ, sunt de drept șefii tuturor formațiunilor de pompieri de pe teritoriul județului.

Art. 9. – Serviciul de incendiu va fi îndeplinit în București de către un batalion de pompieri; în municipii de câte o companie; în celelalte orașe, de câte o secție de pompieri militari.

Efectivele unităților de pompieri vor fi fixate în raport cu importanța orașelor, numărul locuitorilor și posibilitățile bugetare locale.

Art. 10. – Toate unitățile de pompieri militari și formațiunile de pompieri, sunt obligate a trimite ajutoare până la jumătate din efectivul lor, pentru combaterea sinistrelor ivite în comunele învecinate.

Prefecturile vor lua măsuri pentru a asigura mijloacele de transport, făcând în acest scop rechizițiile necesare.

În cazul sinistrelor grave, când pompierii ar urma să fie deplasați la distanțe mari, Căile Ferate sunt obligate a le pune la dispoziție, de îndată, trenurile necesare pentru transport, urmând ca plata să se facă ulterior, de către orașul sau județul pe teritoriul căruia s'a ivit sinistrul, cu un tarif redus cu cel puțin 75% față de tariful obișnuit.

CAP. II

Personalul pompierilor

1. Ofițerii

Art. 11. – Ofițerii de pompieri vor fi recrutați dintre ofițerii activi.

Art. 12. – Pentru ca un ofițer să poată fi primit în Corpul Pompierilor, trebuie să aibă o purtare ireproșabilă, să fie bine notat, iar o comisiune medicală a Comandamentului să-l declare perfect sănătos.

Art. 13. – Pentru ca un ofițer să poată rămâne definitiv în Corpul

Pompierilor trebuie să fie propus de Comandament și să aibă o vechime în corp de minimum trei ani.

Art. 14. – Dispozițiunile legilor de înaintare în armată, precum și toate legile și regulamentele militare se aplică întocmai și ofițerilor de pompieri.

Art. 15. – Ofițerii de pompieri au aceleași drepturi și îndatoriri ca și camarazii lor din celelalte arme și servicii ale armatei.

Art. 16. – Avansările ofițerilor de pompieri se fac pe Corpul Pompierilor, în limita locurilor vacante.

Art. 17. – Toți ofițerii aflați în serviciul pompierilor la promulgarea acestei legi, la cererea lor, vor rămâne de drept în Corpul Pompierilor, dacă sunt bine notați și au o vechime în corp de cel puțin 4 ani.

2. Subofițerii

Art. 18. – Recrutarea subofițerilor se face prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de legile în vigoare în armată.

Art. 19. – Subofițerii de pompieri, au aceleași drepturi și îndatoriri, ca și camarazii lor, din celelalte arme și servicii ale armatei.

Avansarea lor se face pe Corpul Pompierilor în limita locurilor vacante.

Art. 20. – Numărul subofițerilor de pompieri va fi de 10-15% din efectivul unității acesta în raport cu nevoile serviciului de incendiu, iar acolo unde importanța orașului o pretinde și posibilitățile bugetare o permit, numărul acestora va fi sporit.

Subofițerii cu pregătire pentru serviciile speciale (ca: șofeuri, mecanici etc.), nu vor fi calculați în cota stabilită mai sus.

3. Trupa

Art. 21. – Ierarhia trupelor de pompieri va fi cea prevăzută de legile militare.

Art. 22. – Efectivele necesare unităților de pompieri se repartizează anual de Ministerul Apărării Naționale din oamenii recrutați pe 3 ani, la repartiție se va ține seamă de nevoile serviciului de incendiu, dându-se de preferință oameni care prin ocupația lor anterioară vor fi mai de folos pompierilor.

Art. 23. – Corpul Pompierilor Militari va putea angaja voluntari.

CAP. III

1. Instrucția

Art. 24. – Instrucția militară și profesionistă a tuturor unităților va fi dirijată de Comandament, prin directive, instrucțiuni și prin centrul de instrucție al pompierilor.

Art. 25. – Fiecare ofițer și subofițer din Corpul pompierilor va fi obligat a face un studiu la centrul de instrucție și în Batalionul Pompieri București, pentru perfecționarea sa în serviciul practic.

2. Uniforma Pompierilor

Art. 26. – Uniforma ofițerilor, subofițerilor și trupei de pompieri va fi cea hotărâtă prin broșura de uniformitate.

Art. 27. – Pompierii rurali, vor purta uniforma ce se va descrie prin regulamentul legii.

CAP. IV

1. Localuri

Art. 28. – Localurile necesare personalului și unităților de pompieri vor fi puse la dispoziție de către comunele respective.

2. Dotare

Art. 29. – Înzestrarea unităților de pompieri cu mașinile, uneltele și materialele necesare se va face de către primării, după un program stabilit de către Comandamentul Corpului, în înțelegere cu primăriile și cu aprobarea Ministerului de Interne.

Armătura și munițiile necesare pentru instrucție și trageri, se va da de către Ministerul Apărării Naționale.

Art. 30. – Înzestrarea formațiunilor de pompieri rurali cu pompe și unelte precum și procurarea localurilor necesare, cad în sarcina comunelor.

Mai multe comune se pot asocia, pentru a procura și întrebuința, în comun, materialul și uneltele de combaterea incendiilor, constituindu-se astfel pe centre de apărare contra sinistrelor.

Comandamentul Corpului de Pompieri va organiza aceste centre, de acord cu prefecturile și va stabili modelele de mașini, uneltele și materialele

de combaterea sinistrelor, care se vor procura și păstra, conform instrucțiunilor Ministerului de Interne.

3. Solde și indemnizații

Art. 31. – Soldele, accesoriile, indemnizațiile, gradațiile și drepturile de orice natură, cuvenite personalului de pompieri, vor fi cele prevăzute în legile și regulamentele militare.

Afară de aceste drepturi, ofițerii și subofițerii vor primi o indemnitate ce se va stabili anual prin bugetul Ministerului de Interne, ca despăgubire de echipament.

Art. 32. – Tot personalul din Corpul Pompierilor va fi asigurat contra accidentelor sau morții la Casa de Asigurare a Corpului de Pompieri, care va fi susținută prin contribuția primăriilor.

Un regulament va desvolta normele de funcționare a acestei case.

CAP. V

Dispozițiuni finale și transitorii

Art. 33. – Militarizarea serviciilor existente de pompieri se va face cu respectarea drepturilor pompierilor profesioniști, care funcționează pe bază de angajamente, după un anume statut sau care sunt asimilați funcționarilor comunali.

Art. 34. – Pompierii profesioniști găsiți inapți pentru serviciul de incendiu, de către o comisiune instituită de Comandamentul Pompierilor Militari, vor fi puși la dispoziția primăriilor și întrebuințați de acestea în alte servicii, compatibile cu starea sănătății și capacității lor de muncă.

Art. 35. – Localurile, mașinile, caii, hamurile, precum și materialele de incendiu și toate bunurile existente la actualele servicii de pompieri comunali, profesioniști sau voluntari se vor preda unităților de pompieri militari.

Art. 36. – Prin regulamentul de aplicare a acestei legi, se vor stabili obligațiunile ce revin pompierilor în vederea măsurilor de prevenire a incendiilor.

Prin același regulament se vor stabili condițiunile în care vor funcționa pichetele de siguranță contra incendiilor la localurile de spectacole, de întruniri și aglomerațiuni publice, precum și la diferite alte stabilimente sau instituțiuni.

Întreținerea acestor pichete cade în sarcina întreprinderilor și instituțiilor respective și se va calcula în raport cu cheltuielile efectuate în acest scop.

Art. 37. – Toate dispozițiunile contrarii legii de față sunt și rămân abrogate.

Această lege s'a votat de Senat în ședința dela 26 Martie, anul 1936 și s'a adoptat cu majoritate de *optzeci și șase* voturi, contra *unu*.

Vicepreședinte, C.ALIMĂNIȘTEANU Secretar, M. Vasiliu
(L.S.S.)

Această lege s'a votat de Adunarea Deputaților în ședința dela 30 Martie, anul 1936 și s'a adoptat cu unanimitate de *una sută șaptesprezece* voturi.

Vicepreședinte, V. BÂRCĂ Secretar, Anastase Hr. Gheorghiu
(L.S.A.D.)

Promulgăm această lege și ordonăm ca ea să fie investită cu sigiliul Statului și publicată în Monitorul Oficial.

Dat în București la 3 Aprilie 1936.

(L.S.St.)

CAROL

Ministrul apărării naționale,
General de corp de armată, adjutant, **Paul Angelescu**

Ministru de interne, **Ion Inculeț**

Ministrul justiției, **Valeriu Pop**

Nr. 815

Publicată în „Monitorul oficial”, nr. 80 din 4 aprilie 1936

Ordin de zi prin care se înființează unități de pompieri în diverse localități ale țării, între care și Caransebeș (1 aprilie 1937), comandant fiind numit Matei Ernest.

- Compania Pompieri Bacău
 - " " Ploesti
 - " " Tr. Severin

Prin ordinul de zi de Comandament No 217/1937, se înființează pe data de 1 aprilie 1937 următoarele unități de pompieri militari:

1/ Ig. Luvier cu un efectiv de:

- 1 căpitan comandant
- 1 plutonier
- 1 subof. trust.
- 30 trupă

2/ Lugoj cu un efectiv de:

- 1 Locot. comandant
- 1 plutonier
- 15 trupă

ii/ Storajinet cu un efectiv de:

- 1 Plot. major comandant
- 15 trupă

12/ Caransebeș cu un efectiv de:

- 1 Plot. comandant
- 1 subof. trust.
- 15 trupă

13/ Odorhei cu un efectiv de:

- 1 Plot. comandant
- 12 trupă

Efectivele sau luat de la unitățile de pompieri existente.

Prin ordinul de zi de Comandament No 218/1937 se numesc comandanți la aceste unități, după cum urmează:

- 1) Căpitan Popescu A. Constantin la comanda C. P. Tg. Mureș
- 2) " Samarian Oreste " " S. P. Botoșani
- 3) Locot. Rădulescu Traian " " " Bistrița
- 4) " Hadgi. Goli M. " " " Turea
- 5) " Grăciun Vasile " " " Lugoj
- 6) " Dobită Constantin " " " Sighisoara
- 7) " Marinescu H. " " " Sibiu
- 8) S. Lt. Stroe Ioan " " " Sf. Gheorghe
- 9) Pl. Maj. Matei Ernest " " " Corăușeș
- 10) " Șoalcă Gh. " " " B. Mare
- 11) " Todărescu Constantin " " " S. Alba
- 12) Plot. Mihalache H. " " " Horjinet
- 13) " Hutu Ioan " " " Odorhei

Prim. T. D. No 1075/1937, Sublc. Bărcă 4. Ioan
 Lt. Stroe Ioan, au fost înălțați la gradul de
 Locot. pe data de 15 Martie 1937.

La 31 Martie 1937, în conformitate cu ord.
 general No 58/1937 al M. A. N. Dir. Pers., se efectuează următoarele mutări de ofiteri:

Mutări după cerere în comandament

Artileria

- Căpitan Băncu Gh. am Reg. 6 ht. grea
- " Ștănescu Helian " 41 art.
- Locot. Antoni Ioan " Div. 5 T. Munte
- " Todănescu Ioan " " "
- " Marin Hiron " Reg. 38 ht.
- " Nicoră Nic. " 3 ht.
- " Popescu Em. Virgilă " 7 ht. grea
- " Răducu Atanasie " 7 ht.
- " Răducu Theodor " 11 ht.
- " Nicolai de Oțu " " "
- Sublc. Popescu Dumitru " 3 ht.
- " Popescu Nicolae " 5 art.

Uzinele metalurgice

100 Anul de la înființarea în România a Bilei de
... pentru carnea de cârmă de 4 lu-
... 18 ... de o țară în cragul Cărmă-
... în ... a acestei secții de pompieri militari
... a ... 121 Aprilie 187.-

Proiectele de amenajare a de stăruie dela acces-
te și stăruie sunt înaintate a birou construirea nouă
nouă birou și a unei birou pentru birou acestei secți
proiect și pentru construirea unei camere de gaze pe
un de un stăruie și practica a populației oivile."

...og sa bino voila ca eu a cu "a e" voiti sa
o, atub ite la aceasta se ba e a. fie inaltata pri
adresa scutici de pompiari (raxehos...

Sectiei Pompieri Caransebes

Major M. C. Cane

IV. MĂRTURII DIN PERIODICE

Furia apelor asupra Reșiței Montane

Ieri după-amiază, imediat după ora 17, o furtună deosebit de puternică s-a abătut asupra Reșiței Montane. În jumătate de oră apele Bîrzavei au atins cota de inundație în zona fostului depozit de combustibil din Strada Zimbrului. Apa a pătruns din nou în curțile și casele cetățenilor de pe străzile Călărașilor, Teilor, Bîrzavei, Zimbrului, Digului, Soarelui și Aurel Vlaicu. Apa atingea aici, în unele locuri înălțimea de peste un metru. Pînă la pasajul de la Combinatul Siderurgic au fost inundate curțile și casele, magazinele și chiar subsolul Catedralei Ortodoxe. Apa a distrus instalații electrice, furnizarea energiei electrice fiind întreruptă în întreaga zonă mai multe ore. Chiar și noi am rămas fără curent electric, iar subsolul redacției ziarului TIMPUL s-a aflat sub apă.

Cea mai gravă și dramatică situație s-a petrecut pe strada Mihail Kogălniceanu, din apropierea Băii comunale. Martorii oculari afirmă că, pe toată lățimea sa, strada a fost inundată de o viitură, cu o înălțime de 1,5 metri, care a măturat totul în calea sa, Gheorghe Brătuianu, de 60 de ani, se îndrepta cu autoturismul Dacia 1300, proprietate personală, în susul străzii, când a văzut viitura: „Un puhoi de mașini luat de ape se îndrepta spre mine. Cel mai aproape se afla un microbuz. Am reacționat repede, încercând să-mi salvez pielea. Am sărit din mașină și m-am retras în lateral. Dacia s-a întors pe o parte, iar microbuzul și alte câteva mașini s-au prăbușit pe autoturismele aflate în spate. În prima se aflau un bărbat și doi copii. Au fost luați de apă și aruncați în Bîrzava. În câteva secunde, alte trei-patru mașini au fost înghițite de ape. Îmi caut mașina înnebunit. Bine însă că am scăpat cu viață!”

De la podul C.F.U., care leagă C.S.R.-ul de U.C.M.R., unde erau prop-tite un microbuz și o Dacie, pe firul râului, în sus, alte câteva autovehicule se aflau în apă. Martorii oculari susțin că cel puțin 12 mașini, dintre care

trei microbuze, au fost distruse de viitură. Despre viețile omenești pierdute nu se știe încă nimic concret.

Pompierii aflați în mijlocul stihiei au operat foarte repede pentru a limita dezastrul. Acțiunea lor s-a concretizat în scoaterea apei din case, din subsolul catedralei și magazine. Primarul Mircea Popa și viceprimarul Gheorghr Marchiș s-au aflat și ei în mijlocul evenimentelor. După ce ne-a spus că a alertat cele două uzine, primarul Popa a mai afirmat: „Nu-mi cred ochilor! De 40 de ani în Reșița nu s-a întâmplat așa ceva.”

Pe Bîrzava, în aval de cele două uzine, apa a atins o cotă primejdioasă. La podul „Cultural”, mai lipseau câțiva centimetri pentru ca râul să iasă în stradă. Imediat după furtună, pe Bîrzava au început să „curgă” butoaie și chereștea dislocate probabil dintr-un depozit al firmei Apollodor.

O evaluare aproximativă a dezastrului o face pentru noi maiorul Dan Sîrbu, comandantul Grupului de Pompieri „General Nicolae Cena” din Reșița: „Am intrat în acțiune în jurul orei 17.40, cu forțele de la subunitatea din Reșița, cu un număr de 6 mașini și peste 25 de militari. Am acționat în primul rând pentru salvarea și evacuarea copiilor și adulților din zonele afectate de inundații. Am adus apoi forțe suplimentare de la Caransebeș, Oravița și Moldova Nouă, pentru a putea asigura un flux continuu al acțiunilor ce urma să le întreprindem pentru înlăturarea efectelor calamităților. În acest moment (ora 23.30 – n.n.), acționăm pentru degajarea albiei Bîrzavei de mașini împreună cu forțele de la C.S.R. și primărie, evacuăm apa din casele inundate, urmărim respectarea normelor de prevenire a incendiilor, pentru că chiar acum am primit informația că zidul unei case s-a prăbușit și a rupt conducta de alimentare cu gaze. Asigurăm măsuri de prevenire la unitățile economice din zonă și proprietățile private ale cetățenilor. După informațiile pe care le dețin la această oră, nu s-au semnalat victime în rândul cetățenilor din zonă. O evaluare exactă se va contura în cursul nopții și mâine dimineată.”

Am scris aceste rânduri la lumina unei lanterne. Așteptăm să vină curentul. Reneliștii se aflau și ei în plină acțiune. Să sperăm că prin efortul lor oamenii din zonă vor avea măcar lumină, iar ziarul nostru va ajunge la dv. la timp!

Fotoreportaj de Petru BUZZI, Eugen COTARCEA, Matei BÎTEA.
(TIMPUL nr. 173 (2012) 26 iulie 1997)

Zile și nopți de coșmar

Ca urmare a ploii torențiale abătute asupra municipiului Reșița în cursul după-amiezii de vineri, 25 iulie, sfârșitul săptămânii respective a fost unul de coșmar. În special pentru locuitorii cartierului Lend. Pământul, îmbibat până la saturație, și-a îndreptat șuvoaiele înspre Bîrzava care, în numai două ore, a ieșit din matcă...

Între timp, s-a și constituit comisia pentru combaterea inundațiilor și calamităților compusă din reprezentanți ai Consiliului municipal, pompierilor militari, poliției, apărării civile și regiilor autonome Prescom, Reșița și Drumuri și poduri, Caraș-Severin.

...Se constată că sunt inundate străzile Văliugului, Zimbrului, Vlad Țepeș, Castanilor, M. Kogălniceanu, Bîrzavei, Butovăț, Teilor și Aurel Vlaicu, pe care se află zeci de societăți comerciale și sute de gospodării cetățenești.

Pompierii militari intră în dispozitiv în mai multe puncte. Pe strada M. Kogălniceanu, cu o autospecială MAGIRUS cu cabestan, împreună cu o automacara a Regiei autonome Prescom, servanții recuperează 6 autoturisme aduse de apă și care mai aveau puțin până să fie aruncate de râul Bîrzava.

Pe Butovăț, salvăm doi minori, iar din imobilele de pe Văliugului, 8 adulți, în condițiile în care apa atinsese 1,5 m. În cursul aceleiași nopți, echipale ale pompierilor militari alimentează cu energie electrică de la o autospecială cu generator de curent tabăra de elevi Râul Alb, rămasă în beznă, iar cu o altă mașină asigură apa potabilă necesară la Căminul spital de bătrâni.

Alte echipaje acționează în Piața Republicii, de unde este evacuată apa din subsolul Catedralei Ortodoxe, redacției Ziarului Timpul și librăriei. În apropiere de S.C. PLASTOMET se acordă asistență tehnică de specialitate la o gospodărie cetățenească dărâmată, unde conducta de gaz metan ruptă, putea genera explozii.

În cursul zilei de sâmbătă, tehnica de intervenție de la Compania de pompieri Reșița, împreună cu cea solicitată de la companiile Oravița, Moldova Nouă și Caransebeș, evacuează apa din subsolurile societăților comerciale de pe străzile Vlad Țepeș, Aurel Vlaicu, Văliugului, Castanilor. Se deblochează și sunt redat circulației Șoseaua Reșița – Văliug, lucrându-se cu 8 autospeciale și un efectiv de 35 de cadre și militari în termen.

Tot sâmbătă dimineata, la Compania de pompieri Oravița se înregistrează primele inundații. Sunt afectate străzile Simion Mangiuca, 1 Decembrie, Mihai Novac, Teilor și Plopilor, unde apa inundă 14 gospodării cetățenești, ca urmare a ieșirii din matcă a pârâului Ogașul Mare. În același timp, pompierii militari din Oravița intervin pentru evacuarea apei din centrala termică a Spitalului orășenesc, S.C. BALAN și STOIA SRL și Farmacia veterinară DANIVET.

Duminică se continuă acțiunea de evacuare a apei de pe străzile Soarelui și Văliugului, din Reșița, iar Compania Oravița intervine pentru ejectarea din subsolul unei hale de gatere. În jurul orei 12.30, pe strada Butovăț, din Reșița, se înregistrează primele alunecări de teren. Au loc surpări de case. Intervenim și evacuăm un bebeluș de 1 an, 4 adulți, mobilier, obiecte de uz casnic.

Ca urmare a lipsei apei potabile, 10 autocisterne și autospeciale, aparținând pompierilor militari și pompierilor S.C. UCMR, CSR și S.C. Industrializarea laptelui Caraș-Severin, aduc prețiosul lichid din municipiul Caransebeș, distribuindu-l populației în punctele Intim, Trandafirul, Grupul școlar UCMR, Luncă, Creșa din Govândari, zona Primăriei și a pompierilor și Policlinica Nouă.

Nici pompierii militari de la **Moldova Nouă** n-au avut un week-end liniștit, întrucât, ca urmare a ieșirii din matcă a râului Bosneag, au fost inundate mai multe locuințe de pe străzile 9 Mai, 8 Martie și 1 Mai, unde s-a intervenit cu două autospeciale, o motopompă și un efectiv de 9 cadre și militari în termen.

Acțiunea neobosiților pompieri militari din Reșița, Oravița și Moldova Nouă a continuat în zilele următoare, până la înlăturarea definitivă a efectelor inundațiilor și reluarea alimentării cu apă potabilă a zonelor sinistrate. **Maior Matei COROIAN (POMPIERII ROMÂNI nr. 8 /1997)**

Către GRUPUL DE POMPIERI
GENERAL NICOLAE CENA,
al județului Caraș-Severin

**Dlui Comandant,
Maior DAN SÎRBU**

Țin, și pe această cale, să aduc, încă o dată, mulțumirile mele și ale Consiliului local, pentru modul prompt și eficient în care a intervenit unitatea, ce cu onoare o conduceți, în stăvilirea și înlăturarea efectelor inundației ce a avut loc în cartierul Stavila, al municipiului Reșița, în zilele de 9-10 iulie 1997.

Vă rog să transmiteți și colaboratorilor dumneavoastră mulțumirile noastre.

Cu deosebit respect și considerație,

PRIMARUL MUNICIPIULUI REȘIȚA
Mircea POPA
(POMPIERII ROMÂNI nr. 8/1997)

Către GRUPUL DE POMPIERI
„GENERAL NICOLAE CENA“
al județului Caraș-Severin,
COMPANIA DE POMPIERI ORAVIȚA

Dlui comandant
Căpitan Nica Ioan

Primiți, vă rog, expresia recunoștinței noastre, pentru operativitatea și rezultatele benefice ale acțiunilor subunității ce cu onoare comandați, soldate cu înlăturarea unora dintre cele mai grave efecte ale inundațiilor care au afectat orașul nostru în luna iulie.

Cu deosebit respect și considerație,

PRIMARUL ORAȘULUI ORAVIȚA,
Ing. Nicolae BONCOI
(POMPIERII ROMÂNI nr. 8/1997)

Către GRUPUL DE POMPIERI
„GENERAL NICOLAE CENA“
al județului Caraș-Severin,
COMPANIA DE POMPIERI ORAVIȚA

În atenția
Domnului Comandant Căpitan Ion NICA

Țin și pe această cale să aduc încă odată mulțumirile mele personale și ale Consiliului Local pentru modul prompt și eficient în care a intervenit unitatea ce cu onoare o conduceți în stăvilirea și înlăturarea efectelor inundației ce a avut loc în orașul Oravița în zilele de 25-27 iulie 1997.

Vă rog să transmiteți și colaboratorilor dumneavoastră mulțumirile noastre.

Cu deosebit respect și considerație,

PRIMAR,
Ing. Nicolae BONCOI
(POMPIERII CĂRĂȘENI nr. 3 Octombrie 1997)

Către,

Grupul de Pompieri Militari

În atenția

Domnului Comandant Maior Dan SÎRBU

În luna iulie, în special în perioada 25-27 iulie a.c., asupra municipiului Reșița s-au abătut ploi abundente care au determinat creșterea bruscă a debitelor râului Bîrzava, a afluenților acestuia și a torentelor, fiind inundate zone întregi din partea veche a municipiului.

Pentru limitarea efectelor inundației și pentru ajutorarea sinistraților Comisia municipală de apărare împotriva dezastrelor a apelat la instituțiile și agenții economici din municipiu și județ pentru participarea cu utilaje, autovehicule, materiale și oameni.

Printre cei care au răspuns operativ la acest apel vă numărați și dumneavoastră, eforturile pe care colectivul pe care-l conduceți le-a depus în aceste zile contribuind decisiv la limitarea efectelor inundațiilor și ameliorarea rapidă a situației cetățenilor, a instituțiilor și agenților economici din zona calamităților.

Pentru gestul profund umanitar de care ați dat dovadă vă mulțumesc din suflet în numele cetățenilor direct afectați, precum și personal în numele meu, în dubla calitate de Primar și de om.

Cu deosebită stimă,

PRIMAR,

Ing. Mircea POPA

(POMPIERII CĂRĂȘENI nr. 3 Octombrie 1997)

Pompierii și griul

Cu tot timpul urât din ultima vreme, campania de recoltare a cerealelor a început mai peste tot în județ. Acest lucru nu i-a putut lăsa indiferenți pe pompieri, care au început și ei o campanie: acțiuni tematice și controale la unitățile care recoltează, transportă și depozitează cereale. Începută în a doua jumătate a lunii iunie, campania de vară a pompierilor se va finaliza de-abia în octombrie, odată cu terminarea recoltărilor.

Au fost controlate până acum cinci Agromec-uri, cele de la Reșița, Bocșa, Oravița, Grădinari și Zăguzeni, trei foste IAS, Agrograd Grădinari, Agrober Berzovia și Agricola Măureni, Fabrica de nutrețuri combinate Nutricomb Berzovia și bazele de recepție a cerealelor de la Grădinari, Răcășdia, Caransebeș și Berzovia ale Comcereal.

Se urmărește modul în care se aplică prevederile Ordinului Ministerului Agriculturii și Alimentației Nr. 15/1987, cu privire la respectarea măsurilor de prevenire și stingere a incendiilor și depozitării cerealelor.

Au fost verificate starea tehnică a combinelor (instalația de alimentare, cea electrică, existența dispozitivelor parascînteii) și dotarea lor cu mijloace de stingere (stingător cu praf și CO₂ și butoi de 50 l cu apă).

Și, așa cum era de așteptat, nereguli s-au găsit. La Agromec Grădinari, nimeni n-a putut arăta vreun proces-verbal de verificare a siguranței în exploatare. Or fi știind cei de acolo de ce! Cei de la Agromec Oravița, de la Agrober și de la Agrograd au descoperit că se poate recolta și fără stingătoare sau fără butoaie cu apă pe combine. Numai că, după trecerea pompierilor pe la ei, a cam început să-i cam usture la buzunar!

Și dacă recoltatul nu pune încă mari probleme (pentru că nu prea ai ce recolta!), pe la depozitele bazelor de recepție ale Comcereal e jale! Depozitarea cerealelor ar trebui să se facă în spații necombustibile, instalațiile electrice să fie etanșe la praf, să fie asigurată ventilația în aceste spații, care să fie dotate cu mijloace de stingere (hidranți, stingătoare etc.)

La Baza de recepție Răcășdia, instalația de stingere cu apă a rămas la stadiul de dinainte de '89. Adică neterminată. Nici stingătoare nu sînt destule, iar cele care sunt n-au mai fost verificate. Motivul invocat de șeful bazei este lipsa de bani. Dar tot din lipsă de bani elevatoarele și schneck-urile sunt alimentate direct de la siguranțe? Sau butoaiele cu apă tot de aceea lipsesc?

La baza de la Grădinari, cam aceleași necazuri: instalații electrice neetanșe sau improvizate, stingătoare neverificate etc. Mai gravă însă este starea (absolut jalnică!) în care se află bazinul pentru alimentare cu apă în caz de incendiu. Cu crăpături în care a crescut deja iarba, bazinul nu mai poate ține decît o treime din volumul de apă normal. Să coste așa de mult câțiva saci de ciment și două-trei roabe de nisip și pietriș? Tare înclinăm să credem că hiba e în altă parte, mai ales dacă aruncăm o privire la paratrăsnetele rupte și uitate așa!

Noroc că nu a pornit din plin recoltarea, așa că se mai poate face câte ceva. Măcar în ceasul al doisprezecelea! **Gabi ȘTEFĂNESCU (TIMPUL nr. 169 (2008) 22 iulie 1997)**

Și-așa-i rău, și-așa nu-i bine...

Două incendii, petrecute la primele ore ale dimineții de 14 octombrie ne-au atras atenția. Iată de ce: primul a izbucnit la casa lui Mihai Țunea, din Pîrvova, nr. 82, și a cuprins și casele a doi vecini pe care îi cheamă la fel, Petru Canea, de la numerele 81 și 83. Cauza incendiului a constituit-o un scutcircuit la întrerupătorul unui circular dintr-un atelier de tâmplărie, care a ars împreună cu o moară cu ciocane, trei grajduri, două șoproane, o căruță, cherestea, cereale, mobilă, aparate electrocasnice și 1800 mp de acoperiș. Pagube de peste 2 miliarde de lei, cu toată intervenția

serviciului public de pompieri al comunei. Deși incendiul a izbucnit la ora 1.30. Pichetul de Pompieri Bozovici a fost anunțat de-abia la 2.15 de Mihai Țunea, venit cu mașina proprie. De ce așa târziu? Se pare că din cauza unui telefon defect.

Celălalt incendiu a izbucnit la Gîrnic, la 5.26 dimineata, la casa lui Alois Nemecea, de la numărul 92. Cauza incendiului a fost tot un scurtcircuit, de data asta la un bec din podul casei. Compania de Pompieri Moldova Nouă a fost anunțată telefonic în exact două minute, s-a dat alarma și a plecat o mașină de intervenție. Drumul greu a făcut ca pompierii să ajungă după o oră și un sfert, când incendiul era aproape lichidat. Deși serviciul civil de pompieri al comunei avea motopompa defectă, sătenii și-au făcut cu prisosință datoria, cu gălețile. Au fost distruse totuși cantități destul de mari de cereale depozitate în pod și 60 mp de acoperiș.

Dacă se poate ajunge relativ repede la incendiu, nu poate fi anunțat la timp, că nu merge telefonul. Dacă merge telefonul, se pune drumul de-a doua. Ca un făcut. Și-așa-i rău, și-așa nu-i bine. **Gabi ȘTEFĂNESCU (TIMPUL nr. 243 (2082) 16 octombrie 1997)**

Ca să nu ia foc liliacul...

Vă informam zilele trecute că la Carașova, între 6 și 8 iunie a.c., se va organiza un festival folcloric internațional, numit „La umbră de liliac”. Pe lângă agitația organizatorilor, au intrat în priză și Grupul de Pompieri „General Nicolae Cena” și Serviciul Public de Pompieri Civili al comunei Carașova. Pentru că și ei, ca și noi ceilalți, își doresc ca sărbătoarea să nu fie umbrită de nimic. Pompierii militari au început deja să controleze spațiile în care vor avea loc manifestări ale acestui festival: cele de la Camera de Comerț și Industrie, de la Muzeul Banatului Montan și Sala „Lyra” a Liceului de Artă din Reșița, iar în comuna Carașova – restaurantul, păstrăvăria și biserica. Serviciul Tehnic-Utilaje al Grupului s-a apucat de repararea autopompei cu un tun de apă a pompierilor carașoveni, care va fi gata până la festival.

Împrejurul Carașovei, prin locurile unde participanții la festival se vor așeza la umbră de liliac, să guste câte ceva, pompierii civili din Carașova vor fi prezenți, pentru a lichida din fașă orice început de incendiu. Ca liliacul să nu fie umbrat de fum. **Gabi ȘTEFĂNESCU (TIMPUL nr. 110 (1949) 14 mai 1997)**

În Caraș-Severin, pe anul în curs

Flăcările au produs pagube de peste 24 miliarde lei. Până acum

La conferința de presă organizată cu prilejul „Zilei Pompierilor Români”, maiorul Dan Sîrbu, comandantul Grupului de Pompieri General „Nicolae

Cena" al Județului Caraș-Severin, a prezentat bilanțul activității de la începutul anului până în 12 septembrie. Pompierii militari au fost solicitați la 103 intervenții, din care 57 incendii, 46 inundații și alte intervenții. Cele mai multe incendii s-au datorat unor instalații electrice defecte – 12, și fumatului – 10. Flăcările au produs pagube de peste 24 miliarde lei. Pompierii au reușit salvarea a 34 adulți, 7 copii și bunuri în valoare de 52 miliarde lei. În urma celor 496 controale efectuate s-au aplicat 191 sancțiuni contravenționale în valoare de 11.600.000 lei. În general, bilanțul de pe anul în curs este mai puțin „păgubos” comparativ cu aceeași perioadă a anului trecut. **T. CRIȘCIU (RENAȘTEREA BĂNĂȚEANĂ /13 septembrie 1997)**

Explozie ce putea avea urmări catastrofale

În cursul zilei de duminică, în jurul orei 15.30, la S.C. Manheim S.R.L. din Calea Severinului, municipiul Caransebeș, care are ca obiect de activitate comercializarea produselor petroliere, s-a produs o explozie. În timp ce unii angajați ai firmei efectuau lucrări de sudură la un rezervor plin cu câteva tone de benzină, s-a produs o explozie. Din fericire, explozia nu a declansat incendiu, nu s-a soldat cu victime și nici cu mari pagube materiale. Inconștiența lucrătorilor a provocat doar spargerea unor geamuri la o casă din vecini, dar putea izbucni un incendiu ale cărui pagube sunt greu de estimat. **T. CRIȘCIU (RENAȘTEREA BĂNĂȚEANĂ /11 februarie 1997)**

„Patrie și Onoare“

Sub semnul acestei nepieritoare devize – înscrisă cu litere aurite pe lancia cu vultur cruciat a Drapelului de Luptă – s-a desfășurat, în ultima sâmbătă a lunii martie, ceremonialul înmânării simbolului Onoarei, Vitejiei și gloriei militare Grupului de pompieri *Nicolae Cena* al județului **Caraș-Severin**.

Festivitatea a fost onorată de prezența unor oficialități civile și militare locale, în frunte cu domnul Sorin FRUNZĂVERDE, președintele Consiliului județean, precum și a numeroși cetățeni ai municipiului Reșița.

Din partea Inspectoratului General al Corpului Pompierilor Militari a participat domnul general de brigadă Emil MARINESCU, șeful de Stat-Major al armei. După săvârșirea înălțătoarei slujbe religioase, domnia sa a înmănat Tricolorul sfânt maiorului Dan Sîrbu, cel mai tânăr comandant al unei unități militare de pompieri din țară. La unison cu ofițerul din fruntea lor, ostașii cu însemne vișinii au jurat să-și apere drapelul „...ca pe lumina ochilor!”

Solemnitatea a fost continuată cu depunerea jurământului militar de către cel mai nou contingent de pompieri militari, împreună cu camarazii lor de la alte arme din structura Internelor.

Sub faldurile Drapelului lor de luptă, plutoanele au defilat apoi, în pas cadențat, ritmat de acordurile marșurilor militare, prin fața oficialităților din tribună și a cetățenilor aflați în mare număr în Piața 1 Decembrie a municipiului de pe malurile Bîrzavei. **Lt. col. Val. CONSTANTINESCU (POMPIERII ROMÂNI nr.4 /1997)**

ORDIN nr. 25/12.02.1997 AL PREFECTULUI pe linie de prevenire a incendiilor

Până la apariția altor reglementări cu caracter republican pentru instalațiile, procesele tehnologice, activitățile și, în general, pentru orice loc de muncă, agenții economici vor folosi în mod obligatoriu în activitatea desfășurată, normativele și normele departamentale în vigoare, privind protecția împotriva incendiilor, în funcție de profilul de activitate al acestora.

Agenții economici care introduc tehnologii noi sunt obligați ca, odată cu cererea pentru obținerea autorizației de construcții, să depună o declarație de siguranță al cărei conținut se găsește la sediul Grupului de Pompieri „General Nicolae Cena” Caraș-Severin, Consiliul Județean Caraș-Severin și consiliile locale.

Prezentul Ordin se comunică prin grija Direcției Coordonarea Serviciilor Publice Descentralizate, Consiliului Județean Caraș-Severin, tuturor consiliilor locale și Direcției Controlului Legalității Actelor și Contencios Administrativ, iar prin grija Grupului de Pompieri „General Nicolae Cena” Caraș-Severin se aduce la cunoștința agenților economici prin afișare, publicare în presa locală și prin alte mijloace mass-media. **Prefect, Iosif HILOFSKI (TIMPUL nr 87 (1926) 14 aprilie 1997)**

Un telefon de milioane... pagubă!

Gheorghe Rusmir, din Ticvaniu Mare, avea o casă frumoasă la numărul 6 pe strada principală. Până sâmbătă seara (13 septembrie). Duminică dimineața, casa lui arăta ca o ruină, cu acoperișul ars, cu lucruri împrăștiate prin curte, unele încă bune, altele numai bune de aruncat. Și totul a plecat de la câteva lucruri, credea Gheorghe Rusmir, fără importanță. În podul casei și-a depozitat nutreț pentru la iarnă, uitând că așa ceva este interzis de normele PSI. Și-a zis că n-o să se întâmple chiar la el. Pe urmă, avea un coș defect. Și de data asta și-o fi zis că mai e timp până la iarnă să-l curețe. N-a mai avut. Pentru că sâmbătă seara, o scânteie din coșul cu pricina a aprins nutrețul din pod (1,5 tone). Flăcările au cuprins și acoperișul (au ars 420 mp de acoperiș) și pardoseala podului (300 mp),

apoi focul s-a propagat înspre bucătărie. Au ars mobila de bucătărie, un aragaz, un frigider, un cuptor electric și o moară de cereale, pe lângă altele, mai mărunte. O pagubă de mai bine de 20 de milioane.

În mod sigur pagubele ar fi fost mai mici dacă pompierii din Oravița ar fi putut fi anunțați din timp. Dar la centrala telefonică nu era nimeni. Ca să se dea telefon la pompieri a trebuit să fie luată telefonista de acasă. Timp prețios pierdut. Anunțați la ora 22.03, pompierii au fost la fața locului în 22 de minute. Le-au trebuit însă trei ore pentru ca focul să fie stins. Până la venirea lor au acționat patru vecini și polițiștii comunei.

Gheorghe Rusmir se bucură că, totuși, i-au fost salvate bunuri de peste 50 de milioane de lei. **Gabi ȘTEFĂNESCU (TIMPUL nr. 217 (2056) 16 septembrie 1997)**

Demonstrație de profesionalism

Ziua pompierilor a fost sărbătorită de Grupul Județean de Pompieri „General Nicolae Cena” al județului Caraș-Severin în frumosul cadru oferit de Ștrandul municipal.

În cadrul ceremoniei militare, dedicate evenimentului, au fost acordate cupe, diplome și premii în bani formațiunilor civile de pompieri evidențiate la concursurile de prevenire și stingere a incendiilor. Distincțiile au fost înmânate de prefectul județului, dl Iosif Hilofsky și de președintele Consiliului Județean, dl Sorin Frunzăverde. Domniile lor au rostit și câte o scurtă cuvântare.

După defilarea formațiilor, oaspeții au fost invitați pe terasa restaurantului, de unde, în sunetele muzicii de promenadă, executate de fanfara Garnizoanei Caransebeș, au putut urmări o serie de demonstrații de intervenție la incendii sau accidente.

A fost momentul cel mai spectaculos al zilei. Nu știai unde să te uiți mai întâi. La militarii care stingeau cu praf un „incendiu” izbucnit într-un autoturism sau la cei care simulau o salvare dintr-un imobil înalt, sărind cam de la 10-15 metri înălțime pe o imensă pernă pneumatică, la autospecialele năpustite să stingă un incendiu de produse petroliere, cu un „marțian” în costum strălucitor, cu furtunul ațintit asupra flăcărilor, sau la năucitoarea intervenție a Serviciului de Intervenții la Accidente, Medicină de Urgență și Descarcerare la un „accident rutier”, cu „victime”. Cât ai clipi din ochi, capota uneia din mașini a fost tăiată cu foarfeca hidraulică, în timp ce alți membri ai echipei, chirciți în carcasele contorsionate, acordau deja primul ajutor. Am asistat chiar și la o „salvare de la înec” făcută de un grup de pompieri, într-o barcă pneumatică cu motor, care au scos din apa bazinului trei „naufrațiați”, bucuroși să se răcorească după atâta stat în soare. Într-un cuvânt, o demonstrație de adevărat profesionalism. Și, ca o confirmare a strădaniilor de tot felul ale pompierilor

cărășeni, pe seară, o delegație a pompierilor germani a decernat comandantului Grupului Județean „Medalia pentru merite deosebite în colaborarea internațională”.

De Ziua Pompierilor n-a fost nici un incendiu. Și le urăm să fie așa și mai departe. **Gabi ȘTEFĂNESCU (TIMPUL nr. 216 (2055) 15 septembrie 1997)**

Miliarde mistuite

Miercuri, 12 noiembrie, în jurul orei 11.30, la locuința lui F. Köstner din Gârșina, nr. 169, a izbucnit un incendiu cauzat de joaca inconștientă cu chibriturile a fiului acestuia, Evald, în vârstă de 7 ani. Vântul, care bătea cu o viteză de peste 10 metri/secundă, a întetit focul, propagându-l imediat și în gospodăriile a cinci vecini. Au ars 70 metri pătrați din acoperișurile a două case, cinci grajduri, 30 de tone de fân, un tractor și o motocositoare. Pentru stingerea incendiului, Compania de Pompieri Reșița a Grupului Județean „Nicolae Cena” a intervenit cu trei mașini și 20 de cadre și militari în termen. Activitate la care și localnicii au dat o mână de ajutor binevenită. Pagubele înregistrate se ridică la peste două miliarde lei. În aceeași zi, în jurul orei 12.30, la Slatina-Timiș, în gospodăria lui Ion Cîrsta a izbucnit un alt incendiu, de data aceasta provocat de scânteile ieșite pe coșurile de fum ale vecinilor. Intervenția Companiei de pompieri din Caransebeș, care a deplasat două autospeciale și 10 cadre, și a 12 vecini, a salvat bunuri în valoare de 60 de milioane de lei. Nu au ars decât aproximativ 500 kg de fân.

În ziua imediat următoare, joi, în jurul orei 18, pompierii din Oravița au fost avertizați că în UP5, aparținând Ocolului Silvic Oravița, a izbucnit un incendiu. Cauza: un simplu scurtcircuit provocat de căderea unui copac peste rețeaua de înaltă tensiune. Din fericire, focul a fost stins în scurt timp, neînregistrându-se pagube materiale. A ars doar vegetația uscată.

În schimb, la Caransebeș, imobilul situat la numărul 100 pe strada Nicolae Bălcescu a avut mai mult de suferit, datorită aruncării la întâmplare a unui chiștoc aprins. Au fost făcute scrum garnituri de cauciuc, lămpi auto și industriale, 30 de metri pătrați de acoperiș, precum și 100 de litri de motorină în valoare totală de 6 milioane de lei. Pompierii din Caransebeș i-au salvat lui Ion Văcărescu, proprietarul imobilului în cauză și patronul firmei SC Apadia SRL, bunuri în valoare de peste 60 milioane lei.

Așadar, în două zile, pe raza județului, au fost provocate patru incendii. Din cauze diverse. Ceea ce înseamnă că nu-i de jucat cu focul. Pentru că... arde! **Constantin ȚIGĂNELE (TIMPUL nr. 270 (2109) 17 noiembrie 1997)**

Cancerul deasupra Reșiței

• CET-ul în flăcări • Neglijență sau mână criminală?

Reșițenii cu locuințele racordate la rețeaua de termoficare a orașului au suferit de frig în noaptea care a trecut. Aceasta din cauza unui incendiu care a izbucnit la Centrala de Termoficare din cartierul Lunca Pomostului, evenimentul petrecându-se ieri, în jurul orei 16. Formațiunile de pompieri și jandarmi au reușit localizarea și apoi stingerea flăcărilor după circa trei ore. Focul a izbucnit la acoperișul centralei, deasupra turbinei generatoare de curent electric, acesta fiind distrus în proporție de 50 la sută. La ora scrierii acestor rânduri, se spera ca oprirea furnizării de căldură populației să nu dureze mai mult decât câteva ore, în acest sens primarul Mircea Popa, prezent la fața locului, anunțând că vor fi mobilizate toate forțele de care este nevoie. Mai mult, Aurel Matei, conducătorul CET, ne-a informat că erau așteptați să sosească la Reșița și șefii lui ierarhici din Timișoara.

Primele constatări au scos în evidență faptul că nu este afectat decât acoperișul și o parte din instalațiile electrice. În această dimineață se fac demersuri la Romgaz pentru suplimentarea cu gaz metan necesar procesului de încălzire a păcurii. În legătură cu cauzele care au generat incendiul, nu se poate spune deocamdată nimic, cei responsabili neputând încă să tragă concluzii. Cert este că nefericita întâmplare are originea învăluită în mister, pentru elucidarea lui așteptându-se ancheta tuturor organelor abilitate. Aurel Matei ne-a declarat că, după părerea lui, acolo unde a fost focarul incendiului nu existau condiții favorizante pentru apariția focului. **Matei BÎTEA (TIMPUL nr. 256 (2095) 31 octombrie 1997)**

Gazul metan nu iartă!

Accidentul care a avut loc ieri-dimineață în zona Muncitoresc a municipiului de pe Bîrzava ne avertizează încă odată, dacă mai era nevoie, că gazul metan nu iartă! Mihai Schinteie, din localitatea Iam, urma cursurile unei școli din Reșița și stătea în gazdă la fratele său, pe strada Rîndunicii nr. 14. Miercuri 29 octombrie a.c., seara, înainte de a se culca, Mihai a făcut focul în sobă, lăsându-l nesupravegheat. Emanatiile de gaz metan din cursul nopții i-au fost fatale, fiind descoperit, a doua zi, de către fratele său, care a anunțat imediat stația de salvare, poliția și pompierii. Medicul legist, sosit la fața locului, nu a putut decât să constate decesul lui Mihai Scinteie, în vârstă de numai 16 ani. Corpul său neînsuflăit a fost depus la morga Spitalului județean pentru autopsie și stabilirea exactă a cauzelor care au dus la acest tragic deznodământ. **Paul-Sever SMADU (TIMPUL nr. 256 (2095) 31 octombrie 1997)**

Noapte de coșmar la Secu

O sobă cu rumeguș, un burlan care trece printr-un pod înțesat cu fân pot conduce în orice moment la producerea unui incendiu. Așa s-a întâmplat în noaptea de miercuri spre joi, când în locuința Magdalenei Lupașcu, situată pe str. Principală, nr. 37, din Secu, s-a declanșat un incendiu având cauzele amintite mai sus. În jurul orei 3 au sosit la fața locului două echipaje ale pompierilor militari, care s-au luptat câteva ore cu focul, reușind să stingă în cele din urmă incendiul. Din fericire nu s-au înregistrat victime, în schimb s-au produs numeroase pagube materiale. Au căzut pradă flăcărilor mistuitoare două seturi complete de mobilă, trei covoare, un televizor color și un casetofon. Casa a ars în proporție de 70%. Aceasta era compusă din două camere cu suprafața totală de 32,76 m.p. și o bucătărie de 14,04 m.p., și era proprietatea RA Prescom Reșița. Magdalena Lupașcu, în vârstă de 36 de ani, fără ocupație, locuia în imobilul respectiv din luna iulie a anului trecut, împreună cu cei patru copii ai săi: Nicoleta (17 ani), Ana (13 ani), Ion (10 ani) și Ionela (8 ani). Unde vor locui de acum înainte nu se știe. **Marian CĂRĂVAN (TIMPUL nr. 256 (2095) 31 octombrie 1997)**

Embargoul s-a sfârșit. Pot veni pompierii!

O echipă de control din cadrul Inspecției PSI a Grupului de Pompieri „General Nicolae Cena” al județului Caraș-Severin a efectuat joi, 16 octombrie, un control complex la stațiile de distribuție a carburanților dintre Caransebeș și Băile Herculane, pe DN 6. Stații controlate – 11, nereguli – 35. Începând cu lipsa autorizației PSI pentru distribuirea de carburanți, ca la Transcom SRL. La Miorița C.I. SRL din Cornea, autorizația stătea bine-mersi la patron acasă. La Sadoveana SRL din Sadova Veche activitatea de distribuție a carburanților era avizată, toate bune și la locul lor. Neavizată e activitatea de alimentație publică desfășurată în incinta stației. Cu improvizații la instalațiile electrice sau fără instalații adecvate (antiex) au fost găsite Tranescom SRL, Miorița C.I. SRL, Copăceanu SRL din Sadova Veche și Ienea Serv-Com SRL din Cornea. Tot Sadoveana SRL nu are nici instalație de protecție contra descărcărilor electrice din atmosferă (într-un cuvânt, paratrăsnet), la fel ca și Concordia SRL din Caransebeș. La Miorița SRL nu sunt realizate cuve de retenție a scurgerilor la rezervoarele cu carburanți.

Mai grav este faptul că la toate stațiile controlate lipseau sau nu mai erau verificate mijloacele de primă intervenție în caz de incendiu. Multe neajunsuri au fost soluționate pe loc. Altele însă i-au obligat pe patroni să bage mâna în buzunar.

Așa cum ne-au comunit pompierii, asemenea controale se vor face, până la sfârșitul lunii, în tot județul. Poate că citind rândurile de față le dă prin minte proprietarilor de stații PECO să-și rezolve neregulile înainte de control. Și de amendă! **Gabi ȘTEFĂNESCU (TIMPUL nr. 246 (2085) 20 octombrie 1997)**

Revista pompierilor cărășeni

Ieșit în aceste zile de sub tipar, într-o ținută grafică de excepție, cel de-al doilea număr din acest an al revistei „Pompierii cărășeni”, editată de către Grupul de Pompieri „General Nicolae Cena” împreună cu Consiliul județean, pare să bată toate recordurile în materie de ilustrație fotografică, cele 24 de pagini constituindu-se într-un veritabil album. În cuprinsul acestui număr cititorii pot întâlni pagini dedicate „Zilei Pompierilor”, dar și extrem de multe informații din activitatea formațiilor militare și civile de pompieri, un capitol aparte fiind dedicat inundațiilor din luna iulie, aplicațiilor tactice și intervențiilor operative care au avut loc în acest an. De asemenea, dl mr. Dan Sîrbu se referă pe larg la săptămâna petrecută de o delegație (din care a făcut parte) la cursurile Universității de vară din Nanville les Roches, Franța iar dl mr. Ilarie Bușe, la colaborarea dintre pompieri și agenții economici din județ. Nu lipsesc, din numărul pe care am încercat să vi-l semnalăm, nici calendarele pe anii 1998 și 1999. **Nicolae IRIMIA (TIMPUL nr. 249 (2088) 23 octombrie 1997)**

Porțile deschise ale pompierilor

A doua săptămână a fiecărei luni va fi declarată de Grupul de Pompieri „General Nicolae Cena” al județului Caraș-Severin, începând cu săptămâna 11-17 august, „Săptămâna porților deschise”.

Se urmărește, prin această inițiativă, o mai mare deschidere spre public, deci o și mai mare transparentă. Fiecare unitate de pompieri din județ va avea o zi în care accesul publicului va fi neîngrădit. Comanda Grupului pune la dispoziția cetățenilor interesați o serie de materiale cuprinzând reglementări legale sau modele de formulare pentru obținerea avizului sau autorizației de funcționare, condițiile de admitere în instituțiile de învățământ ale pompierilor, inclusiv la Facultatea de Pompieri de la București. Cei doritori vor avea la dispoziție o listă cu agenții economici care comercializează articole pentru prevenirea și stingerea incendiilor, sau verifică și încarcă stingătoare.

Se vor putea consulta Planul tematic pentru pregătirea Serviciilor Publice de Pompieri, în perioada 1997-2000 și actele normative care reglementează activitatea de prevenire și stingere a incendiilor.

Cei care vor călca pragul unităților de pompieri în acele zile vor putea lua legătura cu comandanții și vor putea urmări antrenamente și chiar demonstrații (unele de-a dreptul spectaculoase!) efectuate de militarii în termen și de cadrele unităților.

De reținut: marțea își vor deschide porțile Grupul de Pompieri „General Nicolae Cena” și Compania de Pompieri Reșița, miercură va face la fel Compania de Pompieri Caransebeș, joi este la rând Compania din Oravița, iar vineri Compania de Pompieri Moldova Nouă și Pichetul Bozovici.

Deci, stimați cititori, nu ezitați! În zilele de mai sus, apăsați la sfatul sau ajutorul pompierilor. Ei vă așteaptă cu brațele deschise! **Gabi ȘTEFĂNESCU (TIMPUL nr. 168 (2007) 21 iulie 1997)**

La concursul „Prietenii pompierilor”

Școala Generală Nr. 3 Oțelu Roșu, în finala națională

Sâmbătă, 14 mai, la Palatul Elevilor și Copiilor din Reșița, a avut loc faza județeană a concursului „Prietenii pompierilor”, organizat de Grupul de Pompieri „General Nicolae Cena”, împreună cu Inspectoratul Școlar al Județului Caraș-Severin. Au participat cele cinci școli câștigătoare la faza zonală: Școlile generale nr. 1 Anina, nr. 2 Bocșa, nr. 8 Reșița, nr. 3 Oțelu Roșu și Liceul Teoretic „Traian Doda” din Caransebeș.

La terminarea probelor teoretice și practice, trei școli se situau pe primul loc, totalizând 24 de puncte: Oțelu Roșu, Bocșa și Reșița. Departajarea s-a făcut după timpii realizați în proba care a făcut deliciul asistenței, cea de realizare a unui dispozitiv de stingere, cu furtune, în care concurenții au trebuit să doboare cu jetul de apă două popice. Cu timpul cel mai bun, 39 de secunde, Școala Generală Nr. 3 Oțelu Roșu s-a clasat pe locul întâi, devansând cu numai o secundă echipajul Școlii Generale Nr. 2 Bocșa.

Câștigătorilor le-au fost oferite premii în bani, plachete realizate la Mocars (suportul) și UCM Reșița, diplome, reviste și broșuri de specialitate.

Echipajul din Oțelu Roșu va participa la faza națională a concursului, ce se va desfășura la Piatra Neamț, între 18 și 27 august, beneficiind, totodată, de o minivacanță gratuită de zece zile. **Gabi ȘTEFĂNESCU. (TIMPUL nr. 114 (1953) 19 mai 1997)**

Juri

Acest cuvânt, strigat din sute de piepturi, a explodat sâmbătă la prânz deasupra Pieței 1 Decembrie 1918 din Reșița. Rostindu-l, militarii Grupului Județean de Pompieri „General Nicolae Cena” s-au legat să apere, cu prețul vieții, drapelul de luptă și tot ceea ce el reprezintă: Onoare și Patrie.

Ceremonia de înmânare a drapelului de luptă pompierilor cărășeni, sobră, dar cu atât mai impresionantă, a fost onorată de prezența gen. Marinescu, șeful Statului Major al Comandamentului Corpului de Pompieri, și a P.S. dr. Laurențiu Streza, Episcopul Caransebeșului, cel care a rostit cuvintele sacre de sfințire a drapelului.

Au fost de față oficialitățile locale, reprezentanți ai unităților militare și ale Ministerului de Interne, un numeros public.

La sfârșit, în timp ce militarii defilau, în sunet de fanfară, din public, un bătrân, veteran de război după vârsta și medalia de la rever, a exclamat: „A fost cea mai frumoasă ceremonie pe care am văzut-o!” După aceste vorbe, nu mai e nimic de spus... **Gabi ȘTEFĂNESCU (TIMPUL nr. 75 (1914) 31 martie 1997)**

Pompieri ieșiți în frunte

La sfârșitul săptămânii trecute s-a desfășurat, la Băile Herculane, faza județeană a concursului profesional al formațiilor civile de pompieri. Concursul a cuprins două secțiuni: formații ale unor obiective economice și formații din localități. După derularea a peste 75 de probe specifice, s-au stabilit următoarele ierarhii: • la formațiile unor obiective economice: locul I – MOCARS SA Caransebeș, locul II – UCMR SA, locul III – SMB Anina; • la formațiile din localități: locul I – Serviciul Public de Pompieri Oțelu Roșu, locul II – SPP Bocșa iar locul III – SPP Bănia. Faza interjudețeană se va desfășura în luna iulie în județul Mehedinți. **Gabi ȘTEFĂNESCU (TIMPUL nr.151 (1990) 1 iulie 1997)**

REZUMAT

Pe lângă foloasele pe care focul le-a adus oamenilor de-a lungul timpului, el s-a dovedit a fi, uneori, un dușman aprig, care a distrus vieți omenești și bunuri materiale. Tocmai de aceea oamenii au căutat mijloace și forme prin care să se apere, între acestea fiind și organizarea în formații speciale, la început formate din voluntari iar apoi din militari.

Începuturile organizării pompierilor voluntari în județul Caraș-Severin datează din ultimele decenii ale veacului al XIX-lea: Oravița (1870), Caransebeș (1873), Reșița (1879), Șteierdorf-Anina (1881), Bozovici (1884), Mehadia (1889), Băile Herculane (1891), Dognecea (1891), Berzovia (1895), ș.a. În primele decenii ale secolului nostru s-au înființat reuniuni de pompieri voluntari și în alte localități ale județului Caraș-Severin între care Oțelu Roșu, Sadova Veche și Topleş.

Remarcăm faptul că la nivelul județului Caraș-Severin au existat un mare număr de formații de pompieri militari, cu o bună pregătire teoretică și practică, care au fost susținute material și moral de populație. În mod firesc, ele și-au făcut cu prisosință datoria ori de câte ori a fost nevoie.

În perioada interbelică au fost înființate unitățile de pompieri militari. Prima secție de pompieri militari a fost înființată la Caransebeș, la 1 aprilie 1937. Peste câțiva ani, la 1 aprilie 1940 a fost înființată secția Oravița iar la 8 octombrie 1941 cea din Reșița. Aceste secții au fost reorganizate în mai multe rânduri iar efectivele lor n-au fost constante. Remarcăm aspectul că unitatea de pompieri din Reșița aparținea de Uzinele de Fier și Domeniile Reșița.

După cel de al doilea război mondial s-au produs ale modificări în organizarea pompierilor din România, care și-au pus amprenta și asupra unităților din județul Caraș-Severin. În 1960 s-a revenit la formula tradițională a organizării administrativ-teritoriale a țării și au fost reînființate județele. În acest context s-a înființat la Reșița, Inspectoratul de prevenire a incendiilor Caraș-Severin. Apoi la 1 octombrie 1968 ia ființă Grupul de pompieri al județului Caraș-Severin, compus din 18 ofițeri, 26 subofițeri și 121 militari în termen. În componența acestui grup au intrat companiile de pompieri Reșița, Caransebeș, Oravița și Inspectoratul județean de prevenire a incendiilor.

În 1994 a fost constituit pichetul de pompieri Moldova-Nouă, Grupul de pompieri al județului Caraș-Severin primește Drapelul de luptă și totodată denumirea de Grupul de Pompieri „General Nicolae Cena” al județului Caraș-Severin.

Bazându-se pe documente inedite, dar și pe lucrări publicate, autorii acestei lucrări au încercat să prezinte principalele momente ale evoluției pompierilor voluntari și militari din județul Caraș-Severin.

SUMMARY

Beside the benefits that fire brought to people during the centuries, it sometimes turned to be a fierce enemy which destroyed human lives and possessions. This is the reason why people have searched for means and ways to protect themselves, one of these being the organization in special teams, initially made up of volunteers and subsequently of military.

The Caraș-Severin County voluntary fire-fighting squads have been established during the late decades of nineteenth century in Oravița (1870), Caransebeș (1873), Reșița (1879), Steierdorf-Anina (1881), Bozovici (1884), Mehadia (1889), Băile Herculane (1891) and Berzovia (1895). During the first decades of our century, voluntary firemen reunions have been also established in other localities of Caraș-Severin County, such as Oțelu Roșu, Sadova Veche and Toplet.

It is to be noted that the numerous military fire fighting squads existing in Caraș-Severin County area, all excellent theoretically and practically trained, were materially and morally supported by population. It goes without saying they all performed their duty whenever called or needed.

During the period between World War I and World War II, military firemen squads have been established. The first military fire fighting unit has been established in Caransebeș on April 1, 1937. Few years later, the fire fighting units in Oravița (April 1, 1940) and Reșița (October 8, 1941) have been established. These units have been reorganized several times and the number of personnel was not constant in time. It is also to be noted that the fire fighting unit in Reșița belonged to the Iron Works and Domains of Reșița (the former name of U.C.M. Reșița SA).

After World War II, several changes have been made to the organization of firemen squads in Romania, these also affecting the organization of fire fighting units in Caraș-Severin County. Back in 1960, the previous traditional administrative formula has been readopted and counties re-established. As a consequence, the Caraș-Severin County Fire Prevention Inspectorate has been established in Reșița. Subsequently, on 1st October 1960, has been established the Caraș-Severin County Fire Fighting Unit comprising 18 officers, 26 non-commissioned officers and 121 conscripted military firemen. The Unit consisted of the fire fighting squads from Reșița, Caransebeș, Oravița and the Caraș-Severin County Fire Prevention Inspectorate.

Other military fire fighting teams have been established, such as Moldova Nouă in 1994 (later on it will become a company) and Bozovici in 1995.

In 1997, the Caraş-Severin County Fire Fighting Unit proudly receives the Fighting Flag and denomination of „General Nicolae Cerna Caraş-Severin County Fire Fighting Unit“ by Presidential Decree.

Based on original documents as well as on published records, the authors of present work tried to present the major stages of military and voluntary fire fighting squads evolution in Caraş-Severin County.

RÉSUMÉ

En plus d'utilités que le feu a rapporté aux gens tout au long du temps, il s'est révélé, parfois, un vif ennemi, qui a détruit des vies et des biens matériels. C'est pourquoi les gens ont cherché des méthodes et des formes pour se défendre, parmi celles-ci étant l'organisation dans des formations spéciales, au début constituées de volontaires et puis de militaires.

Le début de l'organisation des pompiers volontaires dans le département de Caraş-Severin, a commencé à partir de dernières décennies du XIX-ème siècle: Oraviţa (1870), Caransebeş (1873), Reşiţa (1879), Şteierdorf-Anina (1881), Bozovici (1884), Mehadia (1889), Băile Herculane (1891), Dognecea (1891), Berzovia (1895), ş.a. Dans les premières décennies du notre siècle, on a été fondé également des groupements de pompiers volontaires dans autres localités du département de Caraş-Severin: Oţelu Roşu, Sadova Veche et Topleţ.

On remarque ainsi le fait que au niveau du département de Caraş-Severin a existé un grand nombre de formations de pompiers militaires, avec une bonne formation théorique et pratique, qui ont été soutenues du point de vue du matériel et de la morale par la population. Naturellement, au besoin, elles se sont accomplis leur devoir.

Dans l'entre-deux-guerres, on a été créés les unités de pompiers militaires. La première section de pompiers militaires a été fondée à Caransebeş, au 1er avril 1937. Après quelques années, au 1er avril 1940 a été fondée la section Oraviţa et, le 8 octobre 1941 cela de Reşiţa. Ces sections ont été réorganisées plusieurs fois et leur effectif n'était pas constant. On remarque l'aspect que l'unité de pompiers de Reşiţa appartenait de l'Usines de Fer et les Domaines Reşiţa.

Après la deuxième guerre mondiale, il a été d'autres modifications dans l'organisation des pompiers de Roumanie, qui, avec leur caractère distinctif, ont marqué les unités du département de Caraş-Severin. Dans l'année 1960, on est revenu à Reşiţa l'Inspectorat pour la prévention des incendies de Caraş-Severin. Ouis, au 1er octobre 1968 est crée le Groupe de pompiers du département de Caraş-Severin, composé par 18 officiers, 26 sous-officiers et 121 militaires. Dans la composition du ce groupe fait

partie aussi les compagnies de pompiers Reșița, Caransebeș, Oravița et l'Inspectorat départemental pour la prévention des incendies.

Dans l'année 1994 a été constitué le piquet de pompiers Moldova Nouă (qui deviendra compagnie en 1995) et, dans l'année 1995 le piquet de pompiers Bozovici.

Au mois de mars de l'année 1997, par l'ordre du Président de la Roumanie, le Groupe de pompiers du département de Caraș-Severin reçoit le Drapeau de lutte et, à la fois, la dénomination de „Groupe de pompiers Général Nicolae Cerna” du département de Caraș-Severin.

En comptant sur les documents inédits, mais également sur des ouvrages publiés, les auteurs de ce ouvrage ont essayé de présenter les principaux moments de l'évolution des pompiers volontaires et militaires du département Caraș-Severin.

ZUSAMMENFASSUNG

Neben den Nutzen, die das Feuer im Laufe der Zeit den Menschen gebracht hat, erwies es sich manchmal als ein furchterregender Feind, des Menschenopfer gefordert und materielle Güter zerstört hat.

Eben deshalb suchten die Menschen nach Mitteln und Methoden, um sich vor den Gefahren des Feuers zu schützen. Darunter war auch das Organisieren der Feuerwehr in Spezialeinheiten, am Anfang durch Freiwillige, später durch Unterstützung des Militärs.

Die freiwillige Feuerwehr des Kreises Caraș-Severin hat ihre Anfänge in den letzten Jahrzehnten des 19 Jahrhunderts: in Orawitz 1870, in Karansebesch 1873, in Reschitza 1879, in Steierdorf-Anina 1881, in Bozovici 1894, in Mehadia 1889, in Herkulesbad 1891, in Dognatschaka 1891, in Berzovia 1895 usw. In den ersten Jahrzehnten unseres Jahrhunderts wurden freiwillige Feuerwehr-einheiten auch in anderen Ortschaften des Kreises Caraș-Severin gegründet, darunter in Ferdinandsberg (Oțelu-Roșu), Altasadowa (Sadova Veche) und Topleț. Erwähnenswert ist, daß es im Kreis Caraș-Severin eine Vielzahl von militärischen Feuerwehreinheiten gab, die sowohl theoretisch als auch praktisch gut vorbereitet und materiell und moralisch von der Bevölkerung unterstützt waren. Selbstverständlich erfüllten sie hervorragend ihre Pflicht, sooft es erforderlich war.

In der Zwischenkriegszeit wurden die Einheiten der Militärfeuerwehr gegründet. Die erste Einheit der Militärfeuerwehr wurde am 1. April 1937 in Karansebesch gegründet.

Einige Jahre später und zwar am 1. April 1940 wurde die Orawitzer und am 8. Oktober 1941 die Reschitzaer Einheit gegründet.

Diese Einheiten wurden im Laufe der Zeit mehr mals umstrukturiert, die Zahl der sich im Einsatz befindenden Feuerwehrleute war nicht konstant. Dabei sollte erwähnt werden, daß die Reschitzaer Feuerwehr-einheit den Reschitzaer Eisen – und Stahlwerken und Domänen gehörte.

Nach dem zweiten Weltkrieg kam es zu Änderungen in der Organisation der rumänischen Feuerwehr, die Spuren auch bei den Einheiten des Kreises Caraş-Severin hinterließen.

1960 wurde erneut die ursprüngliche traditionelle Organisationsform entsprechend der administrativen Gestaltung des Territoriums eingeführt, gleichzeitig mit der Wiedereinführung der alten Kreise als Organisationsform des Territoriums. In diesem Zusammenhang wurde in Reschitza das Inspektorat für Brandvorbereitung des Kreises Caraş-Severin gegründet.

Zu einem späteren Zeitpunkt und zwar am 1. Oktober 1968 wurde die Feuerwehrgruppe des Kreises Caraş-Severin gegründet, die aus 18 Offizieren, 26 Unteroffizieren und 121 Soldaten bestand. Zu dieser Gruppe gehörten die Feuerwehrkompanien Reschitza, Karansebesch, Orawitz und das Inspektorat für Brand vorbeugung.

1994 wurde die Feuerwehrmannschaft Neu Moldova (die 1995 zur Kompanie geworden ist) und 1995 die Feuerwehrmannschaft Bozovici gegründet.

Durch den Beschluß des Präsidenten Rumäniens erhielt die Feuerwehrgruppe des Kreises Caraş-Severin im März 1997 die Kampfahne und den Namen „General Nicolae Ceauşescu“.

Die Verfasser dieser Arbeit versuchten, die wichtigsten Momente der Entwicklung der freiwilligen und militärischen Feuerwehr – einheiten des Kreises Caraş-Severin auf Grund von seltenen Original unterlagen sowie von bereits veröffentlichten Werken zu schildern.

CUPRINS

CUVÂNT ÎNAINTE	5
I. POMPIERII VOLUNTARI DIN CARAȘ-SEVERIN. REPERE ISTORICE.	7
II. POMPIERII MILITARI	21
III. DOCUMENTE	35
IV. MĂRTURII DIN PERIODICE	109
REZUMAT	127
SUMMARY	128
RÉSUMÉ	129
ZUSAMMENFASSUNG	130

Fotografii: Ion Voina

Culegere computerizată SC Timpul SRL

Corectura: Ion Batrânca

Tipar Reșița

ISBN 973-98446-0-X